

Presència

El col·leccionisme resisteix la crisi i les noves tecnologies

Barça

Messi demostra la fusta de líder a l'inici de la temporada ■ P46

Entrevista Jordi Pujol i Soley Expresident de la Generalitat de Catalunya

“El ‘peix al cove’ com a estratègia bàsica s’ha acabat”

FISC • “Hi ha d’haver una relació bilateral de debò amb Espanya. I hem de tenir la nostra agència tributària”

CATALUNYA • “Solidaris, sí. Però Catalunya no és la bóta de sant Ferriol, que mai se li acaba el vi” ■ P4-6

Europa-Món

Israel mira de calmar Egipte, però a Gaza creix la tensió

P8

Catalunya

La pressió de la policia desplaça el ‘top manta’ a la costa

P30,31

Club del Subscriptor P13

Quatre vaixells de creuer gegantins, ahir al port de Barcelona ■ DIMAS BALAGUER

CATALUNYA, P35

El port de Barcelona bat un altre rècord creuerista

Ens ha arribat

Solidaritat intenta netejar la seva imatge

Solidaritat va recordar ahir que condemna la violència i va demanar la dissolució d'ETA. Així intentava contrarestar

la pluja de crítiques contra l'integrant de SI Josep Guia, que divendres havia dit a Prada que ETA havia de continuar.

El conseller Mena i l'estil burleta de Mourinho

El conseller d'Empresa, Francesc Xavier Mena, va afirmar a RAC 1 que no coneixia la diputada d'ICV Laia Ortiz, que

l'havia acusat de fer declaracions racistes. Mena va aclarir després que aquestes paraules s'havien malinterpretat.

Apunts

Lluís Martínez

Memòria

Quan ja estem a punt d'enfilars l'última part de les vacances estivals pagades –hi ha milers de catalans que les tenen perpètuas però sense cobrar–, la gran preocupació de molts és saber quan acabarà aquesta travessia del desert. A mi no m'agrada fer pronòstics, però ja a l'inici d'aquesta etapa negra vaig dir, a qui em volgués escoltar, que no creia que ens en sortís fins ben bé l'any 2014.

La crisi d'ara és tan greu com la que va patir el món industrialitzat a partir del 1973, i tothom la va passar. No m'atreveixo a escriure "superar". Ara, els àugurs més lúgubres avisen que el món posterior a la crisi no serà com el que coneixíem, que res no tornarà a ser com abans.

D'acord, però ells ho diuen com si les coses haguessin d'anar pitjor. I això encara s'ha de demostrar. Per exemple: donen per fet que haver de pagar –o copagar– alguns serveis és un retrocés, quan jo crec que si el procés es fa bé i no es castiga la gent sense recursos pot contribuir a fer-los més racionals. El pitjor enemic d'un servei públic és la barra lliure.

Una cosa diferent és si n'aprendrem, de la *débaçle*. Voldria pensar que sí, però és que a la història de l'economia tenim episodis tant o més desastrosos que l'actual. ¿Durant quant de temps podrem estar tranquils abans que no aparegui un altre ensurt? El gran economista John Kenneth Galbraith opinava que la memòria dels grans desastres financers i especulatius acostuma a caducar als 40 anys com a màxim. Així que ja ho saben: apuntin-s'ho al seu calendari perquè no els agafi desprevinguts.

L'endemà del dissabte

Matthew Tree

Errors. Voldria donar les gràcies als lectors que van corregir certs errors de l'últim article (que anava dels avalots anglesos). És del tot cert que no pas totes les persones matades per la policia britànica amb armes de foc són negres: de les 45 víctimes que hi ha hagut entre 1993 i el 2011 també hi havia un grapat de blancs. (Ja que hi som: al contrari del que assevera un lector, el brasiler De Menezes no hauria comptat com a blanc –de pell– per la policia, que té un codi específic, IC2, per designar les persones de faccions llatines). També se'm va acusar d'ingenuïtat per defensar un suposat multiculturalisme..

mínima precisió. En tot cas, els avalots recents no eren, en absolut, un problema multicultural. La majoria d'origen afrocaribeny que hi va prendre part era culturalment anglesa, un fet admès fins pel grup ultradretà més visible, l'English Defence League, que concentra tot el seu odi, ja criotoracista, en els anglesos musulmans, els quals, per cert, destacaven per la seva absència gairebé total en els avalots; al contrari: de les quatre víctimes mortals, tres eren musulmans (el dimecres dia 10, el pare d'un d'ells va fer una crida a la pau aplaudida –i respectada– arreu del país).

Malentesos. Doncs no, perquè no sabia definir aquest mot ja abusadíssim amb una

Encerts. Un país on ara hi ha un debat sobre els càstigs donats als amotinats detinguts (que inclouen una ambaixadora

La policia s'emporta un detingut durant els avalots ■ EFE

olímpica, la filla d'un milionari i un xef qualificat): el govern ha començat a privar-los dels subsi-

dis de l'atur i de desallotjar les seves famílies –senceres– en cas que aquestes visquin en pisos de protecció oficial (una mesura que no s'aplica ni als pedòfils ni als assassins en sèrie). Aquesta no és pas la manera, afirma molta gent, d'evitar disturbis semblants en el futur. I això que les forces d'ordre públic de vegades són capaces d'encertar-la de ple: per exemple, a les ciutats costaneres –com ara Torquay–, com que el cap de setmana moltes noies s'emborrallen tant que cauen dels seus talons alts, la policia els regala espartenyas planes, de manera que puguin arribar a casa sanes i estalvies. Una solució diguem-ne imaginativa. Tant de bo se'n trobés una altra per als problemes força més greus de criminalitat i classisme hermètic que encara porten cua al país sense estat que és Anglaterra.

Ombres d'agost Rilke i les roses

Imma Merino

Al pis de sota on ara visc algú llegeix els *Quaderns de Malte*, que és com accedir a una vida que va fent-se o a una intimitat palpant feta de vivències, records i desigs, i jo m'he aventurat amb els *Poemes francesos*, que, amb llengua prestada, Rilke va escriure al Valois i que Mariàngela Vilallonga ha traduït al català per estima al poeta i per fer més passadora la nostàlgia dels estius viscuts en aquest cantó suís. Al seu sensible pròleg, a l'edició dels *Poemes francesos* publicada per Edicions de la Ela Geminada, la filòloga explica la relació de Rilke amb el Valois i que, un cop conscient de la gravetat de la seva malaltia, el poeta va

deixar escrit el seu desig de ser enterrat a l'alt cementiri penjat de l'antiga església de Rarogne. Rilke també va donar instruccions sobre la tomba i va deixar l'epitafi: "Rosa, oh, contradicció pura, voluptat / de no ser somni de ningú enmig de tantes / parpelles." Vilallonga apunta que aquests tres versos són com l'abstracció, l'essència, del recull "Les roses", que forma part dels *Poemes francesos* i en els quals percebo allò que va dir-ne Marina Tsvietàieva: "Rainer, et reconec a cada vers, però sones més breument; cada vers és un Rilke abreujat, gairebé un resum." Potser menys pertorbador en francès, hi reconec l'amor per la cosa, com ara les roses, on va veure el símbol d'una perfecció humanament inabasta-

ble. Fa uns dies, passejant, vaig veure una sola rosa de color de rosa. Una rosa amb la qual vaig retrobar la bellesa de les roses. Llegint "Les roses", l'he tornada a veure: "Una rosa sola és totes les roses / i aquesta: la irremplaçable, / el perfecte, el lleuger vocable / enquadrat pel text de les coses." I també "Sola, oh abundant flor, / crees el teu propi espai; et mires en un mirall / d'olor." Tan simbòlic, Rilke a la vegada és tan concretament sensible que et fa veure les coses. I també el desig d'una vida delicadament voluptuosa: "Estiu: ser durant uns dies / el contemporani de les roses; / respirar el que flota entorn / de ses ànimes descloses."

ANTHONY GARNER

La frase del dia

“Sortiu al carrer i ompliu les places de gresca; visca la festa del poble de Sants i visca Catalunya”

Núria Feliu, CANTANT I PREGONERA DE LES FESTES DE SANTS

A la tres

Germà Capdevila
gcapdevila@cataloniatoday.cat

El veí nuclear

La consciència mundial sobre el valor de l'energia i la necessitat de sortir de la dependència dels combustibles fòssils és quelcom que s'ha estès arreu, especialment entre les societats més desenvolupades de l'hemisferi nord.

Durant els darrers anys, hem vist desenvolupar nombrosos projectes arreu que aposten per les energies renovables i alternatives, en un esforç per canviar maneres de fer que s'han demostrat insostenibles.

Molins de vent, plaques fotovoltaïques, plantes de biogàs, són coses de les quals no sentíem a parlar gaire i que han passat a formar part del nostre paisatge quotidià. Fins i tot ja tenim a casa nostra gent com els pioners de la cooperativa Som Energia, que ofereixen la possibilitat de consumir energia verda certificada al marge de

“Va construir un reactor nuclear a la cuina de casa seva amb material radioactiu comprat per Ebay”

les grans companyies. Tothom ha pres consciència que cal fer alguna cosa.

“Si ho hem de fer, fem-ho bé”, deu haver pensat Richard Handl, un aturat de 31 anys i científic aficionat d'Ångelholm, un tranquil poble de 22.000 habitants del sud de Suècia. Va construir un reactor nuclear a la cuina de casa seva fent servir elements i material radioactiu com ara urani, radi i americi, aconseguint mitjançant el popular web de compra i venda Ebay.

Handl va intentar crear una fissió nuclear, però només va aconseguir fer saltar pels aires el forn de la cuina. Frustrat, aquest Einstein de pa sucuat amb oli va trucar a l'autoritat sueca de l'energia atòmica per consultar què havia fet malament. Va ser detingut immediatament. “D'ara en endavant, em dedicaré exclusivament a la teoria”, va declarar Handl, tot fent-se el suec.

EDITORIAL

El papa visita els catòlics

La visita del papa a Madrid, si avui no ho espatlla res, s'haurà desenvolupat d'una manera relativament ordenada i tranquil·la tot i alguna topada amb els moviments contraris a l'esdeveniment. Durant més d'una setmana, diverses ciutats, entre les quals n'hi ha de catalanes, han acollit la joventut catòlica que ha desfilat cap a la capital de l'Estat en un ambient fonamentalment festiu i de celebració. Una demostració organitzativa i civilitzada que cal valorar molt positivament per les dimensions humanes d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut. En el context d'una societat cada cop més secularitzada, la comunitat catòlica ha fet una demostració de poder de convocatòria enmig de la tolerància general i la reacció desproporcionada d'uns quants.

Pel que fa al contingut de l'acte, es podria dir que el pontífex ha fet una visita estrictament pastoral, dirigida fonamentalment a la seva comunitat religiosa, i ha obviat entrar en qüestions polèmiques amb el govern estatal o pronunciar-se de manera excessivament bel·ligerant contra aspectes socials i morals que ultrapassen el terreny del catolicisme. És evident que en relació amb un president del govern espanyol que està en el final del seu mandat, probablement Benet XVI ha preferit, en una aplicació oportuna de l'anomenada diplomàcia vaticana, no fer estella de l'arbre mort. Els estaments catòlics saben que a l'Estat és probable que hi hagi un canvi de cycle que els serà favorable, i el seu líder es limita a esperar, pacient, que arribin nous temps. Una visita, per tant, d'alt contingut espiritual per als catòlics de l'Estat i de perfil polític baix, encara que hagi estat per raons purament i simplement conjunturals.

El timbal

Banderes i catolicisme

Ho hem vist aquests dies amb motiu de la visita del sant pare a la ciutat de Madrid. Els centenars de milers de persones que han participat en els actes religiosos ho han fet aixoplugats per un estol de banderes que s'han utilitzat clarament per identificar la procedència de cadascun dels grups d'assistents. Fins i tot alguns mitjans de comunicació han volgut convertir aquest acolorit desplegament d'identificatius territorials en una mostra de l'èxit de la trobada. No hauríem d'oblidar, però, que el catolicisme té vocació d'universal, que és el que vol dir *catòlic* en grec. Potser algú amb veu a l'Església faria bé de frenar tanta ànsia dels assistents de diferenciar-se els uns dels altres. Al capdavall, tots són fills de Déu.

Jordi Palmer

Desclot 'La rota'

“Antes roja que rota”, diuen que va proclamar José Calvo Sotelo, perquè, per a Espanya, la rojor sempre seria un atribut “accidental” mentre que la trencadissa tindria un caràcter “irreversible”. La divisa va conèixer un cert èxit entre el vell patriotisme espanyol dels punys i les pistoles. Potser per això el constitucionalisme –entès com a recurs estilístic per a definir el

nou patriotisme espanyol més o menys democràtic– i els seus grills periodístics van encunyar el terme *la roja* per definir la seva selecció de futbol. Com a *roja*, la selecció ha conegut bons moments, gràcies bàsicament a l'aportació perifèrica. Però vet ací que la tensió extrema entre el Real i Madrid i el Barça la poden convertir en “*rota*”. I com a *rota* no serà gran cosa. Coses de la vida. N'hi ha, però, que s'estripen

les vestidures. Res a dir. Sempre que els afligits no siguin, com són, els comentaristes de les transmissions de futbol de TV3 o alguns periodistes de la secció d'esports d'aquella casa. Caram amb el calvosotelisme! Fa estralls.

Vicent Sanchis

Política

**Nova sèrie
sobre els
estius de
l'Estatut**

L'estiu del 2007 es va fer el primer pas per al traspàs de Rodalies, que ara la Generalitat qüestiona

Jordi Pujol i Solel Expresident de la Generalitat de Catalunya

“Catalunya ja no pot fiar, ara s’hauria de pagar per endavant”

ESPANYA • “El que hi ha és una intervenció encoberta. De govern, de fet, no n’hi ha” **ORIOL PUJOL** • “Farà bona feina en qualsevol tasca que li toqui fer, i sempre des d’una perspectiva nacional molt clara”

Xevi Xirgo
BARCELONA

Jordi Pujol sol aprofitar el període estiuenc per concedir una entrevista a aquest diari. Aquest any no ha estat cap excepció i l’expresident reflexiona sobre el futur de Catalunya i la incidència que hi poden tenir les properes eleccions generals. Sosté que hi ha un abans i un després de les relacions amb Espanya arran de la sentència del Constitucional sobre l’Estatut.

On som?

En un temps molt difícil. Amb moltes crisis superposades. Per començar, la crisi econòmica, amb tres escenaris: l’europeu; l’espanyol –fruit del contagi europeu però agreujat per la lleugeresa de nou ric i per una pèssima conducció– i el català.

A Catalunya patim una crisi pròpia?

Patim les crisis de tot Europa, però també les que deriven d’una política econòmica espanyola especialment poc responsable i poc seriosa. I hi ha dues causes més. Una és la de sempre, el mal finançament de la Generalitat. I l’altra, el mal resultat del tripartit. També en el camp econòmic, malgrat haver tingut un conseller d’Economia competent.

Salva el conseller d’Economia? Sembla estrany això, no?

No. El tripartit va tenir més d’un, més de dos i més de tres consellers competents. Però que no podien evitar el fracàs col·lectiu, ni sovint el del seu propi departament. Per una raó molt senzilla, que el conseller Ernest Maragall va explicar molt bé. Va dir: “El tripartit no és un govern, és un artefacte inestable. I tampoc no ho és perquè no té projecte de país.” I com que realment era així estava condemnat al fracàs,

Sempre hi ha acords puntuals. Però el peix al cove com a estratègia bàsica, crec que s’ha acabat

malgrat la vàlua professional d’algunes persones. I a conduir Catalunya a una situació molt difícil en tots sentits.

Una situació difícil però no

insuperable, no?

Ara el que tenim de bo és que a Catalunya tenim govern. Amb el tripartit no en teníem. I ara a Espanya no n’hi ha. El que hi ha a Espanya és una intervenció encoberta –de fet, no gaire encoberta– de la Unió Europea, del Banc Central Europeu i de l’FMI. I això para una mica el cop i és una sort. Però de govern, de fet, no n’hi ha.

I el de Catalunya, sempre pendent del de Madrid.

És que a Catalunya tenim una autonomia cada vegada més pressionada. Finançament, políticament i administrativament. Assetjada per les institucions de l’Estat, començant pel Tribunal Constitucional. Amb perill d’ofec. Però dins del que està al seu abast el nostre govern funciona. Tenim govern. Un govern que explica la veritat a la gent, no fa falses promeses ni enganys. I pren decisions. I malgrat la seva fragilitat parlamentària i la difícil situació política i social, les aplica. Res a veure amb la confusió i la constant fugida d’estudi del govern espanyol.

Per tant, és optimista.

Sí. Superarem aquesta situació. Perquè a part de tenir govern, també tenim país. Frenat per la crisi, pel mal finançament de la Generalitat, per l’escassetat del

L’expresident de la Generalitat, en una imatge “més estiuenca” (en paraules seves), fotografiat davant d’un establiment de Barcelona ■ JOSEP LOSADA

crèdit bancari, per un excés de cultura del no, per massa intervencionisme burocràtic que ara es comença a reduir amb les lleis òmnibus, etc. Però hi ha país, hi ha gent amb iniciatives i amb ganes i molta gent amb molt bona formació, més que mai n’havíem tingut. Ens en sortirem.

L’encaix de Catalunya a Espanya, però, és un fracàs. I d’aquest sí que no sé si ens en sortirem.

Ja he explicat pel dret i l’inrevés

el projecte que des de Catalunya sempre hem defensat: el d’una Espanya democràtica, europea, amb bon desenvolupament econòmic i social i obert al reconeixement de la realitat cultural i lingüística, econòmica i política, del fet nacional de Catalunya. Era un projecte que requeria lleialtat, respecte i acceptació mutus. Això ha fallat i crec poder dir que no per manca de lleialtat nostra.

Per això darrerament parla sovint d’independència?

El que ara dic és que després de la sentència del Constitucional i del joc que han fet el PP, i també el PSOE, hi ha el molt i molt imminent risc que als catalans se’ns presenti el dilema de “o independència

Jordi Pujol i Solel Expresident de la Generalitat de Catalunya

A Catalunya tenim govern. Res a veure amb la confusió i la constant fugida d'estudi del govern espanyol

Hi ha d'haver una relació bilateral amb Espanya. Bilateral de debò. I tenir la nostra agència tributària

Arribat el cas d'un xoc de trens amb Espanya, no s'hauria de defugir. No és el pitjor que ens pot passar

o residualització". La independència és molt difícil. No impossible, però molt difícil. Però la residualització significa la desaparició segura de Catalunya com a país, com a llengua i cultura pròpies, com a protagonista polític, com a sentiment col·lectiu, i també com a motor econòmic.

Però alguna cosa s'ha trencat. I sembla difícil tenir a partir d'ara la mateixa actitud d'anys enrere.

A Espanya o a Catalunya mateix és possible que algú ens expliqui un sopar de dur, que ens digui que encara tot es pot arreglar. Però la confiança que molts ens vàrem tenir fa 30 o 40 anys, ara ja no hi és. Per tant, ara ja s'hauria de pagar

per endavant. Catalunya ja no pot fiar. I ha de deixar clares unes línies vermelles que cal no traspasar i uns objectius vitals que cal assegurar prèviament.

Quines són aquestes línies vermelles?

Home, el pacte fiscal n'és una. Perquè cal garantir de totes totes que no hi seguirà havent ofec econòmic a Catalunya, amb la repercussió que això té tant per a l'economia catalana com per a l'estat del benestar, com per a la capacitat de construir una societat alhora moderna i integradora.

El perill és que cadascú interpreti el pacte fiscal com una cosa diferent. Vostè què entén per pacte fiscal?

Entenc que hi ha d'haver una relació bilateral entre Catalunya i l'Estat. Bilateral de debò. I que ens cal, per tant, tenir la nostra agència tributària, que cobri tots els impostos, i passar-ne després a l'Estat les quantitats que corresponguin per l'atenció de les seves competències generals i per requeriment de solidaritat. Amb el benentès que cal abandonar la idea que Catalunya és la bóta de sant Ferriol, que mai se li acaba el vi. I que per tant cal fixar un sostre de les aportacions de Catalunya al conjunt de l'Estat espanyol, seguint, per exemple, el que es fa a Alemanya.

I pel que fa a competències? L'acció d'erosió competencial que des de fa anys ha estat

practicant l'Estat ha de ser revertida. I més tenint en compte que la sentència del Tribunal Constitucional en aquest camp –fonamental per a l'exercici de l'autogovern– és molt negativa. Tendeix a fer que la Generalitat política-ment esdevingui negligible.

I el tema lingüístic?

És un element bàsic de la nostra identitat. Del tot bàsic. No hi podem renunciar. No podem permetre que per motius polítics, jurídics o demogràfics el català quedi situat en una rampa que porti a la seva residualització.

I si, per exemple, es fes impossible la immersió lingüística?

Des de el meu punt de vista hauria de significar la impossibilitat

de col·laborar, amb qui ho proposés o ho imposés. Fos qui fos. Aquí i a Madrid.

Però aquí el govern de Mas ha pactat els pressupostos amb el PP, que és el partit que va dur l'Estatut al Tribunal Constitucional...

Sé que el PP no simpatitza amb la política lingüística del govern de la Generalitat, però en aquests pressupostos no hi ha absolutament res que hi vagi en contra. I fins ara el PP no ha fet cap proposta parlamentària contra la immersió. A més, és un acord puntual; cap pacte estable.

Vol dir que en qüestions lingüístiques s'ha de ser més intransigent?

No és intransigència. La defensa del català sempre s'ha volgut acompanyar d'un gran respecte i una alta valoració del castellà. I dels castellanoparlants. Alta valoració que jo sóc el primer a fer. Per respecte a les persones i a la importància i qualitat de la llengua i cultura castellanen. Però s'ha d'entendre que el català s'enfronta a una situació de ser o no ser. El català és el que confereix personalitat pròpia a Catalunya. Per això requereix un tracte preferent.

Fet diferencial, pacte fiscal o concert, llengua pròpia preferent, competències no interferides, etc. Com vol que el PP o el PSOE acceptin això?

Fins ara no ho han acceptat, és cert. Però les coses s'han posat d'una manera que ja no es pot tergiversar. Ni ells ni nosaltres. Ells, perquè Espanya està en crisi. En sortirà, però és una crisi greu, econòmica, política i social, i institucional. I justament una de les coses que més malament van és l'Estat autonòmic, fruit de les ganes de diluir l'autogovern català. Ara ells també diuen que s'ha de modificar. Amb més *café para todos* rebaixat? Això no ho podem acceptar.

La topada pot ser molt gran. Pot arribar a ser un xoc de trens.

No s'ha d'excloure que pugui ser així. I arribat el cas, no s'hauria de defugir. No és el pitjor que ens pot passar, entre altres coses perquè ara el país en general

Passa a la pàgina següent

Jordi Pujol i Soley Expresident de la Generalitat de Catalunya

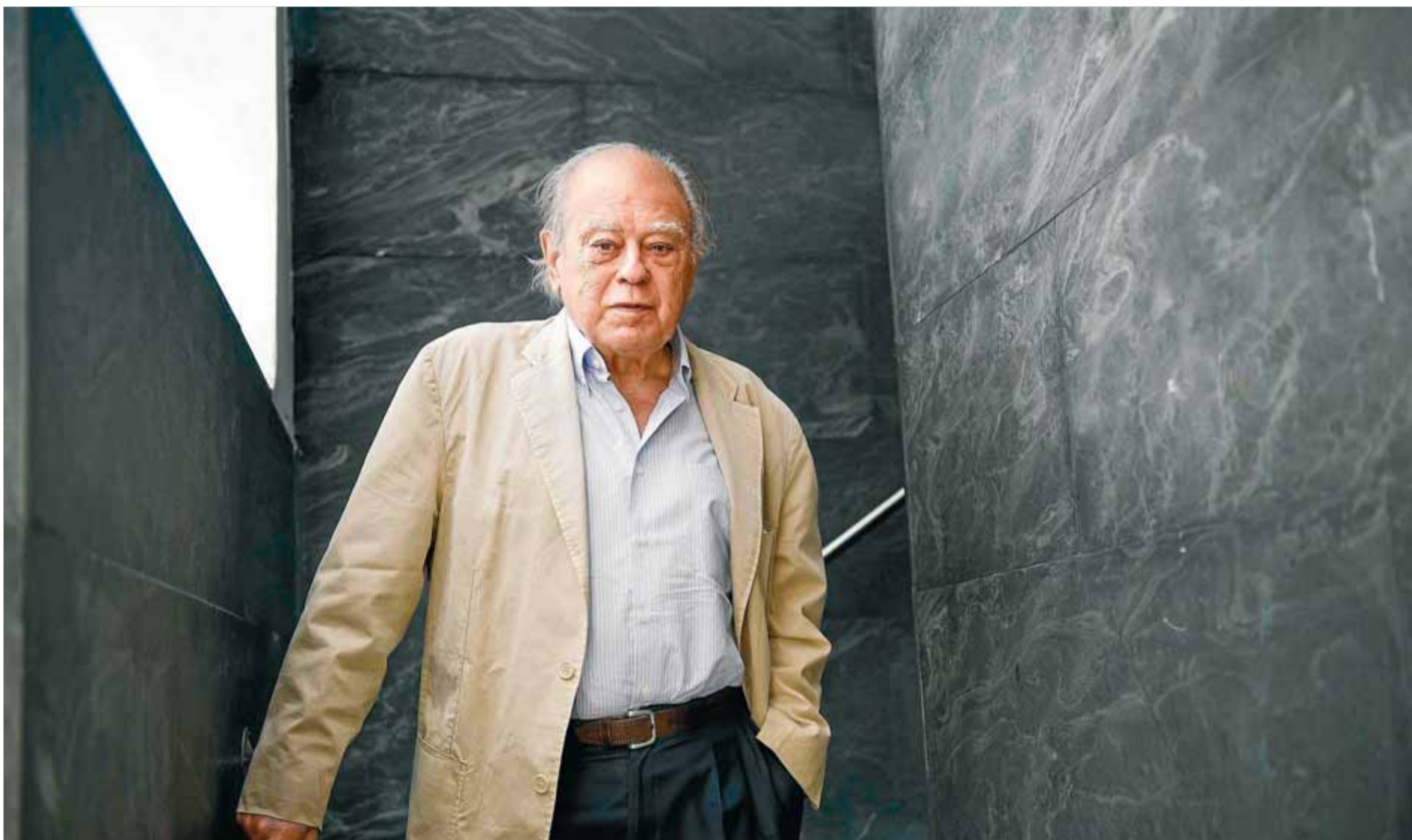
El risc és arribar a “o independència o residualització”. La independència no és impossible, però sí molt difícil

Hem de ser solidaris. Però Catalunya no és com la bóta de sant Ferriol, que mai se li acaba el vi

El català és un element bàsic de la nostra identitat, i s'enfronta a una situació de ser o no ser

Pujol compagina aquests dies la seva activitat entre la seva residència a Queralbs i el despatx a Barcelona, on aprofita per “treballar amb més tranquil·litat” ■ JOSEP LOSADA

Ve de la pàgina anterior

i també el nostre govern estan més preparats. I perquè no tindrem més remei. I arribat el cas tinc confiança en el president Mas i en Convergència i Unió. Tots sabem que la sentència marca un abans i un després.

Les eleccions del 20-N seran transcendentals?

Molt.

En el sentit que el PP tregui o no majoria absoluta?

És cert que si ni el PP ni el PSOE traguessin majoria absoluta tindriem més marge de maniobra, i això en part depèn del resultat a Catalunya. I sobretot del resultat de Convergència i Unió. Però depèn, i molt, del que passi a Espanya. D'altra banda, el plantejament que haurà de fer Catalunya no es podrà fer només a base de transaccions parlamentàries. Perquè de fet el que se'ns plantejarà a tots és la necessitat d'una revi-

sió molt a fons. El joc parlamentari hi pot ajudar molt, però no ho és tot. Per això el que serà més important el 20 de novembre és que Catalunya demostrï una gran fortalesa. I una gran determinació.

No només a base de transaccions parlamentàries? Vol dir que CiU ha d'entrar en el govern d'Espanya?

Sobre això Duran va dir fa uns dies una cosa que cal tenir molt en compte. Va dir que si CiU entrés al govern, no seria per resoldre el problema de Catalunya, sinó perquè el problema ja s'hauria resolt. És el que li he dit abans: Catalunya ja no pot fiar o pagar per endavant. I és el que CiU ja va dir fa anys a Felipe González i també a Aznar, i que ara encara ha de ser més així. Perquè, com es diu en un llibre de converses d'en Roca i Felipe González, ara “*se ha roto la confianza*”.

Vol dir que s'ha d'acabar l'eta-

pa de “peix al cove” com a estratègia?

En la vida parlamentària sempre hi ha peix al cove, poc o molt. No només per qüestions identitàries, sinó també per les econòmiques, socials... Fins i tot l'oposició de vegades arriba a acords puntuals amb el govern. Però el peix al cove com a estratègia bàsica crec que s'ha acabat. Perquè, com a conseqüència de la sentència del TC i de l'actitud del PSOE i del PP, de fet s'ha produït un replantejament de fons de l'estructura de l'Estat. Hi ha un abans i un després.

Hi ha qui parla d'un gran pacte d'Estat, o fins i tot de govern de concentració a Espanya. Què en pensa?

Que és improbable, però és una possibilitat que podria tenir com a motivació principal fer totes les reformes econòmiques i socials que l'Estat necessita. Com han fet alguns dels països europeus més responsables. Pe-

rò que també podria tenir com a objectiu modificar l'estructura autonòmica de l'Estat, i no pas en termes positius per a Catalunya. Ben al contrari. Contra això caldria una actitud molt valenta d'afirmació catalana. Una gran voluntat i una gran capacitat de resistència a Catalunya mateix. Que el 20 de novembre s'ha de posar de manifest.

Confia que CiU farà un bon resultat?

Estic segur que sí. Un resultat francament bo. Tenim un bon candidat, en Duran. Això és ben sabut. I l'actuació de CiU a Madrid és altament apreciada. Tindria tota la lògica del món i seria just que milloréssim molt el resultat de fa quatre anys. Ens cal una resposta potent. Que doni a entendre que a Catalunya hi ha una voluntat molt decidida. A favor d'una autonomia potent, d'una recuperació sòlida, social i econòmica, i d'un respecte cap a la nostra identitat. Ser forts aquí és el més important. Re-

cordo que Coll i Alentorn, fa molts anys –just abans de les espanyoles del 82– em va dir: “El que en aquestes eleccions passi a Madrid és important.” Però més important és que a Catalunya se la vegi forta, que tingui realment molta força i que se la vegi decidida a fer-la servir.

Hi ha qui aposta perquè Oriol Pujol vagi a la llista de número dos. Què en pensa?

Comprengui que aquest és per a mi un tema difícil. Tinc confiança en l'Oriol com a persona i com a polític. Però aquesta decisió s'haurà de prendre en el marc de CDC. Crec que l'Oriol pot fer bona feina en qualsevol de les tasques que li toqui fer. I, això és important, estic segur que sempre ho farà des d'una perspectiva nacional molt clara. Però ara és a CDC a qui li toca prendre la decisió. Afortunadament, CDC viu un bon moment també en el sentit de disposar de valors segurs, de molta gent de vàlua. ■

2007

Els estius de l'Estatut (VII)

Punt de partida per a Rodalies

Marc Bataller
BARCELONA

Els mesos d'estiu del 2007 es van convertir en un tira-i-arroña entre els governs català i espanyol per tal de posar fil a l'agulla en el desenvolupament de l'Estatut, que s'havia aprovat en referèndum l'any anterior. Entremig es van produir greus deficiències en infraestructures com les de Rodalies –finalment es va pactar el primer pas per traspasar-ne el servei– i la macroapagada de llum a Barcelona, que van provocar que la tensió anés en augment. Fins i tot José Luis Rodríguez Zapatero, va haver de venir a Catalunya per calmar els ànims. Aquell tarannà de ZP aparentment dialogant i obert per a Catalunya, però que amb el pas dels anys s'ha acabat convertint en una llosa.

Les negociacions entre la Generalitat i La Moncloa es van plasmar en un tímid acord el 17 de juliol. Aquell dia la comissió bilateral entre l'Estat i la Generalitat va donar llum verd al traspàs de Rodalies. Va ser un simple esbós i l'inici d'un tortuós camí que no va acabar fins l'any 2010, quan finalment es va fer efectiu. Això mateix va passar amb la Inspecció de Treball. El 2007 va suposar l'inici d'un punt de partida que tampoc no es va acabar fins al 2010. Uns pactes que, com sempre passa en política, van tenir valoracions diferents en funció dels ulls amb què es van mirar. Dins del mateix govern tripartit, fins i tot, hi va haver discrepàncies. L'ecosocialista Joan Saura va subratllar l'èxit de la trobada, mentre que el republicà, Joan Puigercós, va destacar que el resultat de la reunió havia estat més aviat "fluix". CiU també es va mostrar decebuda pels resultats. Actualment, el govern d'Artur Mas continua qüestionant la transferència, perquè considera que es va fer sense recursos ni inversions.

Aquell dia es va parlar de desbloquejar la transferència de les beques, però aquest apartat sí que va quedar en paper mullat, perquè avui dia encara està a les beceroles.

Rodalies va ser un dels punts calents de l'estiu. L'altre van ser les agre converses perquè l'Estat complís la disposició addicional tercera que fixa la carta catalana, és a dir, que destinés el 18,7% –el pes català en el PIB estatal– a infraestructures per a Catalunya. El 2 d'agost Zapatero va fer una visita llampec al país i va prometre a José Montilla tots aquests diners. Era una manera de contrarestar el malestar que hi havia pel mal funcionament dels serveis públics. Però les paraules i

Montilla i Zapatero, en una reunió al Palau de la Generalitat per parlar de l'Estatut ■ ANDREU PUIG / ARXIU

molts cops les promeses de Zapatero se les ha endut el vent. Poques setmanes després, l'aleshores vicepresident econòmic, Pedro Solbes, va contradir el seu cap de files i es va negar a complir la inversió prevista en la carta catalana. Un entrebanc més. Els ponts entre Barcelona i Madrid tornaven a quedar en perill i la tibantor creixia. Finalment, Solbes sembla que ho va

entendre i va fer quadrar els comptes en el pressupost atenent a les peticions de Catalunya. L'Estatut es movia a poc a poc, però el debat polític també estava condicionat pel recurs del PP, una espasa de Dàmocles que va amenaçar el text diversos estius fins que el 2010 va acabar provocant el delta baix. Durant el 2007, ja es van sentir les primeres veus temeroses so-

Trens i promeses
La portada de l'Avui del 18 de juliol reflectia una de les notícies de l'estiu en l'àmbit polític: l'inici dels tràmits per al traspàs de Rodalies. D'altra banda, el dia 3 d'agost El Punt també reproduïa a la portada la visita del president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, en què prometia més diners per a Catalunya en matèria d'infraestructures.

I què hi deien?

Joan Saura
Conseller de Relacions Institucionals
"La comissió bilateral [en què s'acorda iniciar el traspàs de Rodalies] demostra que aquests dos governs [el català i l'espanyol] són la garantia que aquest Estatut es desenvoluparà"
17 de juliol del 2007

Elena Salgado
Ministra d'Administracions Públiques
"Es donarà un impuls important a aquesta llei aprovada per les Corts que és l'Estatut"
17 de juliol del 2007

José Montilla
President de la Generalitat
"El ritme de desenvolupament de l'Estatut és millorable"
17 de juliol del 2007

José Luis Rodríguez Zapatero
President del govern espanyol
"Em sento molt orgullós del moment que viu Catalunya, d'atur i de creixement econòmic"
2 d'agost del 2007

Pasqual Maragall
Expresident de la Generalitat
"Qualsevol ciutadà podria demanar la repetició [de la votació de l'Estatut] en veure que el que va votar no és el que queda establert"
19 de setembre del 2007

Artur Mas
Cap de l'oposició (CiU)
"Es necessari que l'Estatut es torni a sotmetre a consulta popular si el Tribunal Constitucional l'acaba laminant"
27 de setembre del 2007

bre què passaria si el Tribunal Constitucional acabava laminant la llei. L'expresident de la Generalitat i un dels artífexs de la criatura, Pasqual Maragall, va abonar la tesi que segurament s'hauria de votar novament l'Estatut si l'alt tribunal el retallava. El llavors cap de l'oposició, Artur Mas, també va plantejar una iniciativa semblant durant el debat de política general. ■

Europa - Món

“La fam s’endú la vida i deixa cors trencats”

Aher Arop Bol, sud-sudanès supervivent del desastre alimentari de l'Àfrica als 80, explica els perquè de la fam

Israel fa gestos cap a Egipte però creix la tensió amb Gaza

FRICCIÓ Barak diu que lamenta la mort de tres policies egipcies a la frontera del Sinaí per un atac israelià, i el Caire crida a consultes l'ambaixador a Tel-Aviv **GAZA** El braç armat de Hamàs anuncia la fi de la treva i reivindica atacs amb coets Grad

Jana Beris

Jerusalem

El ministre de Defensa israelià, Ehud Barak, va afirmar ahir que Israel “lamenta” la mort de tres policies egipcies dijous en un atac de l'aviació israeliana. Segons va afegir-hi, l'exèrcit israelià perseguia uns terroristes que havien atemptat al seu territori (havien provocat vuit víctimes mortals), mentre que Egipte cridava a consultes el seu ambaixador a Tel-Aviv en senyal de protesta.

Barak va ordenar una investigació sobre aquest incident –va tenir lloc a la frontera entre els dos països, a la península del Sinaí–, i ahir en va anunciar una altra de “conjunta amb l'exèrcit egipci per aclarir les circumstàncies dels fets”. Israel confiava ahir que les seves paraules conciliadores retindrien l'ambaixador d'Egipte, que al vespre encara era a Tel-Aviv, segons va assegurar el portaveu del Ministeri d'Afers Estrangers israelià, Yigal Palmor.

En aquest context de crisi amb Egipte, l'escalada de violència entre israelians i palestins a la franja de Gaza provocava ahir morts i ferits de totes dues bandes.

Nadó ferit

Els portaveus del braç armat de Hamàs, les Brigades Ezzedin al-Qassam, anunciaven la fi de la treva de facto instaurada a la franja de Gaza des de l'abril passat. Hamàs va reivindicar, a més, el llançament de míssils Grad a la ciutat israeliana d'Ofakim, on un nadó de quatre mesos, un nen i un noi de 20 anys van resultar ferits

Un palestí comprova les destrosses provocades per un atac aeri israelià, ahir a Khan Lunis, al sud de la franja de Gaza ■ IBRAHIM ABU MUSTAFA / REUTERS

La frase

“Esperem que no cridin a consultes l'ambaixador [d'Egipte]; de moment és aquí, encara”

Yigal Palmor
PORTAVEU DEL MINISTERI D'AFERS ESTRANGERS ISRAELIÀ

per la metralla. Minuts després, un civil més va morir i uns quants més van resultar ferits per un altre míssil Grad llançat pels Comitès de Resistència Popular.

Per la seva banda, fonts palestines van informar de la mort de quinze persones pels atacs aeris israelians. Segons Israel, la majoria eren membres armats dels Comitès de Resistència Popular, el

La xifra

15

palestins van morir ahir pels atacs israelians a Gaza. A Israel, un civil va morir per un coet llançat des de la franja.

Gihad Islàmic i Hamàs, però en els atacs també haurien mort almenys tres civils, tots membres d'una mateixa família. Israel va justificar que tots els blancs dels atacats estaven relacionats amb grups militars.

Ja de bon matí, van començar a caure míssils llançats des de Gaza a Israel, tant en localitats petites i poblats agrícoles com en les principals ciu-

tats del sud. Fins al vespre, més de 40 míssils havien caigut en territori israelià i algun havia estat interceptat. Des de l'inici d'aquesta escalada –arran de l'atemptat de dijous a Eilat, a la frontera amb Egipte–, són gairebé 80 els míssils disparats contra Israel, segons fonts militars israelianes.

Els primers ferits del dia a Israel van ser justament tres palestins que haurien entrat al país per buscar-hi feina. Eren pels voltants d'Ashdod quan van sentir l'alarma. Com que no tenien cap lloc per amagar-se, es van ajupir entre les dunes, però la metralla els va ferir –un va quedar greument ferit al cap i els altres dos, més lleument– i van ser evacuats a un hospital. ■

Lieberman culpa l'ANP de la crisi

El ministre israelià d'Afers Estrangers, Avigdor Lieberman, va responsabilitzar ahir l'Autoritat Nacional Palestina (ANP), del president Mahmud Abbas, de l'espiral de violència a la regió des de dijous, tot i que la seva jurisdicció es limita a Cisjordània i no a la franja de Gaza, governada pels islamistes de Hamàs.

“Els líders de l'ANP estan embarcats sempre en una campanya d'incitació contra Israel i loen els terroristes, i són completament responsables de l'atemptat terrorista assassí contra israelians innocents que marxaven de vacances [dijous a Eilat]”, va declarar el ministre.

Des del triple atemptat al sud d'Israel, Lieberman s'ha-

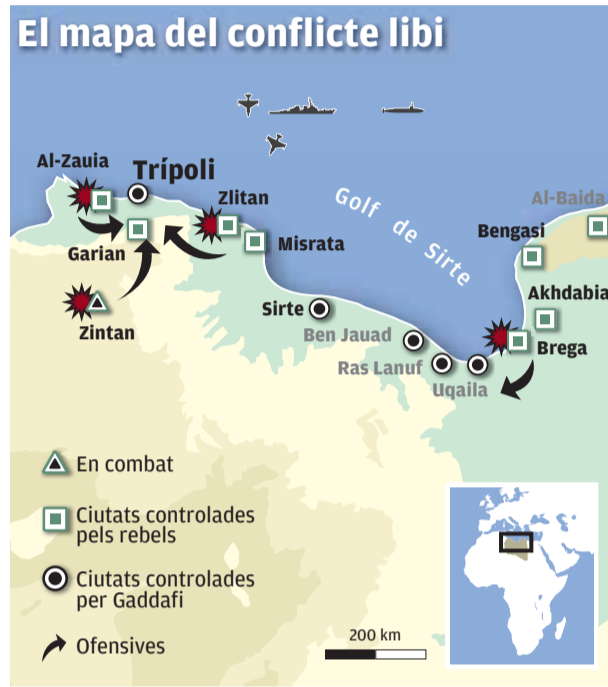
via mantingut a distància dels micròfons dels mitjans de comunicació. Però ahir va decidir trencar el silenci. Així, sobre l'escalada de tensió a la regió aquests darrers dies, va considerar que “demostra que les afirmacions dels palestins que han abandonat el camí del terrorisme i han passat a l'activitat diplomàtica estan lluny de la realitat, tan lluny com Ramal·là de l'edifici de l'ONU a Nova York”, on l'ANP té la intenció de presentar al setembre una petició de reconeixement a de l'estat palestí. El ministre d'Afers Estrangers va convocar una reunió ahir al vespre amb els seus assessors per avaluar la situació al sud d'Israel i a la franja de Gaza.

Gaddafi es prepara per a una "última batalla" a Trípoli

■ Els rebels libis estrenen el cercle al voltant de la capital per tots els fronts ■ El règim perd tres càrrecs d'alt nivell per deserció en una setmana ■ El coronel perd el control de les principals ciutats de la costa

Un nen libi amb un braç trencat a conseqüència de la caiguda d'un míssil, ahir davant de l'hospital d'al-Zauia ■ BOB STRONG / REUTERS

Redacció TRÍPOLI

Creixen els rumors sobre el final del règim de Muammar al-Gaddafi. Mentre que els rebels libis han aconseguit controlar en les últimes hores localitats clau a l'est, a l'oest i al sud de Trípoli, fonts d'alts comandaments nord-americans treballen amb la hipòtesi que el líder libi està preparant una "última batalla" atrinxerat a la capital. Els plans de Gaddafi inclourien una última ofensiva contra la població civil.

Els càlculs dels Estats Units corroboren les expectatives dels rebels, que

esperen prendre Trípoli abans que s'acabi l'agost. En aquesta línia, el subsecretari d'Estat nord-americà per al Nord d'Àfrica i el Pròxim Orient, Jeffrey Feltman, va augurar ahir que els dies en el poder del líder libi "estàn comptats".

Però els Estats Units no tenen constància que Gaddafi pretengui abandonar el país, tal com van indicar divendres els rebels. De fet, el govern nord-americà treballa conjuntament amb el comitè de transició per definir "com serà exactament l'era post-Gaddafi". A banda dels avenços dels insurgents sobre el terreny, amb el suport aeri

i naval de l'OTAN, hi ha altres indicis de la fi del règim, sis mesos després de l'inici de les revoltes al país. En l'última setmana s'han produït tres desercions d'alt nivell. El número dos de Gaddafi entre els anys 1969 i 1993, Abdessalam Jallud, s'ha unit a la revolució, segons informa el diari *The Telegraph*.

Jallud, que ahir viatjava cap a Itàlia, va caure en desgràcia i va ser rellevat com a coordinador general dels comitès revolucionaris gaddafistes després d'un intent de cop d'estat protagonitzat per la seva tribu fa gairebé vint anys. D'altra banda, el direc-

Els tancs sirians tornen a Homs

Una desena de tancs de l'exèrcit sirí van tornar a entrar ahir a la ciutat d'Homs, segons l'Observatori Sirí dels Drets Humans. En l'última jornada de repressió haurien mort en la mateixa província 21 persones. Al sud del país, a Darà, epicentre inicial de les protestes, se sentien tancs, mentre que a la ciutat mediterrània de Lataquia el règim de Baixar al-Assad hauria practicat unes 300 detencions després que en l'última setmana s'han produït manifestacions multitudinàries, amb el consegüent

atac militar per terra i per mar. La jornada d'oració de divendres va acabar amb l'enèsim bany de sang entre els opositors al règim, que reclamen la dimissió d'Al-Assad. A part de Darà i Homs, també s'han produït víctimes mortals en diversos barris de l'extraradi de la capital, Damasc, i a Palmira, al centre del país. Algunes webs opositores afirmen que les manifestacions de divendres van ser menys multitudinàries que les del juliol passat, però hi afegeixen que, per contra, s'han estès a més ciutats.

tor de la Companyia Nacional de Petroli, Omran Abukraa, que va acudir a una reunió de l'OPEP a l'estranger, no té la intenció de tornar a Líbia i es quedarà a Tunísia, i d'aquesta manera també abandona el règim. I l'oficial de seguretat Nasser al-Mabruk Abdul-là ha fugit cap al Caire amb la família.

Control costaner

La Líbia alliberada del règim s'eixamplava una mica més ahir amb la presa d'enclavaments com ara Brega (al front de l'est), Zlitan (150 quilòmetres a l'est de Trípoli), l'estratègica ciutat d'al-Zauia (a l'oest) i Garian (a les muntanyes del sud). Els rebels ja controlen les principals

La frase

"És impossible determinar quan [Gaddafi] se n'anirà, però és evident que se n'anirà"

Mark Toner

PORTAVEU DEL DEPARTAMENT D'ESTAT NORD-AMERICÀ

fonts d'energia del règim, sobretot després d'haver pres el port petroler de Brega i la refinaria de Zauia. Gaddafi està assetjat pel sud, l'est i l'oest, i tampoc no té marge de maniobra per mar.

Com a conseqüència dels enfrontaments hi ha un degoteig continu de refugiats que travessen la frontera amb Tunísia. En 24 hores, uns dos mil ciutadans libis han fugit de les hostilitats pel pas de Dehiba-Uazen. Però al sud de Tunísia també es registraven incidents entre forces líbies "infiltrades" i l'exèrcit tunisià. Algunes fonts sostenen que es tracta de traficants d'armes. ■

L'Iran condemna els dos nord-americans retinguts

Redacció TEHERAN

Un tribunal de l'Iran ha sentenciat a vuit anys de presó els dos nord-americans retinguts des de fa dos anys acusats d'espionatge i d'entrada il·legal al país, segons va informar ahir la televisió iraniana. Shane Bauer i Joshua Fat-

tal, de 32 i 28 anys, van ser detinguts el 31 de juliol del 2009 juntament amb Sarah Shourd -alliberada el setembre de l'any següent havent pagat una fiança de 500.000 dòlars- després d'entrar en territori iranià des de l'Iraq.

Els nord-americans van al·legar que feien senderisme a les munta-

nyes del nord de l'Iraq, que es van desorientar i no es van adonar que penetraven en sòl iranià.

Concretament, Bauer i Fattal han estat condemnats a cinc anys de reclusió acusats d'haver cooperat amb els serveis secrets nord-americans, i a tres anys més per haver entrat de manera il·legal a l'Iran.

Ara tenen vint dies per recórrer contra la sentència. Tots dos es van declarar no culpables davant del tribunal el 6 de febrer passat.

Quan Sarah Shourd va ser alliberada, el president dels EUA, Barack Obama, va assegurar que els dos retinguts no havien comès cap crim. Suïssa fa de mediatrice entre els dos països, que van trencar relacions diplomàtiques el 1979. "Han estat empresonats massa temps, i és hora que es retrobin amb les seves famílies", va assenyalar ahir una portaveu nord-americana. ■

Instal·lacions
ROAL
CLIMATITZACIÓ - GAS
ENERGIA SOLAR
LLARS DE FOC - BIOMASSA

Exposició i Venda:
C/ Dr. Robert, 43
Tel. 977 126 167
Tel./Fax 977 340 636
43201 REUS

www.instalroal.com
A/e: roal@instalroal.com

PORTES
ANGEL MIR
Des de 1967

PORTA SECCIONAL ECO-RES
Sandwich Aïllada
Mides 3000 am. x 2200 al.
Ral 9010 Blanc Panell 40 mm

Preus
589 € Manual
839 € Autom. amb 2 emissors

Preus sense IVA
* Muntatge a valoració distància, quantitat i obra

www.angelmir.com
info@angelmir.com
Tel. 902 440 620
Fax 902 440 630

Aher Arop Bol sud-sudanès supervivent de la fam en camps de refugiats als anys vuitanta i noranta

“La fam s’endú la vida i deixa cors trencats”

CATÀSTROFE · “És molt difícil de predir el desastre alimentari a l’Àfrica i preparar-se per quan arribi” **PLANIFICACIÓ** · “Els nens tenen fills sense abans aprendre a tenir cura d’ells mateixos” **SOLIDARITAT** · “Els governs d’altres països africans són conscients del problema a la Banya d’Àfrica, però tenen poc coneixement de com han d’ajudar i de les complexitats de la fam”

Emili Bella
BARCELONA

Aher Arop Bol (Sudan del Sud, 1983) va sobreviure la penúria de la fam en camps de refugiats a Etiòpia i el Sudan des dels tres anys, quan va ser arrencat del costat dels seus pares per conflictes polítics. Ha recollit la seva experiència en el llibre *El nen perdut (La Campana)*. Ha aconseguit el seu somni d’estudiar dret a Pretòria (Sud-àfrica), des d’on respon per internet les nostres preguntes.

Què va pensar quan va saber que les Nacions Unides declaraven zones de fam a la Banya d’Àfrica?

El món s’enfosqueix cada dia. Els desastres naturals, la guerra, les diferències religioses i la guerra de les drogues es veuen sovint arreu del món. La declaració de zona de desastre per la fam a la Banya d’Àfrica significa molt, i al final ajuda els que la pateixen. Els governs d’altres països africans són conscients del problema de la fam, però tenen molt poc coneixement de com han d’ajudar i de les complexitats de la fam.

Els conflictes són diferents en cada país, però la fam també és igual a tot arreu.

La fam a l’Àfrica està causada lamentablement per factors naturals que de vegades s’esdevenen en alguns països de manera inesperada. Ningú no pot preveure els cicles de la naturalesa. Per tant, les conseqüències que els segueixen comporten efectes desastrosos per a la gent que viu en un lloc concret de la Terra, les zones més pobres dins la pobresa. En un continent on falta investigació científica i el principi del bon govern, més enllà de les ideologies racionals de la ciència, és molt difícil de predir el desastre i preparar-se per quan arribi.

Veu cap diferència entre la crisi

Aher Arop Bol, a la seva paradeta de lllaminadures a l’estació central de Pretòria ■ ARXIU

alimentària actual i les que va patir vostè quan era un nen?

No hi veig cap diferència, especialment amb la situació de Somàlia. El nostre patiment passat estava relacionat amb la guerra, la fam, la set i les malalties, i també veig les mateixes coses a Somàlia.

El govern del Sudan del Sud és ple de corrupció i els funcionaris menyspreen la seva pròpia gent

La sequera i les inundacions causen la fam i l’empitjoren el canvi climàtic i també els conflictes polítics. És, doncs, gairebé inevitable?

Efectivament, no només els desastres naturals han de ser assenyalats com a culpables de la fam a tot el continent africà. També hi ha grans tragèdies humanes que reforcen el desastre. La guerra i la mala planificació poblacional s’enduen vides i vides, moltíssimes. La majoria dels països de l’Àfrica estan en guerra des de temps immemorials, fet que altera la vida de la gent, que no pot plantar a la terra les llavors per a la collita futura. Fugir dels seus enemics no els deixa temps per cultivar la terra i encara que la sembra s’hagi pogut fer és destruïda pels enemics, que guanyen el control de l’àrea i s’enduen amb ells tot el que poden carregar, com passa per exemple a Somàlia, sense govern des de 1991.

La població és víctima de la guerra; que no hi hagi plans per a la gent pobra contribueix al patiment de l’Àfrica, perquè els nens tenen fills abans d’arribar a l’edat adulta. Així són les coses quan els nens tenen fills sense aprendre a tenir cura d’ells mateixos abans.

La fam mostra la pitjor part de l’ésser humà. Malgrat tot, va aprendre vostè alguna cosa positiva d’aquell patiment?

La fam s’endú la vida de persones i animals i deixa al darrere els cors trencats dels que es queden. Si hi ha alguna cosa positiva que se’n pugui extraure és el fet que la societat en general sigui prudent i consideri seriosament la manera com pot salvar vides en situacions desastroses com aquestes.

Ara que el Sudan del Sud és independent, ha considerat la possibilitat de tornar a casa?

Sí, en un futur pròxim, m’agradaria ser-hi, és on tinc el cor. El Sudan del Sud viu sota el lideratge de Salva Kiir i penso que la història hi haurà de dir la seva algun dia. Per tot el país hi ha un ambient de tensió. El govern del Sudan del Sud és ple de corrupció i els funcionaris menyspreen la seva pròpia gent. Hi ha por d’un aixecament, d’una guerra tribal i hi ha activitats militars. És un país on tothom vol governar, però alhora odien les persones a qui volen governar. La tensió tribal i la corrupció han assolit un pic al Sudan del Sud.

I al nord?

La força manté [Omar al-] Bashir al poder. Hi ha qui el condemna i també qui li dona suport internacionalment, allà on es fabriquen les armes. Bashir manté units els territoris que protegeix i els defensa contra els seus enemics. ■

Perfil

Nascut en un poblat dinka del recentment independent Sudan del Sud, Aher Arop Bol té una paradeta de lllaminadures i tabac sota el pont de l’estació central de Pretòria, on manté els seus dos germans més petits. Entre els 3 i els 19 anys va superar el desastre alimentari africà, va aconseguir fugir de les guerres i va viatjar sol per tot l’Àfrica seguint el seu anhel d’estudiar. Als 19 anys va retrobar la família perduda.

El líder nord-coreà busca ajuda econòmica a Rússia

■ Kim Jong-il, que arriba a territori rus per segon cop en nou anys, s'entrevistarà amb el president Medvédev ■ La falta crònica d'aliments al país comunista s'agreuja amb les últimes inundacions

Redacció
VLADIVOSTOK (RÚSSIA)

El líder de Corea del Nord, Kim Jong-il, va arribar ahir a Rússia en la seva primera visita després de gairebé una dècada, en un moment en què el país comunista necessita ajuda econòmica per paliar la falta crònica d'aliments, agreujada per les darreres inundacions.

Kim es reunirà amb el cap del Kremlin, Dmitri Medvédev, i viatjarà a l'extrem orient rus i a Sibèria, segons va informar ahir Moscou, que no ha revelat més detalls de l'estada del mandatari asiàtic. S'espera que la trobada amb el president rus tingui lloc dimarts. Les estretes relacions polítiques entre

Agents del Ministeri d'Interior rus, al costat del tren de Kim Jong-il, ahir a Rússia ■ REUTERS

Rússia i Corea del Nord s'han refredat i el comerç bilateral ha caigut abruptament des del col·lapse de la Unió Soviètica el 1991. Segons la premsa local,

durant la seva visita a Rússia Kim abordarà la crisi nuclear coreana. Les negociacions estan bloquejades des de l'any 2008 a causa dels assajos nu-

clears fets per Pyongyang i de diversos incidents militars amb Seül. De fet, Moscou va proposar fa poc al règim de Kim Jong-il el retorn a la taula de negocia-

Ignoren si Kim viatja amb el seu successor

Kim, que té una por horrosa a volar, va creuar ahir la frontera amb la veïna Rússia a bord del seu famós tren blindat. S'ignora si en el viatge l'acompanya el seu fill petit i probable successor, Kim Jong-un. Si aquest assumís finalment el poder, representaria la tercera generació de la primera dinastia comunista de la història.

cions a sis bandes (Corea del Sud, Corea del Nord, els Estats Units, el Japó, la Xina i Rússia) a canvi de la construcció d'un gasoducte intercoreà. ■

Presó per a un gihadista que volia enverinar aigua potable

Redacció
MADRID

El jutge de la Audiència Nacional Fernando Grande-Marlaska va decretar ahir presó provisional sense fiança per al marroquí detingut dimecres passat a La Línea de la Concepción (Cadis) per suposat gihadisme. El jutge l'acusa de conspiració per a l'assassinat terrorista —en intentar enverinar l'aigua dels dipòsits de càmpings i altres complexos turístics— i d'integració en organització terrorista.

Abdellatif Aoulad, de 36 anys, era l'administrador general i probable propietari d'un fòrum gihadista a través del qual va manifestar "de forma clara i literal el seu desig de cometre un atemptat contra els 'infidels'". Segons l'acta del jutge, pretenia executar aquest pla enverinant les reserves d'aigües en zones turístiques. ■

Anunci promocional per a dos parcs aquàtics. Al centre hi ha un cercle amb el text "Water World LLORET" i "Des de 1985". A l'esquerra hi ha un cercle amb "Water World LLORET" i "2X1". A la dreta hi ha un cercle amb "AQUADIVER Platja d'Aro". A la part inferior esquerra hi ha el text "Dos parcs al preu d'un. Visita un parc i et regalem l'entrada de l'altre." i "Consulteu condicions a www.waterworld.es o www.aquadiver.com". A la part inferior dreta hi ha un cercle amb "PÀRQUING GRATUIT". El fons de l'anunci mostra diverses imatges circulars de persones gaudint de tobogans aquàtics i zones de joc d'aigua.

816786-1038224

Water World LLORET

Des de 1985

Water World LLORET

2X1

AQUADIVER Platja d'Aro

Dos parcs al preu d'un
Visita un parc i et regalem l'entrada de l'altre.
Consulteu condicions a www.waterworld.es o www.aquadiver.com

PÀRQUING GRATUIT

IRAN

Refugiats a Catalunya (i 8)

El passat a la maleta

FUGIDA • La Neguin va deixar l'Iran lleugera d'equipatge quan li van prohibir continuar fent classes en una escola pública de Teheran **CANVIS** • La professora va participar en les protestes per fer caure el règim del xa però no imaginava que el substituïria una república islàmica **PRESENT** • Va obtenir l'estatut de refugiada el 1989 i des de llavors viu a Barcelona

Silvia Gruart
BARCELONA

“Quan te'n vas a l'exili tot el que has tingut et cap en una maleta”. Així resumeix

Negin Asseman, que ha volgut mantenir l'anonimat, el sentiment que va tenir en deixar l'Iran, fa 26 anys, per venir a Barcelona com a exiliada després que es veiés obligada a deixar d'exercir la seva professió. “Era professora de literatura persa en una escola. Un dia em va arribar una carta prohibint-me que continués fent classes en qualsevol centre públic”, recorda amb pena Negin. Això passava a mitjans dels anys vuitanta, sis anys després de l'establiment del règim de l'aiatol·là Ruhol·là Khomeini.

Estudiava a la Universitat de Filosofia i Lletres i tenia divuit anys quan van erigir-se les primeres protestes contra el règim del xa Reza Pahlevi, a mitjans dels setanta. “Hi havia descontentament i tot va començar a les universitats com una revolució social, no islàmica. Els joves volíem que qui prengués les decisions no fos un monarca sinó que fos el Parlament; volíem una democràcia de veritat”, explica encara amb emoció. “Les manifestacions es van estendre a tot el país i s'hi van anar incorporant diferents posicions, seculars i religioses. Amb les ànsies de canvi vam pensar que millor que ens uníssim; no ens adonàvem de les diferències entre els uns i els altres”, detalla. Però a la seva família ho percebien d'una altra manera: “vaig veure plorar els meus avis, el meu pare i la meua mare”. “Ens deien: ‘no ho feu; si arriba un règim islàmic adéu a la llibertat. A nosaltres ja ens va passar i vam salvar la situació. Les dones no porten vel ara, el país s'ha modernitzat. No ho feu, que això no ha de venir.”

Passar etapes

Negin, però, tenia llavors molts arguments i molts ideals. “No sabíem que per arribar als ideals s'havien de passar unes etapes. El règim del xa estava reprimint les protestes. Una nit van matar nou comunistes joves que eren els nostres ídols. Si protestaves, eres roig.”

La situació es va anar complicant i la professora recorda com un dia el xa va sortir a les notícies televisives del migdia: “va dir que ja havia sentit el nostre missatge i que ac-

Negin Asseman es recolza a la taula d'una cafeteria de Barcelona ■ ORIOL DURAN

ceptava els errors que havia comès; va prometre que hi hauria canvis, però ja era massa tard.”

El xa va marxar de l'Iran el 16 de gener del 1979 cap a l'exili i al febrer l'aiatol·là Khomeini va tornar a Teheran des del seu exili francès. “Quan vius tan bé, ets una dona que treballa, que té estudis, que viu en un apartament... no et pots imaginar que pugui passar això, et sembla impensable”, diu. Negin creu que en aquell moment va ser decisiu el conflicte amb el país veí: “la guerra amb l'Iraq (1980-1988) va provocar que tots s'unissin contra un enemic comú i això va fer que el nou règim iranià es mantingués”.

L'evolució posterior va ser progressiva. “El president Abolhassan Baniadr, que havia estudiat econo-

mia a París, va venir un dia a la universitat i va dir que els cabells de les dones produïen ones que provocaven sexualment els homes. Li van tirar ous, tomàquets, no el van deixar parlar i el van fer fora de la facultat”, recorda. “L'endemà, sense convocatòria prèvia, totes

1979
La revolució islàmica a l'Iran força el xa Reza Pahlevi a exiliar-se. L'aiatol·là Ruhol·là Khomeini puja al poder.

les dones van sortir molt elegants a passejar pels carrers de Teheran, ben pentinades i maquillades, i es van plantar davant de la casa del president. Va ser una protesta per dir que mai ens posaríem el mocador”, recorda.

Però el mocador es va anar implantant a poc a poc i les crítiques dels estudiants van augmentar. “Van tancar les universitats el 1981. Els guàrdies del règim ens en van treure a la força”, afirma Negin.

Aquelles protestes no són com les d'ara al seu país, però a la Negin li hi fan pensar. “Hi ha hagut moltes manifestacions recentment, amb gent empresonada; és l'anomenada revolució verda contra l'actual règim: hi ha un símbol verd, la gent es vesteix de verd”, diu amb esperança. Per ella, “els joves iraniàns que ara tenen entre 18 i 30 anys són els que

“El xa va acceptar els errors i va prometre que hi hauria canvis, però ja era massa tard”, admet Negin

estan sortint als carrers i els que estan sent vigilats i detinguts, però són els que lluiten pel seu futur”.

Poc després de quedar-se sense feina, Negin va agafar el camí de l'exili amb el seu marit. “No oblidó la mirada de la meua mare; sabia que marxava per sempre”, lamenta. El destí escollit va ser Barcelona, on tenien algun familiar. “A la maleta hi duia ben poca cosa. No et podies endur res de valor perquè et revisaven l'equipatge. Com que no sabia què ens esperava me'n vaig endur dues mantes, dues culleres, dos ganivets i dues forquilles. No vaig parar de plorar des que vaig pujar a l'avió fins que vam arribar aquí”, manté. Quan va baixar de l'aparell es va treure la bata llarga que l'obligaven a portar i la va llançar.

Quatre anys després l'Estat espanyol li va concedir l'estatut de refugiada. Se sent molt agraïda per l'ajuda rebuda, tant de la gent (ha fet amistat amb molts veïns) com d'ACSAR. S'hi sent bé aquí i diu que si hagués de tornar a exiliar-se tornaria a venir a Barcelona.

“Dins de la maleta portes unes llavors. Les plantes en un altre lloc i creixen. Procuo que les arrels entrin ben a fons, però sempre al fons hi queda quelcom del teu lloc d'origen”, sentència la professora iraniàna. ■

Una dona diposita una flor en memòria d'un familiar mort en l'accident de Spanair ■ EFE

Tercer aniversari tens de l'accident de l'avió de Spanair

■ Els familiars de les víctimes condemnen l'informe oficial, que culpa els pilots del sinistre ■ Exigeixen saber la veritat

Redacció MADRID

Els familiars de les 154 víctimes mortals de l'accident del vol JK5022 de Spanair els van recordar ahir coincidint amb el tercer aniversari de la tragèdia, en un sentit homenatge al mateix lloc on es va produir la tragèdia, a l'aeroport de Barajas.

L'associació d'afectats va oferir un roda de premsa durant la qual va demanar la revisió de l'informe final sobre el sinistre, publicat el 29 de juliol passat pel Ministeri de Foment a través de la comissió investigadora d'accidents, que va responsabilitzar els pilots de la catàstrofe.

Segons l'informe, una errada humana és a l'origen de l'accident ja que la tripulació no va activar quan tocava els flaps i els slats, els alerons necessaris per a la maniobra d'enlairament de l'avió, mentre que els aparells electrònics encarregats de detectar aquesta errada i advertir-la estaven avariats.

L'associació va titllar de "rotund fracàs institucio-

Flors i música de Bach

Els familiars dels morts per l'accident de Spanair del 2008 van arribar en autobús fins al lloc on es va estavellar l'avió per visitar la placa que s'hi ha col·locat en memòria de les víctimes i que diu: "En algun lloc... sempre en els nostres cors". Allà van dipositar un cor fet amb 154 roses, la xifra dels morts en el

sinistre. L'acte, que va tenir lloc sota un sol de justícia i durant el qual es van llegir poemes, va començar amb el preludi de la Suite número 1 per a violoncel de Johann Sebastian Bach i es va tancar amb els Cantos canaris de Teobaldo Power. El capellà de l'aeroport va dir paraules de consol als afectats.

La xifra

18

persones van sobreviure a l'accident del vol JK5022 de Spanair el 20 d'agost del 2008. 154 hi van morir.

nal" l'informe oficial, ja que, al seu parer, "ni tan sols s'acosta a l'objectiu que tenia, que era detectar la cadena d'errors que van originar la pitjor catàstrofe aèria de l'aviació comercial dels darrers 25 anys a l'Estat espanyol" i van exigir saber la veritat dels

La frase

"La tripulació es va distreure de les seves obligacions de vol"

Informe oficial del sinistre
MINISTERI DE FOMENT

fets. També va criticar la gestió del ministre de Foment, José Blanco, de qui depèn l'aviació civil. L'associació ha obtingut el suport del col·lectiu de pilots, que elaborarà un informe independent que estableixi les "veritables" causes de l'accident. ■

EL CLUB 902 22 10 10
DEL SUBSCRIPTOR D'ELPUNTAUVUI de dilluns a divendres
Club del Subscriptor www.clubdelsubscriptor.cat club@elpuntavui.cat
Matins de 8 a 2
Tardes de 4 a 6

11È FESTIVAL DE MÚSICA DE SANT PERE DE RODES
Carles Alves, clarinet
Isabella Turso, piano
Obres de Brahms, Debussy, Poulenc
LLOC: Monestir de Sant Pere de Rodes
DIA I HORA: Diumenge 28 d'agost, a les 8 de la tarda
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 20 euros

PARCS AQUÀTICS
Water World - Aquadiver
Temporada 2011
LLOC: Water World, ctra. de Vidreres, km 1,2 de Lloret de Mar
Aquadiver: ctra. de Circumval·lació, s/n de Platja d'Aro
DIES I HORARI: Obertura diària a les 10 del matí.
Water World: fins al 18 de setembre. Aquadiver: fins a l'11 de setembre
OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 25 euros

ACTIVITATS AQUÀTIQUES
Medaqua
Aventura Robinson, bany (penya-segats del Montgrí), caiac (illes Medes) i excursions amb veler
LLOC: Pg. Marítim, 13, de l'Estartit
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preus: 24,50 euros (caiaca, veler i Robinson) o 15 euros (bany)
Cal fer reserva: 972 752 043
Més informació: www.clubdelsubscriptor.cat o www.medaqua.com

MUSEUS
Museu Nacional d'Art de Catalunya
LLOC: MNAC (Palau Nacional, parc de Montjuïc de Barcelona)
HORES: De dimarts a dissabte: obert de 10 del matí a 7 de la tarda
Diumenges i festius: obert al matí de 10 a 2/4 de 3
Dilluns: tancat, tret dels festius
Tancament anual: 1 de gener, 1 de maig i 25 de desembre
El primer diumenge de mes és gratuït per a tothom
OFERTA
2 entrades gratuïtes per targeta

XV TEMPORADA DE MÚSICA DE CAMBRA 2011
Miguel Colom - Denis Lossev
Duo de violí i piano
LLOC: Església parroquial de Santa Cristina d'Aro
DIA I HORA: Dissabte 3 de setembre, a les 9 del vespre
OFERTA LIMITADA
2 entrades gratuïtes per targeta

ACTIVITATS AQUÀTIQUES
Excursió en caiac de 2 hores
Amb caiacs autobuidables dobles K2
LLOC: Platja del Port de Llançà
DIES: De dilluns a divendres, del 16 de juny al 14 de setembre
OFERTA 2x1. Preu: 25 euros.
Reserves al telèfon 627 43 33 32 per correu a info@skkayak.com

MUSEUS
Museu Industrial del Ter
LLOC: Pg. del Ter, s/n de Manlleu
DIES I HORES: De dimarts a divendres, de 10 a 1 i de 4 a 7. Dissabtes, diumenges i festius, al matí de 10 a 2.
Tancat els dies 1 de gener, diumenge de Pasqua i 25 i 26 de desembre
OFERTA
1 entrada gratuïta per targeta

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Cal trucar per fer la reserva

902 22 10 10

Directament amb la targeta de subscriptor

Atenció al client 902 45 60 00 i també: atencioclient@elpuntavui.cat

Economia

El sector del vi preveu una verema de rècords

Unió de Pagesos calcula que aquest any es colliran 456 quilos de raïm a les vinyes catalanes

Quadern d'economia de Francesc Cabana

Visca els analistes financers!, però triats: n'hi ha que semblen independents, però en realitat no ho són

EURIBOR (juliol) 2,183%	PETROLI (Brent) 108,62 dòlars	TIPUS (zona euro) 1,5%	TIPUS (Estats Units) 0%-0,25%	EURO (dòlars/unitat) 1,4404	OR (euros/unça) 1.299,281	IPC (juliol) 3,1% ↑	ATUR (juliol) 5.525 ↓	PIB (primer trimestre) 1,1% ↑
--------------------------------------	--	-------------------------------------	--	--	--	-------------------------------	---------------------------------	---

BALANÇ Agilitat

Xavier Alegret

No es pot dir que la reacció de l'eurozona davant les seves pròpies dificultats de funcionament hagi estat ràpida. Han hagut de caure Grècia, Irlanda i Portugal i, sobretot, ha calgut que els mercats

ataquessin Alemanya i França per fer-la reaccionar. Ara que ha pres les decisions té dos reptes: primer, ignorar les reaccions exagerades de les borses, que no tenen a veure amb necessitats de l'economia sinó

amb interessos privats. El segon, i més important, és dur a terme les reformes ràpidament, intentant agilitzar el sempre lent *tempo* europeu, que demana moltes reunions per consensuar poques decisions.

La crisi del deute

En la bona direcció

APROVAT Sis experts veuen com a positives les decisions de Merkel i Sarkozy però creuen que s'ha fet esperar **COM?**
La taxa Tobin genera dubtes pràctics

Xavier Alegret
BARCELONA

S'ha fet esperar una reacció del potent eix francoalemany per posar ordre econòmic a l'eurozona però, encara que hagi calgut que els mercats ataquessin les seves economies perquè es decidissin, per fi ho han fet. I les decisions preses en la reunió de dimarts d'Angela Merkel i Nicolas Sarkozy a l'Elisi van en la bona direcció. Aquesta és l'opinió dels sis experts consultats per aquest diari, però creuen que algunes mesures seran difícils de portar a terme.

“Per fi sembla que l'eix francoalemany agafa les regnes, i quan això passa, Europa avança”, creu Raül Ramos Lobo, professor d'Economia Aplicada de la UB, i afegeix: “La fallida de Grècia va posar de manifest que hi ha unes mancances tremendes en el go-

vern econòmic de la zona euro”. Coincideix amb Joan Carles Amaro, professor del departament de Direcció i Control Financer d'Esade: “Va en la línia adequada. Ja s'ha vist que no es pot funcionar amb un sistema monetari únic sense unitat fiscal”. Emili Valdero, professor de la UB, opina que “calia prendre mesures” i que “és positiu que es facin propostes concretes”. “Els països més rics de l'euro s'han afartat de salvar els altres, amb els seus impostos no poden pagar aquesta festa”, afegeix.

Ramon Alfonso, professor de finances d'Eada, diferencia entre l'efecte de les mesures en l'economia real i en els mercats financers, que estan marcant l'agenda econòmica les darreres setmanes: “Les mesures són correctes però no agraden als mercats, que descompten ja que creuen que

Merkel i Sarkozy,
dimarts a París,
expliquen les
mesures que van
acordar minuts abans
a l'Elisi ■ CHARLES
PLATIAU / REUTERS

no serviran per a res”. El consultor Jaume Argerich també opina que “va pel bon camí però no és la resposta que volen els mercats, que és que Alemanya garanteixi el deute dels països que estan en el punt de mira, amb els euro-

bons”. Més crític, el professor de l'Iese José Ramón Pin Arboledas creu que “les propostes eren esperables i són una mica decebedores” perquè “és complicat implementar-les”.

Una mesura en què coincideixen que serà difícil

que funcioni és la taxa Tobin que gravi les transaccions financeres. Creuen que si només es fa a la zona euro no servirà de res perquè les entitats operaran des d'altres països. Només Argerich defensa la taxa Tobin: “Es recaptin impos-

tos molt més complexos, ningú sap si funcionarà o no”. Admet, però, que “com més països l'adoptin, millor”. Limitar el dèficit dels disset estats de l'euro en les seves constitucions també genera dubtes de si a la pràctica servirà,

Els Membres de la Borsa de Barcelona
Una xarxa al servei de les empreses i dels inversors.

Borsa de Barcelona
BME

Passeig de Gràcia, 19 - 08007 Barcelona - Tel.: 93 401 36 60 - informacion@borsabcn.es

La crisi del deute

Les frases

“La fallida de Grècia va posar de manifest les mancances en el govern econòmic de la zona euro”

Raül Ramos Lobo
PROFESSOR D'ECONOMIA APLICADA DE LA UB

“Els eurobons han d'acabar existint. En una situació normal als mercats, ja hi hauria emissions”

Ramon Alfonso
PROFESSOR DE FINANCES D'EADA

“Amb els impostos dels països més rics de la zona euro no podem pagar aquesta festa”

Emili Valdero
PROFESSOR DE LA UB

“Ja s'ha vist que no es pot funcionar amb un sistema monetari únic sense unitat fiscal”

Joan Carles Amaro
PROFESSOR DEL DEPARTAMENT DE DIRECCIÓ I CONTROL FINANCER D'ESADE

“Els mercats volen que Alemanya garanteixi el deute dels països en dificultats, amb els eurobons”

Jaume Argerich
CONSULTOR D'EMPRESES

“Les propostes eren esperables i són una mica decebedores perquè és complicat implementar-les”

José Ramón Pin Arboledas
PROFESSOR DE L'IESE

OPINIÓ

José García Montalvo
catedràtic d'Economia de la UPF

Un agent borsari observant l'evolució dels mercats a la borsa de Frankfurt ■ ALEX DOMANSKI / REUTERS

Eurobons o euromort

La renascuda vocació europeïsta de Merkel i Sarkozy, expressada dimarts passat en forma d'impuls francoalemany a la integració fiscal i la contenció constitucional del dèficit en la zona euro, no sembla que hagi convençut els mercats. No se'ls pot acusar de descreguts: els mateixos països que ara proposen castigar els que no rebaixin el dèficit públic per sota del 3% el 2014 són els que en el passat es van saltar sense remordiments els límits del Pacte d'Estabilitat i Creixement. Per què hauria de ser diferent aquesta vegada? En la reunió hi va tornar a haver paraules i més paraules. A hores d'ara, pensar que amb les bones intencions sense concrecions n'hi haurà prou per recuperar la confiança en el mercat és d'una ingenuïtat pueril.

No obstant això, un acord que segurament hauria estat efectiu i que va ser descartat fins i tot abans de la reunió hauria estat la creació d'eurobons. Al final de la reunió, Sarkozy va insinuar que els eurobons haurien de ser el resultat del procés d'integració fiscal i no pas una condició prèvia. Fins i tot va arribar a dir que tenia la sensació que els mateixos que advocaven pels eurobons eren els que van voler crear l'euro sense un govern econòmic comú. Per desgràcia, ja ha quedat clar que l'aproximació gradual que els governants de la zona euro han adoptat amb els problemes no ha estat encertada: es guanya temps però augmenta el cost a llarg termini.

Pel que fa als eurobons, hi ha diverses opinions. La primera asse-

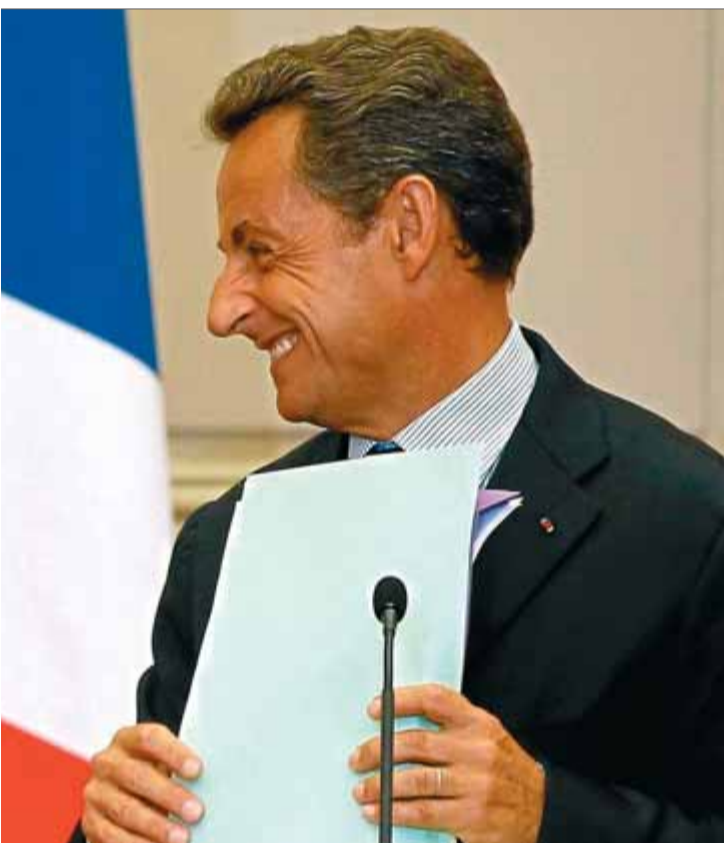
nyala que, de fet, els eurobons ja existeixen: serien els bons emesos per finançar el Fons Europeu d'Estabilitat Financera (FEFF). Per tant, tot es resumiria en una qüestió merament semàntica. Però pretendre que un fons de 440.000 milions amb un objectiu molt concret pot ser representatiu d'un mercat de gairebé 6 bilions d'euros és una simple ocurrència. Una altra cosa seria si el FEFF multipliqués les seves dimensions. Però aquesta opció ja va quedar descartada per Merkel i Sarkozy.

Quant més s'ha d'agreuja la crisi del deute perquè els països vegin que els eurobons són la salvació?

Una segon parer, defensat recentment per Martin Sandbu, proposa oblidar-se d'Alemanya i crear un mercat d'eurobons amb els altres països de l'euro. Les seves dimensions superarien els 3,5 bilions d'euros, suficient per tenir un mercat molt líquid i gaudir dels avantatges de la magnitud: seria difícil que els gestors de fons evitessin aquest mercat en carteres diversificades i, per tant, es podria col·locar deute amb menys rendibilitat. El problema és que, segons les últimes declaracions de Sarkozy, sembla que França també en quedaria fora. Sense Alemanya ni França aquests quasi-eurobons no funcionarien.

La tercera opció és que tots els països participessin en els euro-

bons. Per aconseguir-ho, seria necessari que Alemanya es convencés que les altres alternatives per salvar a l'euro són més costoses i que, efectivament, per a Alemanya, l'euro té més avantatges que inconvenients. Sens dubte, la posició d'Alemanya ha canviat molt des de les albrors de la crisi del deute europeu. A partir del segon pla de rescat de Grècia, l'acceptació que el Fons Europeu d'Estabilitat Financera pugui comprar deute de països amb problemes i fins i tot injectar fons als bancs que tinguin deute d'aquests països suposa un canvi significatiu. Fins i tot hi ha partits alemanys, com l'SPD o els verds, i associacions empresarials que s'han mostrat partidaris de l'emissió d'eurobons. Per desgràcia, l'opinió pública alemanya encara té, en general, la sensació que acabaran finançant el malbaratament que fan els països perifèrics. Per vèncer aquesta visió cal donar garanties. Això implicaria canvis constitucionals que limitin al màxim de deute i prioritzin el pagament dels eurobons, emissions controlades per majories qualificades i un mecanisme per carregar a cada estat un cost diferencial en funció d'alguns paràmetres. Però amb aquestes condicions, segurament es trobaria l'oposició dels països perifèrics. La pregunta és: quant més s'ha d'agreuja la crisi del deute perquè els països arribin a la conclusió que els eurobons són la salvació de l'eurozona i que comprometre's amb els bons europeus seria la manera d'accelerar la integració fiscal necessària?

però creuen que cal més control sobre les finances dels països en dificultats.

L'harmonització fiscal és el camí que ha d'agafar l'eurozona. Argerich opina que “cal posar uns límits al dúmping que fan alguns estats, com Irlanda”. Per Alfonso, “l'esperit és acabar creant una mena d'Estats Units d'Europa” i aposta per igualar tots els impostos però no a curt termini. Tant ell com Pin Arboledas i Amaro creuen que és d'hora per fer-ho perquè el nivell de desenvolupament dels diferents estats és molt diferent. Per Valdero, en canvi, “la competència

entre estats amb la mateixa moneda no és bona”.

Els eurobons, descartats de moment per Merkel i Sarkozy, són una bona mesura pels experts, que discrepen, però, sobre el moment adequat per crear-los. “Han d'acabar existint. Dubten per una qüestió de *timing* de mercat. En una situació normal ja hi hauria emissions”, diu Alfonso. Per Amaro no és gaire just perquè “és com un aprovat general”, i coincideix amb Ramos, Argerich i Valdero que s'ha de fer quan hi hagi disciplina pressupostària perquè es generalitzaran els riscos. ■

La crisi del deute

Herman van Rompuy, la persona que a Alemanya i a França volen que estigui al capdavant del govern econòmic europeu "de debò" durant els primers anys ■ YVES HERMAN / REUTERS

Foc d'encenalls

ESCEPTICISME • Sense cedir sobirania ni mutualitzar el deute, el govern econòmic comú serà una closca buida, un federalisme de cap de setmana **TUTELA** • A canvi, Merkel exigirà als socis del sud dret d'ingerència en els seus pressupostos **MESURES** • Tot i els desmentiments, a Berlín preparen eurobons fins al 40% del PIB a canvi de contrapartides

Albert Segura

Brussel·les

L'euro no se salvarà només fent dues reunions l'any, si és que el govern econòmic comú es limita a fer això "de debò", promès per Angela Merkel i Nicolas Sarkozy. Als passadissos de Brussel·les, l'enèsim *diktat* francoalemany genera escepticisme i s'interpreta com foc d'encenalls, un pedaç per guanyar temps (i no gaire, tenint en compte la setmana negra a les borses). Perquè, si no va acompanyat d'una veritable cessió de sobirania estatal i d'una mutualització del deute (són els eurobons, estúpids!, que diria Bill Clinton), l'invent quedarà en no-res, en federalisme europeu de cap de setmana.

Els disset socis de l'euro ja hi fan alguna cosa, com reunir-se, segons recorden els euròcrates consultats: els caps d'estat i de govern celebren cimera informals extraordinàries des que va caure Lehman Brothers, coordinats per l'obediència secretari de la cancellera alemanya i el president francès, Herman van Rompuy. Els ministres

d'Economia també es reuneixen puntualment cada mes. Fins ara, aquestes fotos de família eren un bàlsam, però els inversors ja no s'ho empassen i el pànic a la W (la recaptada) ha fet esfondrar els mercats tot i la cimera del 21 de juliol, que suposadament havia de marcar un abans i un després en la història d'Europa. La idea de París i Berlín decep, perquè només serveix per

Liberals i socialistes europeus reclamen més competències per a Brussel·les

institucionalitzar una pràctica d'eficàcia molt dubtosa que ja existeix. "No destaca precisament per la seva originalitat", lamenta l'economista d'Aurel-BGC Christian Parisot. "Formalitzant aquesta estructura se li donarà més pes i visibilitat, es limitarà el seu caràcter informal", defensen sense gaire entusiasme fonts de la Comissió Europea. Però el nom no fa la cosa.

Un govern econòmic comú "de debò" que sigui digne d'aquest nom

"ha de tenir instruments a la seva disposició", reivindica l'exprimer ministre belga i cap de files dels liberals a l'Eurocambra, Guy Verhofstadt. Això implica un traspàs de competències a Brussel·les que ni la mateixa Merkel sembla disposada a acceptar. El federalisme (o almenys els passos per a una governança comuna) que la cancellera va vendre dimarts a l'Elisi és incompatible amb el populisme de criticar les vacances i jubilacions dels socis del sud.

Un objectiu difícil de complir

Mentre els grans de l'euro continuïn tenint la paella pel mànec, qualsevol governança econòmica comuna és un miratge: si la Comissió Europea no disposa de prou poder i independència, la cacofonia i la miopia dels estats acabaran d'ensorrar l'euro. És el diagnòstic de Verhofstadt, però també el del líder dels eurodiputats socialistes, Martin Schulz, que assenyalen la "mutualització del deute a través de l'emissió d'eurobons" com la mare dels ous. Merkel no vol ni sentir a parlar d'aquest "últim recurs". I Sarkozy només ho veu com "una solució al final del ca-

40

per cent del PIB seria l'equivalència dels eurobons que Alemanya estaria disposada a emetre.

60

per cent del PIB seria el percentatge que estaria supeditat al preu que imposessin els mercats.

mí de la integració europea".

Tot i aquests desmentiments oficials, a Berlín es preparen per acceptar uns eurobons que faran pagar molt i molt cars als dolents de la classe. Fins i tot el ministre belga d'Economia, Didier Reynders, admet públicament que el rebuig de Merkel per compartir el deute només és de cara a la galeria. Segons el rotatiu *Handelsblatt*, a canvi d'emetre conjuntament bons pel deute equivalent al 40% del seu PIB –per l'altre 60% hauran de pagar el preu que els mercats imposin–, la cancellera podria exigir dret d'ingerència en els pressupostos dels socis del sud. Reynders ja ha fet tremolar els governs que han estirat més el braç que la màniga advertint-los que podrien haver de "cedir part de la sobirania pressupostària" a l'eurozona. Això ja es fa amb els rescats i, més dissimuladament, amb rescatables com l'Estat espanyol.

Europa fa veure que està unida però en realitat malda per no esclatar, és un "objecte polític no identificat (opni)", que deia Jacques Delors, a anys llum de convertir-se en els Estats Units d'Europa que el 1849 reivindicava Victor Hugo. ■

NÚÑEZ I NAVARRO

Barcelona, sempre.

COMUNICAT DEL GRUP D'EMPRESES NÚÑEZ I NAVARRO

Després de dotze anys de procés judicial (els quals només tres han estat d'efectiva activitat investigadora i nou de paralització judicial, en dilació no imputable a la defensa), l'Audiència Provincial de Barcelona ha dictat sentència sobre l'anomenat "cas Hisenda" en el qual el Grup "Núñez i Navarro" s'ha vist relacionat.

L'acusació es basa en que els dos Inspectors tributaris haurien adquirit els seus habitatges de "Núñez i Navarro" a preu inferior de mercat atorgant al grup tracte de favor, comptant amb la complicitat complaent dels seus superiors, és a dir, participis d'una trama.

Aquests fets no s'ajusten a la realitat i el Grup "Núñez i Navarro" formalitzarà recurs davant el Tribunal Suprem reclamant una merescuda declaració d'innocència, ja que la resolució no contempla la sòlida prova de descàrrec que evidencia que:

a) El Grup complia fidel i lleialment amb les seves obligacions fiscals conformement a la legalitat vigent i no precisava tracte de favor de cap funcionari públic.

b) Tanmateix la seva **activitat empresarial** va ser **comprovada** per altres funcionaris que van aconseguir idèntica conclusió: la tributació presentada s'ajustava a la Llei i als paràmetres d'interpretació de l'època (en concret, **282 inspeccions i comprovacions realitzades per 47 Inspectors i Subinspectors diferents de l'Agència Tributària**).

c) És més, durant el període analitzat, **altres superiors jeràrquics** van revisar i aprovar aquesta actuació, confirmant la bona tasca inspectora i el compliment de la Llei per part del Grup (en concret, **dos altres Inspectors Adjunts i dos Inspectors Regionals Jefe diferents i aliens a la pretesa trama**).

d) La sentència incorre al gran error a l'afirmar que s'ha eludit el pagament de tributs. De fet, la naturalesa de les operacions analitzades feia referència al diferiment temporal de la tributació, que no a la seva elusió, i així és, tot marge de benefici ha estat puntualment tributat i ingressades les seves quotes resultants. D'altra banda, l'exempció per reinversió materialitzada va obeir a real i efectiva activitat inversora.

Tots aquests extrems, així com les condicions de mercat dels pisos adquirits i l'absència de pagaments a qualsevol funcionari, van ser objecte per a la defensa de "Núñez i Navarro" d'exhaustiu **esforç probatori de descàrrec, sobre el qual la sentència no desplega cap pronunciament**, omet tota resposta, **vulnerant així drets processals del ciutadà justiciable**.

Davant d'aquesta omisió i al conjunt de discrepàncies de fet i de dret que es mantenen, s'articularà, com es va dir, recurs de cassació davant el Tribunal Suprem, reclamant Justícia i la proclamació d'innocència.

Mentrestant, confiant en una finalització justa de tot aquest procés, el Grup Núñez i Navarro mantindrà la seva línia de treball, fidels a una trajectòria de més de cinquanta anys.

Barcelona, 1 d'agost de 2011

Agricultura

Una pagesos veremant divendres part de la collita de 'chardonnay' de Josep Marrugat, a Vilafranca del Penedès ■ A. MERCADER

El sector del vi es prepara per a una verema de rècords

■ El sector del vi i el cava del país calcula que aquest any es colliran prop de 456 milions de quilos de raïm ■ Demà es comença a veremar macabeu, una de les varietats utilitzades en el cupatge del cava

Albert Mercader
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

El sector de la vinya i el vi prega aquests dies perquè no hi hagi res que esgueri a darrera hora tot un any de feina. Tot i que ja s'han començat a collir les varietats *sauvignon blanc*, *pinot noir* i *chardonnay* a les DO Empordà, Penedès o al celler Raimat –el primer d'Europa a l'hora de començar–, la temporada es pot dir que comença la setmana que ve amb el gros de la producció. La varietat macabeu, una de les que s'utilitzen en el cupatge del cava i la més nombrosa, es comença a collir a partir de demà al Penedès. El sector ja ha començat a fer números abans

La xifra

456

milions de quilos de raïm s'estima que es colliran durant aquesta verema.

fins i tot d'esmolar ben bé les tisores. Segons les previsions del sindicat Unió de Pagesos, els viticultors preveuen collir enguany 456 milions de quilos de raïm, una xifra semblant a la que ja es va obtenir l'any passat quan tothom deia que ja s'havia tocat sostre i es començava a parlar del perill que sobre el preu de la collita te-

La data

22.08.11

Comença a entrar als cellers el macabeu. Es preveu que a l'octubre ja s'haurà collit el 95% del raïm.

nen els excedents. Segons les dades fetes públiques per l'Observatori de la Vinya i del Vi de Catalunya, l'any passat es van collir 455,9 milions de quilos de raïm, dels quals el 74,1% se'l van quedar les denominacions d'origen Cava –amb el registre fet a Catalunya– i Penedès.

La introducció de la Targeta Vitivinícola Única

Límit, 12.000 quilos per hectàrea

La Targeta Vitivinícola Única va néixer el 2007 com un instrument per agilitar els lliuraments de raïm i facilitar a final de la campanya l'esborrany de la declaració de collita, almenys de primeres destinacions. El mecanisme de control, celebrat per uns i odiat per d'altres, deixa clar aquest any que els pagesos que entrin raïm al celler només podran qualificar 12.000 quilos de raïm blanc i 10.000 de raïm negre per cada hec-

ca, el 2007, va contribuir a posar ordre, almenys sobre el paper, en la producció catalana. Les dades recollides des de llavors

tàrea. L'excés que rebí es qualificarà per fer vi de taula. El sindicat Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) celebrava fa dies els canvis introduïts en el mecanisme de control i instava els elaboradors "a respectar aquestes modificacions per tal de consolidar un instrument que ha d'ajudar a millorar la viabilitat de les explotacions vitícoles catalanes amb preus òptims per les seves produccions".

evidencien l'augment, tot i la crisi, de la producció de raïm, que no ha parat de créixer al mateix ritme que els preus han caigut

en picat. Segons ha donat a conèixer aquesta setmana Unió de Pagesos, el preu tornarà als 0,25 euros el quilo, molt lluny dels 0,33 que es pagaven abans del 2006. Només al Penedès, el sector calcula que colliran 240 milions de quilos de raïm, que es qualifica en la DO Cava i en la DO Penedès a la vegada, ja que part dels viticultors estan inscrits en més d'una denominació d'origen, segons apunten des del sindicat agrari. Al Penedès conviuen tres DO: Cava, Penedès i Catalunya.

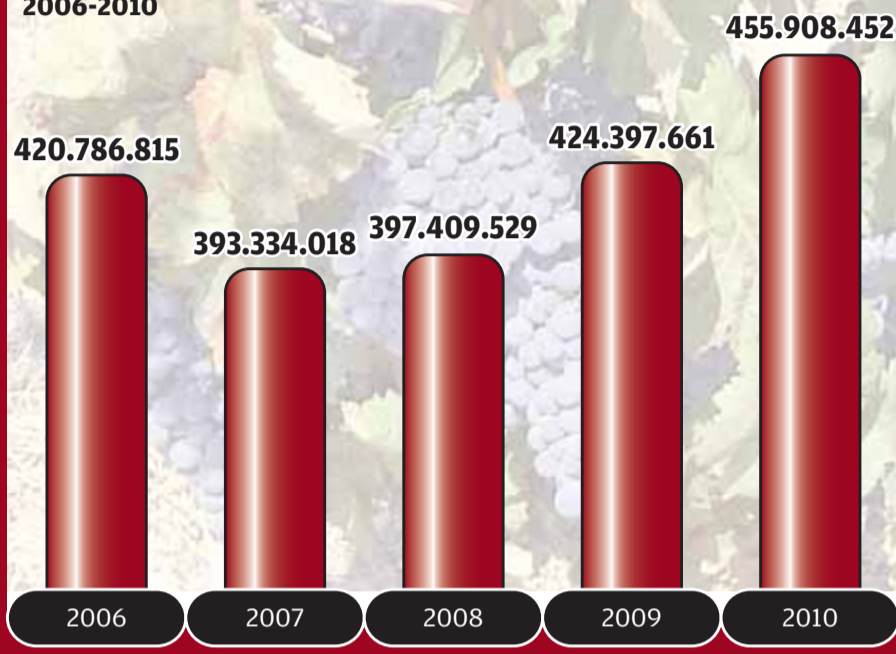
Tot i els brots de plagues de fongs com ara la malura cendrosa i el mildiu, provocades per les pluges i que han obligat en diversos punts de Catalunya a augmentar els tractaments fitosanitaris, el sector espera una qualitat excel·lent.

Segons expliquen des del consell regulador de la DO Empordà, les primeres anàlisis fetes fins ara evidencien que enguany serà una anyada "excel·lent": "Els raïms tenen molt bona qualitat, tant en varietats blanques com negres.

Agricultura

La producció catalana de vi

Quilograms de raïm total 2006-2010

Els vins 'top' mantenen els adeptes

Alguns vins de la DO Priorat i DO Montsant continuen situant-se en les primeres posicions de llistes com ara la de Robert Parker, una de les més valorades del món. Els vins catalans que obtenen més qualificació (entre 99 i 97 punts de 100 possibles) surten de cellers petits amb una producció molt reduïda però amb un control total de tot el procés i de l'evolució de les seves vinyes. Al celler Clos i Terrasses, els productors del vi Clos Erasmus, qualificat amb 99 punts per Parker, van començar a vendre part del sirà, i en els propers dies vendran el cabernet i la garnatxa de la seva finca amb vinyes de 30 anys. En total colliran uns 14.000 quilos de raïm per a un vi que es distribuirà majoritàriament als EUA, Dinamarca, Suïssa i Alemanya, i només un 30% a l'Estat espanyol. "El nostre vi té un reconeixement molt alt des del 1989 i molta sortida. No hem notat l'efecte de la crisi", explica Esther Nin, responsable de la part de la producció. L'ampolla de Clos Erasmus costa 120 euros.

Els productors d'Espectacle de Montsant, el vi qualificat amb 98 punts a la llista Parker, esperen

aquests dies el punt màxim de maduració del raïm dels seus ceps centenaris de garnatxa situats en terrasses, i no començaran a collir fins a final de setembre. Amb l'espera, que té recompensa, "es corre un risc molt alt", perquè les pluges poden malmetre a darrera hora tota la feina, segons explica el penedenc Jordi Segura, des del 2007 soci i comercial de la marca a l'Estat. La seva producció, unes 5.000 ampolles, de les quals només 1.000 es distribueixen a l'Estat, no s'ha ressentit de la crisi, segons asseguren. Continuen servint el producte, que es ven a 91 euros, en el mateix mercat. Els seus compradors són restaurants molt exigents que ofereixen el vi als clients, com per exemple El Celler de Can Roca, i només en tenen 12 ampolles l'any per servir.

El celler Ferrer-Bobet, autor del vi Selecció Especial, que va obtenir 97 punts en la llista Parker, espera també amb impaciència l'inici de la producció dels seus ceps de carinyena i garnatxa: "Potser els compradors en demanen menys, però té la mateixa sortida." El seu vi costa 49 euros. Aquest any comencen un projecte nou amb vinya jove.

Hi ha una bona relació sucre-acidesa, el seu estat sanitari és immillorable, i les temperatures suaves que hi ha hagut fins ara, amb un salt tèrmic entre el dia i la nit, han afavorit el procés de maduració del raïm. Es preveu un bon contingut tànnic i l'obtenció d'un potencial gustatiu i aromàtic considerable." La DO diu que enguany esperen un increment de producció entre el 10% i el 15%. A la DO Montsant, per exemple, la producció també s'espera que superi la de l'any passat, "ja que el 2010 va ser un pèl inferior a la mitjana de la DO". Segons les primeres anàlisis fetes al Penedès, el grau alcohòlic és més alt i ha permès en diverses

zones avançar la collita. Segons explicava divendres el president de l'Institut del Cava, Joan Amat, el *chardonnay* que ja comença a entrar als cellers té un grau d'alcohol entre 10,8 i 11,5 graus, i el grau d'acidesa de la producció és bona.

El cava, l'estrella

La tendència de compra de raïm no variarà gaire aquest any respecte de l'any passat. Es preveu que la DO que acabarà emportant-se més raïm als seus cellers serà la Cava. L'any passat la DO va acabar entrant més de 216 milions de quilos de raïm. Al darrere es va situar la DO Penedès, i en tercer lloc la DO Catalunya i la

DO Terra Alta, amb poca diferència. Segons l'Observatori de la Vinya i del Vi, tot i l'augment continuat de la producció, el repartiment va ser desigual. Mentre que la majoria de denominacions d'origen van disminuir el volum de raïm qualificat, la DO Cava va acabar tapant els números vermells i obtenint un 122,2% més que el 2009, i va recuperar així les dades que s'havien registrat el 2006. Es preveu que a principi del mes que ve els cellers ja hauran entrat prop del 30% de la producció de raïm, i que a finals d'octubre ja n'hauran rebut el 95%. Llavors se celebraran la majoria de les festes locals de final de campanya. ■

Albet i Noya redueix marges per la crisi

El director tècnic del celler Albet i Noya de Subirats, a l'Alt Penedès, Josep Maria Albet, va explicar divendres, el primer dia de verema a les seves terres, que els primers raïms collits de chardonnay i pinot d'oir fan entreveure una collita "impecable" i que de 100 punts la collita d'enguany es pot situar entre els 85 i els 90 punts. Albet explica que el seu celler, el degà de la producció ecològica a Catalunya, ha sabut parar el cop de la crisi "repartint els ous en diversos cistells". La dita té tot el sentit quan es coneixen les dades de comercialització dels seus productes: exporten els 85% dels vins a 23 països diferents i només el 15% es reparteix entre l'Estat espanyol i Catalunya. Albet diu que "la crisi no ha fet que la gent deixi de veure vi però s'ha hagut de reduir els marges perquè el comprador s'hi mira, en el preu". Albet és un dels elaboradors que controla directament tot el procés començant per la producció del raïm i cull el 80% del raïm que utilitza per la seva producció. La producció restant la compra a uns 10 o 12 pagesos de la zona. Albet diu que malgrat que la producció segons les dades oficials continuï creixent, aquest no és per si sol la causa dels baixos preus del raïm.

"Alguns paguem bé el raïm però no tots ho fan. Falta responsabilitat social al camp perquè hi ha elaboradors que se n'aprofiten. Els preus que es paguen no els pot marcar només l'oferta", diu.

Presideix la DO

Albet s'ha estrenat aquest estiu com a president de la DO Penedès amb un ull ficat a la potenciació de l'enoturisme, una de les assignatures pendents de la zona que ara comença a impulsar-se. La zona amb un centre d'interpretació del cava en construcció i un Museu de les Cultures del Vi que s'està redissenyant, té una oferta limitada de turisme als cellers que vol potenciar primer amb una campanya per unificar la senyalització. Albet defensa també la creació de subdenominacions al Penedès, com ja ha fet altres zones com a la Borgonya o Bordeus per fomentar la diversitat i enfortir el discurs de singularitat que defensa el territori, que ja disposa d'un mapa de sòls. El nou president de la DO més productiva després de la DO Cava, té la intenció de seguir potenciant la producció de la varietat xarel·lo, l'emblema de la DO. Ara ja hi ha uns cinquantena d'elaboradors que hi aposten.

Els cavistes continuen mirant a l'exterior

L'excalde de Sant Sadurn d'Anoia i cavista Joan Amat és des de fa anys la veu i la cara amable del sector del cava. Presideix l'Institut del Cava, la patronal que aplega les empreses del sector, que aquests dies ja comencen a rebre alguna producció de *chardonnay* en espera que demà els tractors portin el primer macabeu. Amat comenta que la qualitat de l'anyada està assegurada, i comenta que la producció destinada a cava "serà igual i superior que la de l'any passat". Amat hi afegeix que el sector li transmet que el preu que es pagarà pel kilo de raïm "serà el de l'any passat o potser una mica més", i diu que si el sector continua empenyent l'economia del sector és perquè els cavistes han sabut "espavilar-se" en aquests darrers anys.

Amat diu que el xampany català té prestigi a l'estranger, i que hi ha països en què es ven molt bé. El sector del cava es va felicitar a principi d'any després d'haver assolit un "rècord històric" de vendes l'any 2010, amb una producció de 244,8 milions d'ampolles, un 11,5% més que l'any anterior. L'exportació va tenir un paper important en aquestes xifres, ja que es va registrar un aug-

ment del 13,68%. Del total d'ampolles, 95,6 milions es van vendre l'any passat en el mercat estatal, i 149,1 milions, en el mercat exterior. Una de les empreses més fortes del sector del vi escumós cada any és Freixenet, que cada temporada s'endú gran part del pastís de la producció. Segons fonts del sindicat Unió de Pagesos, "cada any compren 50 milions de quilos de raïm". Tot i els intents, no ha estat possible abans de tancar aquesta informació parlar amb responsables de l'empresa, fins demà. L'interès era evident. Com que és l'empresa que compra més raïm, els preus que paga es converteixen en referència del mercat cada any. Si el sector del vi escumós planifica la seva producció mirant cap a l'estranger, el sector del vi comença ara a consolidar una estratègia que fa anys que el vi escumós ja va guanyar. Segons va informar la Generalitat, el 2010 Catalunya va exportar 209,2 milions de litres de vi, per un valor de 523,8 milions d'euros, a un preu mitjà de 2,50 euros per litre. En l'informe es destacava que hi havia un augment en termes de valor (3,8%), més que no pas de consum (5,1%).

Es continua consumint més vi de fora

Tot i que Catalunya té vins d'una gran qualitat i amb una relació de preu molt competitiva, les dades de consum continuen evidenciant que al país es continuen preferint percentualment els vins de fora. Segons les dades fetes públiques per l'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi), els vins catalans només arriben al 27,7% de quota de mercat a tot Catalunya, tot i que els estudis de les percepcions dels restauradors i sommeliers diuen que "els vins catalans són de bona qualitat, variats i diversos". Segons les dades de l'Incavi, els vins de la DO Rioja tenen una quota de mercat del 36% a Catalunya, és a dir, un pes semblant al que tenen a la resta de l'Estat espanyol, on representen més del 40% del total venut.

Si la dada a tot Catalunya no és bona, menys bona és encara la de l'àrea de Barcelona. Segons dades de la consultora Nielsen, que es dedica a fer estudis d'evolució del consum, l'àrea metropolitana de Barcelona concentra prop d'un 9,2% de les vendes de la DO Rioja en el sector de l'hostaleria.

Quan es busca quina és la DO catalana per quota de mercat amb més pes a Barcelona, apareix la DO Penedès en setena posició, en una llista que encapçalen els vins de la DO Rioja.

Per intentar frenar aquesta tendència i canviar els hàbits de consum de Catalunya, l'Associació Vinícola Catalana, l'Incavi, l'Associació Catalana de Sommeliers, la direcció general de Comerç i les denominacions d'origen Penedès, Catalunya i Pla de Bages organitzen des de fa uns cinc anys un concurs de cartes de vins dels restaurants de Catalunya, amb l'objectiu de fomentar la presència dels vins catalans a les cartes dels restaurants del país, i promoure així el coneixement i el consum responsable d'aquests vins. El concurs Cartavi no només valora les cartes de vins dels restaurants i la quantitat, sinó també les referències i la diversitat de les onze DO que hi ha a tot Catalunya, o l'equilibri entre vins blancs, negres, rosats i escumosos. És una via per mirar de canviar hàbits, que és el que costa més de canviar.

Quadern d'economia

Els analistes financers

Francesc Cabana

Quan sento o lleigeixo una persona que es defineix –o el defineixen– com a analista financer, em poso nerviós. Potser aquell home o dona no en té cap culpa, però no puc treure'm del cap que els analistes financers han fet un paper d'estrassa colossal dintre de la crisi econòmica que estem patint. I dintre d'aquesta categoria, hi incloc alguns banquers, directors d'oficina de bancs o caixes, gestors de patrimonis, especialistes en borsa i en inversions, professors en escoles de negoci. Són personatges tan necessaris com qualsevol altre, però el que em posa nerviós és que com a col·lectiu no tenen consciència que l'han feta i grossa. I parlo d'assessors financers catalans, espanyols, europeus, americans o de qualsevol país.

Tots ens podem equivocar i ens equivoquem, però la nostra obligació és adonar-nos que hem comès un error. És el cas dels analistes financers i especialment dels assessors, que han donat i donen consell a possibles inversors, i que no reconeixen, en general, que s'han equivocat, que ells s'han enriquit –o no s'han empobrit– i han fet un mal

Pantalla de la borsa de Frankfurt que indica l'evolució del Dax ■ ARNE DEBERT / EFE

considerable als seus clients o al públic. No demano humilitat –que seria massa–, però sí modestia. Hi ha dos tipus d'analistes financers als quals temo especialment: els que diuen bajanades i els no independents. Tinc prou coneixements finan-

cers com per a saber si un article o una manifestació pública tenen sentit –hi estigui d'acord o no– o es tracta d'una estupidesa, sense contingut. I es diuen moltes ximpleries. Les analitzes i la conclusió que en treus és que quan li han vist el cul han dit que és fe-

mella –perdó per la vulgaritat!–, que la terra és rodona, que tard o d'hora morirem i poca cosa més. Admiro alguns periodistes o convidats a tertúlies de ràdio o televisió, que tenen la capacitat d'escriure pàgines i pàgines o de parlar i parlar sense dir absoluta-

ment res. Potser tenen bona voluntat, però més valdria que callessin. I que la gent interpreti correctament els seus silencis.

Tinc el record d'una persona que era molt valorada pels seus silencis, considerats explícits, quan en realitat darrera d'aquella boca tancada no hi havia cap opinió. "Quién calla, otorga", diuen els castellans. A Catalunya, en canvi, qui calla no diu res, que sempre és millor que fer volar coloms.

Els altres són més perillosos. Em refereixo als analistes financers que no són independents però que ho semblen i es presenten com si ho fossin. Són els que tenen un grup financer al darrere amb interessos clars i que tenen els analistes perquè els defensin. M'imagino que hi ha uns quants milers d'inversors catalans que escanyarien de gust els que els van recomanar un valor o una participació en una empresa, que després s'ha ensorrat, perquè seguien instruccions dels seus superiors. Hem de saber amb qui parlem, quan demanem consell. A una persona que treballa a la borsa no se li pot demanar que desaconselli no invertir en valors, perquè es negaria a si mateix; com a màxim, et dirà que esperis una mica a veure si la situació millora. Visquin els analistes financers! Però triats.

La planta de Seat començarà a treballar demà gràcies al Q3

Redacció
MARTORELL

Molts dels treballadors de la Seat tornaran a la feina una setmana abans del que és habitual ja que la planta de Martorell ha d'estar a ple rendiment per complir les previsions de fabricació del nou model, el Q3. De fet, per pri-

mer cop en quinze anys, aquest estiu s'ha aplicat la fórmula anomenada "corredor de vacances", que permet que una part de la planta funcioni durant les vacances. Tot i això, no serà fins demà que la línia del nou model començarà a treballar amb dos torns, segons van informar fonts de la Seat a Efe. L'objectiu

d'avançar el retorn a la feina és aconseguir que a l'octubre, quan el Q3 surti al mercat, ja es pugui produir el Q3 amb tres torns i s'aconsegueixi un ritme de fabricació de 500 vehicles diaris.

La resta de línies de producció dels models de la Seat començaran a funcionar seguint el calendari

normal de vacances de la filial de Volkswagen, el dia 30 d'agost. A la Seat preveuen que bona part de les vendes del Q3, prop del 90% de les unitats, es destinin a l'exportació, ja que el mercat domèstic encara és molt dèbil. La fàbrica de Martorell produirà, cada any, cap a 100.000 unitats del nou vehicle d'Audi. ■

Cadena de muntatge de la fàbrica de Seat a Martorell dedicada al nou model, el Q3 ■ JUANMA RAMOS / ARXIU

QUÍMICA DEL FRANCOLÍ S.A.
Subministrament de Productes Químics

Polígon Industrial Constantí: C/ Alemanya, s/n - Tel.: 977 52 00 33 Fax: 977 52 02 16 www.quifransa.com

Vestit de punt. Talles 4 a 16.

19,95€
15,95€

Milers d'articles a **1€**
unitat

Xandall Boomerang Klado.
Talles 4 a 8. Des de

9,95€

Calçat esportiu Boomerang Klado
amb cordons o velcro®. Talles 20 a 38.

9,95€

Del 12 d'agost al 18 de setembre

Texans Brotes.
Talles 4 a 16 i talles
especials.

Pantalons de tub Brotes.
Talles 4 a 16 i talles
especials.

17,95€ **9,95€** 19,95€ **9,95€**

La nova tornada al col·legi

El Corte Inglés

www.elcorteingles.es

100%
TRANSPIRABLE
ABSORBENT

Sabates amb teixit Dermodry Coolmax.
Talles 25 a 36.

27,95€

Portàtil Packard Bell Easynote
T511-HR-235SP.

499€

Aquest curs tot és més fàcil amb les
beques per als pares de El Corte Inglés

Beca
10%
Cortical, les Ara!

Beca
Preus
imbatibles

Beca
Financament

50% DESCOMpte
en la
2ª UNITAT
del mateix article
No acumulable amb altres promocions

Pack de 2 polos màniga curta
o llarga.

12,95€

JMJ 2011
MADRID

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

JOAN BOSCH I ROURA, president
JOAN VALL I CLARA, vicepresident executiu
ANNA MARIA RIBAS, directora general de gestió
JORDI GRAU, subdirector general de continguts

**OBITUARI D'UN PROFESSIONAL QUE
VA TREBALLAR SUBTILMENT PER LA
RECUPERACIÓ DEL NOSTRE PAÍS**

Francesc
Sanuy

Advocat

Joaquim Maluquer

A Madrid diuen que la gent es disfressa de novembre per no infondre sospites; però, en la vida real, sovint és a l'agost, que passen les coses més tristes i més irreparables. Enguany, per exemple, des de Menorca estant, vaig rebre la trucada de la filla del meu estimat amic Joaquim Maluquer Sostres, que em va fer saber que el seu pare havia mort.

LA MEVA REACCIÓ immediata va ser posar-me a plorar per telèfon i recordar tot seguit un obituari que Miguel Hernández va dedicar al seu amic, tot dient: "En Orihuela, su pueblo y el mío, se me ha muerto como el rayo, Ramón Sijé, a quien tanto quería. Compañero del alma, compañero." Els demano, doncs, disculpes si avui, en lloc de parlar de temes d'un interès general, em refereixo a la necrològica d'un amic que, amb discreció i gran saviesa, va prestar grans serveis al país.

QUAN EL VAIG CONÈIXER a través de l'Armand Carabén, que va ser per a mi el germà gran que no vaig tenir, en Maluquer ja era el secretari general de Secea, és a dir, de la patronal cotonera que, a part de propiciar i posar en pràctica els successius plans de reestructuració del sector, va fer una contribució molt positiva a l'evolució de la societat en la línia de l'obertura democràtica i de la recatalanització cultural del país. En l'òrbita dels empresaris del ram hi havia el diari *El Correo Catalán*, que els iniciats descrivien com a portaveu de la Comunió Tradicionalista Cotonera. D'allà van sortir periodistes importants com ara Rosselló Pàmies i Ibáñez Escofet, que van obrir nous camins per a la llibertat d'expressió.

ELS COTONERS eren uns empresaris que donaven suport a personatges tan destacats com Josep Pla i Joan Fuster. Eren uns líders com Josep Riba, Manuel Ortínez, que després va ser director de l'Ieme (Institut Espanyol de Moneda Estrangera), o Agustí Montal, que va recatalanitzar el Barça, amb la celebració del 75 aniversari de la fundació del club durant la seva presidència. Són pàgines viscudes que en Carabén i jo mateix vàrem protagonitzar gràcies a la positiva influència de Maluquer.

DE TOT ALLÒ, n'ha quedat el record de l'Oriol Martorell amb tots els orfeons de Catalunya interpretant *El cant de la se-*

MONTE SOL

Va ser un autèntic senyor de Barcelona, amb una visió universal de les coses en aquest món globalitzat que requereix la seva amplitud de mires

nyera, les colles sardanistes ballant *La Santa Espina* o els castellers aixecant les seves torres. El llegat d'aquella efemèride incorpora, entre altres coses, el cant (himne) del Barça, amb lletra de Josep Maria Espinàs, amb un parell de versos de Jaume Picas i música de Manel (Nani) Valls amb alguns retocs de Ros Marbà, Burull i Oriol Martorell.

TAMBÉ ENS VA SITUAR a l'òrbita dels assessors de Pere Durall Farell, l'home que va rellotar La Maquinista, va fer els embassaments de Sau i Susqueda (Hidroelèctrica de Catalunya), va introduir l'energia nuclear (Vandellòs) i el gas natural (contractes amb Sona-

trach d'Algèria i el primer vaixell metaner de gas líquat).

JOAQUIM MALUQUER va col·laborar molt estretament amb Catalana de Gas, però sempre trobava, al marge de les tasques executives, l'oportunitat per sensibilitzar-nos a tots sobre l'ús i l'abús de la natura, l'incipient ecologisme i la seva profunda saviesa en el camp de l'ornitologia.

AMB UN PETIT PUNT D'IRONIA, quan parlava del seu llibre *Els ocells de les terres catalanes* deia que tractava de qüestions molt "enlairades". Va passar per la política, per la Generalitat de Tarradellas i Pujol com a secretari del govern, i va exercir de senyor ordenador amb perfil de Prat de la Riba, mentre d'altres es podien permetre d'anar per la vida més a l'estil Pijoan.

UNA FACETA POC CONEGUDA de Joaquim Maluquer va ser el seu pas per la residència de l'hospital Clínic, un dels centres més destacats d'excel·lència mèdica del nostre país. Hi va accedir perquè tenia la confiança del govern i també la de l'administració espanyola. Va passar igualment una mica desapercebuda la seva labor de coordinació entre els diferents departaments de la Generalitat, en un període en què era motiu de comentari que el número dos de cada conselleria era millor que el que tenia la titularitat departamental. Noms com el de Paco Noy, Albert Vilalta, Andreu Gispert, Maria Eugènia Cuenca i tots els secretaris generals dels anys 80-84 així ho acrediten. Tots ells es van coordinar amb la subtil batuta de Maluquer, que va saber convertir uns compartiments estancs en àrees d'acció conjunta i lleialtat recíproca sense friccions ni protagonismes absurds.

VA SER, DONCS, un autèntic senyor de Barcelona, amb arrels a Folgué i una visió universal de les coses en aquest món globalitzat que requereix la seva amplitud de mires. Tant se n'anava a la Patagònia i als antípodes com venia amb la família a Fornells (Menorca) perquè el seu fill Joan volia veure *in situ* una varietat de sargantanes que donen nom a l'illa on hi ha els fars que marquen l'entrada al refugi segur de la badia en cas de tramuntana.

ERA TOT AIXÒ i moltes més coses, encara, però sobretot, una bellíssima persona i un amic entranyable. Gràcies, per tant, Joaquim estimat.

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
CARLES RIBERA,
LLUÍS MARTÍNEZ,
MANUEL CUYÁS,
PEPA MASÓ

SECCIONS:
Política, ANNA SERRANO; Europa-Món, PILAR ESTEBAN; Economia,
JOAN ARMENGOL; Opinió, TONI BROSA; Societat, CARLES SABATÉ;
Catalunya, JOAN RUEDA i RICARD PALOU; Cultura i Espectacles, JAUME
VIDAL; Comunicació, GEMMA BUSQUETS; Disseny, JORDI MOLINS;
Fotografia, ANDREU PUIG; Documentació, CARMÉ TORNIS; Delegada a
Madrid, MONTSE OLIVA; Tancament, ANTONI DALMAU; Llengua, QUIM
PUIGVERT; Elpuntavui.cat, ENRIC SERRA; Web, JORDI PALMER.
President del Consell Editorial, VICENT SANCHIS

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.
PUBLICITAT: HERMES COMUNICACIONS, S.A.
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.
Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

**MONTJUÏC HA ESTAT
TESTIMONI DE FETS
TRÀGICS PER A CATALUNYA**

Josep Maria
Solé i Sabaté

Catedràtic d'història
contemporània a la UB

LA COLUMNA

La muntanya maleïda

Té una altitud de 184,8 m però l'ombra de la seva història ha arribat a tots els racons del món. Els seus penya-segats avocats sobre el mar han estat pedrera mil·lenària de la ciutat de Barcelona, lloc d'enterraments des de l'època de Roma, la medieval, el període jueu o fins a l'actualitat. Una muntanya que ha estat testimoni dels fets més colpidors de la història de Catalunya. Des de la victòria de l'any 1641 durant la guerra dels Segadors que permeté vèncer les tropes castellanes de Felip IV, fins a la construcció de l'actual castell l'any 1751 per a un major domini de la capital de Catalunya permanentment rebel per l'anhel de recuperar la llibertat perduda contra de Felip V de Borbó. En la seva malaurada història es podrien afegir encara els bombardeigs contra la ciutat dels anys 1842 i 1843; les més de 400 detencions i bàrbars tortures del Procés de Montjuïc de l'any 1896, principalment contra l'obrerisme anarquista català —és el cas de Joan Montseny, Anselmo Lorenzo i Teresa Claramunt, o de l'intel·lectual catalanista Pere Coromines; els detinguts de la Setmana Tràgica que tenen com a símbol l'execució de Ferrer i Guàrdia i 4 més, o bé l'enderroc de les Quatre Columnes l'any 1928 per Primo de Rivera (no recuperades fins 30 anys després del final de la dictadura franquista amb vergonya aliena d'alcaldes

dits progressistes) o encara lloc d'assassinats en la Guerra Civil i la postguerra per part de gent sectària i totalitària.

EL RESUM BREU DE LA SEVA TRÀGICA història seria recordar que fou on s'assassinà el president de la Generalitat, Lluís Companys, l'any 1940, després del segrest de què fou objecte per part de la policia espanyola amb connivència amb la policia militar alemanya en l'època del Reich hitlerià. Familiars meus, lleidatans de soca-rel i desterrats fora de Catalunya per la seva militància catalanista i republicana, mai en la seva vida tornaren a Montjuïc com a reuig per l'atrocitat comesa contra Catalunya a la muntanya maleïda.

LA CIUTAT, EL PAÍS, A POC A POC ha anat recuperant la muntanya que l'Exposició Internacional de l'any 1929 havia incorporat en l'imaginari col·lectiu barceloní i català. Des de les Fonts d'en Bohigas fins als Pavellons o posteriorment la Fira, la desaparició de la injustícia flagrant del barraquisme, les Curses

de Cotxe i Moto o quan es féu el mig retorn del Castell en el període franquista, o ara fa quatre dies, retorn mai no completat de veritat sinó buidant-lo de la seva història, amb complicitat, tot s'ha de dir, de quatre ignorants pseudopacifistes que es van agenollar davant l'espòli cultural militar espanyol. Les Olimpíades del 92 van ser un excel·lent matrimoni etern entre la muntanya i la capital del país. Hi faltava, però, la cirera. L'homenatge nacional amb visió internacional i cosmopolita de tota la història esmentada.

ÉS EXTRAORDINARI QUE EL MEMORIAL Democràtic s'estableixi definitivament al castell de Montjuïc, i per aquesta encertada decisió cal esperar i exigir de totes totes que es faci amb tota l'ambició del món. Ha de ser el lloc d'explicar la lluita del poble català per la democràcia, per la llibertat, ha de ser el lloc on s'avanci en el coneixement, l'estudi, el respecte i l'homenatge de tots els qui foren víctimes de la violència criminal o represaliats per la seva forma de pensar.

UN LLOC PRIVILEGIAT DE BARCELONA, amb un ampli horitzó damunt del mar i la ciutat on els nens, els estudiants, la gent del país, els de la resta de l'Estat i els visitants i turistes d'arreu del món sàpiguen que Catalunya és un país que recorda el seu passat per encarar el camí de la seva plena llibertat.

És extraordinari que el Memorial Democràtic s'estableixi al castell de Montjuïc

El dit a l'ull

Ramon
Solsona

Periodista

La conducta humana és sorprenent. Fa pocs dies vaig veure pel carrer una dona que arrossegava un ós de peluix lligat amb una corretja com si es tractés d'un gos. Costa d'entendre-ho, però és una dèria ben inofensiva. Costa més d'esbrinar què empeny una persona a posar el dit a l'ull d'una altra venint pel darrere i sense avis previ. És la primera vegada que ho fa? Amb quin propòsit? És una agressió, un missatge encriptat, un desfogament sexual? Pateix algun trastorn de personalitat? Té el costum d'abordar les persones posant-los per sorpresa el dit a l'ull, al nas, a l'orella o a d'altres orificis?

Els ulls són una de les parts més essencials i més sensibles del cos.

Costa esbrinar què empeny una persona a posar el dit a l'ull d'una altra venint pel darrere i sense avis previ

Per això tenim grapat de dites i refranys referits als ulls, a la vista, a la manera de mirada. Víctor Pàmies n'ha aplegat set-centes al llibre *Amb cara i ulls* que va publicar aquesta primavera. Hi busco delerosament alguna explicació que m'ajudi a entendre l'episodi del dit a l'ull. Hi trobo *mal d'ull* (malefici que es creu exercit mitjançant l'esguard), *posar-li el dit a l'ull* (fer-lo objecte de vigilància malintencionada), *tapar-li els ulls* (subornar-lo, fer que dissimuli i faci els ulls grossos), però no fan al cas. En canvi el refrany valencià *tant te vull, que et trac un ull s'acosta més al perfil d'un psicòpata social*.

Busco més clarícies en expressions portugueses, algunes de les quals són clavades a les nostres (*custar os olhos da cara, entrar pelos olhos, ter olho vivo, olhar alguém com o rabo do olho*). Descobreixo girs fraseològics interessants, com *chorar por um olho azeite e por outro vinagre* (lamentar fingidament) i *ter peneiras nos olhos* (tenir sedassos als ulls, és a dir, veure clarament una cosa). Finalment, trobo allò que buscava: *meter os dedos pelos olhos*, que significa voler enganyar. Això ho explica tot, es tractava de dir "tu no m'enganyes" en portuguès i en llenguatge de signes per culpa de l'enrenou.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

DE SET EN SET

El dia més feliç de la nostra vida

Xavier Cortadellas

Escriptor

Cesc Fàbregas ho ha dit molt clar: di lluns passat va ser el dia més feliç de la seva vida. Demà farà una setmana que Cesc és oficialment blaugrana, també farà una setmana, doncs, que el dia més feliç de la seva vida ha passat. Tard o d'hora, viure acaba essent dur, però ho deu ser encara una mica més si vius sabent que dia que passa, dia que vas apartant-te del dia que has estat més feliç a la vida. Tradicionalment, la gent deia que el dia més feliç de la seva vida era quan es casava o quan aconseguia el vistiplau de la dona o de l'home que estimava. D'ençà que ha arribat l'esport, la cosa s'ha complicat. No ho dic especialment per Cesc, però la veritat és que s'ha anat complicant tant, que n'hi ha que viuen el dia més feliç de la seva vida tres o quatre cops per temporada. Costa molt més, en canvi, trobar gent que, en comptes de concentrar la seva felicitat en un dia, digui senzillament que és feliç. En general, avui, quan sentim que algú diu que és feliç, la majoria tenim tendència a no creure'ns-el o a pensar que és un infeliç de primera. Si qui ho diu és una persona gran, l'excusem perquè tenim el convenciment que la seva idea de la felicitat no va gaire més enllà de voler que la seva maquinària respongui. (I ara no malpensin, que estic pensant en les cames, els braços i el cap.) Però si és algú que no passa dels vuitanta anys, no hi ha ningú que se'l cregui. "Tu, feliç? Deu ser que et conformes amb molt poc", tenim ganes de dir-li. I és que vivim convençuts que hi ha molts més motius per ser infeliç que no per ser feliç. Qui juga al Barça, és jove i té salut i diners, li falta, per exemple, una lliga o una copa. I, si com va passant ara amb el Barça, ho va guanyant quasi tot, tranquils, que l'any vinent hi tornem i que, si vas ser un dia feliç, ara només hi aspirem.

EL LECTOR ESCRIU

Per què m'enamora?

■ La visita del papa i la JMJ de Madrid no m'agraden, perquè tots aquests diners i recursos s'haurien de destinar a solucionar la fam de la Banya d'Àfrica, tot i que bona part de la recaptació de diverses paradetes de la JMJ es destinarà a projectes d'ajuda a països pobres i a l'Àfrica; tot i que gràcies a la JMJ molts joves s'entreguen a obres de l'Església en aquests països (com passa en les altres visites de caps d'estat, els macrofestivals, mundials de futbol, diades i altres desfilades...). Per això no m'agrada, sinó que... m'enamora!

Perquè no se sap per què ha vingut Benet XVI, si no és a censurar les llibertats i conquestes de la nostra societat progressista, tot i que ja s'està veient on ens duen algunes noves falses llibertats... tot i que gràcies al que predica el papa a la JMJ molts joves s'adonen de la seva dignitat de persones estimades per Déu i es plantegen ser solidaris amb els pobres d'aquí o de més lluny (com passa en les altres visites de caps d'estat, els macrofestivals...). Per això no m'agrada la visita del papa i la JMJ de Madrid, sinó que... m' enamora!

MIQUEL BORRÀS
Lleida

La caverna

■ Sempre que veig una imatge interna de la borsa per televisió, em sembla que veig una enorme caverna platònica en versió borsària. Des d'allà es dirigeixen els mercats i l'evolució que representen les gràfiques dels valors en les seves pujades i baixades diacròniques i sincròniques que incideixen influïent en les àrees decisives de l'economia global. No obstant això, les xifres que valoren cada acció són fictícies en la mesura que sim-

La trista realitat

■ És sabut que en el conjunt de les societats humanes existeix un tipus de persones posseïdores d'una excel·lent riquesa expressiva, suposadament fruit també d'una excepcional intel·ligència que els distingeix i diferencia dels altres mortals.

Això, vist com una superdotada capacitat intel·lectual, portaria a pensar que la mateixa persona ha de tenir aptituds de sobra per exercir amb èxit les diverses activitats més pràctiques i consistents. Malgrat tot, l'experiència ens demostra que en la majoria de casos això no és pas així. I on més exemples d'aquesta naturalesa podem detectar és en el camp de la política.

Hi ha molta diferència entre dir i fer, i ens ho solen mostrar dia a dia quasi tots els nostres polítics. Entenent que la prioritat per a ells ha de ser complir la responsabilitat de construir país, la seva feina hauria d'estar centrada en aquest sentit, molt més enllà de perdre el temps com fan aclaparant-nos constantment amb les metafòriques diatribes que, carregades gairebé sempre de malicioses i feridores burles, solen llançar-se els uns contra els altres.

Potser la nostra trista realitat és deguda al fet que hem hagut de dependre sempre d'una classe política més apta per parlar que no pas per treballar?

MIQUEL SEBASTIÀ. Castelldefels (Baix Llobregat)

bolitzen l'economia però no la realitat de l'economia. El símbol –el diner– forma part del procés econòmic com a mitjà per fer certes operacions, no és la finalitat, encara que hagi adquirit més importància que la cosa real. Una economia es basa en coses que dibuixen un mapa d'energies que creixen i es gasten, que augmenten i disminueixen, que s'acumulen o es dilapiden, creen un sistema de funcions reals i no representatives com sí que seria el paper del diner en l'òrbita econòmica. Vistes així les coses, podríem fer l'analogia entre la caverna platònica i la caverna borsària. Aquí no es mira la realitat de la cosa –energia– sinó els números que representen els valors de les coses, i a més amb la finalitat afegida que allò més valuós és aconseguir el màxim de beneficis possibles, el màxim rendiment. Si l'estat de les coses és d'aquesta manera, és possible que tro-

bem alguna clau sobre l'actual crisi econòmica.

SANTIAGO MORA
Els Hostalets de Pierola (Anoia)

Cansada i indignada

■ Senyor Joaquim Nadal, sóc una catalana cansada de sentir-li que tot el que fa el govern de la Generalitat està malament, quan, com vostè hauria de saber, és conseqüència del govern tripartit que presidia un senyor del seu mateix partit.

Li explicaré el cas que em va passar mentre vostès estaven al govern: perquè donaven tants ajuts sense control, tal com s'està demostrant, uns quants dels que en necessitàvem vam quedar sense. El maig del 2010 vaig demanar l'ajut de la llei de la dependència i l'ajut per a una cadira de rodes elèctrica, per poder pujar i baixar el meu marit de casa al carrer. El meu marit va morir el 21 d'abril de 2011,

i encara espero l'ajuda que vostès em deuen. Per què l'any 2010 eren els socialistes, els que manaven a la Generalitat, no?

Després de tot el que he vist i sentit, veig la política com un frau tan gran, que a les eleccions del novembre passat ja no vaig votar i no ho penso fer més. Com que a vostès no els falta de res, se'ls en fot el que li passi al poble.

ELVIRA LUNA ASENSIO
Lleida

Bona imatge

■ Recentment, el govern espanyol va atorgar una subvenció a fons perdut de 30 milions d'euros al Real Madrid per promocionar la imatge d'Espanya arreu del món. Això és Espanya i així els va. Algú reclamarà els diners al Madrid per estafa, vistos els recents esdeveniments?

JAUME LLOPIS I CASELLAS
Barcelona

Carnet nou

■ Tenim el carnet d'identitat, de conduir, jove, de pensionista, de minusvàlid, de família nombrosa i de soci, i fins i tot targetes de tota mena: de crèdit, de debit, de client, etc. Però en vista de la precarietat laboral, i de l'atur regnant, caldria anar pensant a fer un carnet que digui: pobre de solemnitat.

Moltes famílies, per culpa de la mala administració de la societat (empreses i govern), estan a un pas de la indigència i de la mendicitat. És clar que sembla que als governants no els preocupa gaire o gens ni mica, més preocupats amb la borsa i els bancs, però haurien de preocupar-se més del tema, i si jo fos governant, em faria molta vergonya veure com tenim una població laboral tan explotada i amb uns sous tan precaris.

MERCÈ MORA I CORDERROURE
Lleida

EN SÍSIF

Jordi Soler

LA JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT REFORÇA LA INSTITUCIÓ PAPAL I EL CENTRALISME ROMÀ

Jaume Reixach

Capellà i escriptor

“Amén”

Avui s'acaba la Jornada Mundial de la Joventut. Una jornada que, en realitat, ha durat quatre dies. És aviat per poder oferir un balanç seriós sobre un esdeveniment que ha mobilitzat gairebé dos milions de joves i de no tan joves, de creients i de no tan creients, de turistes i de simples curiosos, com sol passar en totes les convocatòries multitudinàries. Això, per no parlar dels experts a pescar en aigües revoltes, que de tot hi ha en la vinya del Senyor. De mica en mica anirem coneixent anècdotes de tota mena, algunes d'inequívoc signe cristià, com el treball abnegat dels voluntaris i l'esperit d'acollida de moltíssimes famílies que han obert les portes als pelegrins del papa i de la JMJ. Tot això és positiu. I també ho és que una monja cistercenca centenària, que va professar el mateix dia que va néixer Ratzinger, tingui l'oportunitat de sortir del convent de clausura per primera vegada i ser rebuda personalment pel papa. Són anècdotes que emocionen, i que mereixen ser recordades.

ARA BÉ: NO CREC QUE UNA MAGNA mobilització com aquesta s'hagi fet únicament per poder recollir un florilegi d'anècdotes com les citades o com d'altres que anirem coneixent. S'ha fet per reafirmar la institució papal i el centralisme romà, i en conseqüència, la progressiva inoperància de les conferències episcopals, reduïdes al pa-

PEP DUIXANS

per de simples comparses de la suprema voluntat papal. Un desplegament multimilionari per a un empobriment de l'Església, que deixa de ser plural i passa a ser simplement unifor-

me. Ni tan sols unida. Joan Pau II ja va fracassar en l'utòpic intent d'aconseguir que l'Església postconciliar aparegués (als ulls de tot el món) com un sol ramat, un sol pastor i una

Avui hi ha més cristians sense Església que cristians dins l'Església. I entre els entusiastes dels viatges papals, no són pocs els catòlics que es vanten de ser “creients però no practicants”

sola veu. La confiança en ell mateix era tan gran, que no va dubtar a editar un únic Catecisme Universal de l'Església Catòlica i a promulgar un nou Codi de Dret Canònic (1983), que ell mateix fou el primer a no complir. A la vista hi ha que, en lloc de garantir la unitat de l'Església postconciliar, s'han aguditzat els problemes dins del mateix catolicisme i s'han consolidat les divisions internes. Avui hi ha més cristians sense Església que cristians dins l'Església. I entre els entusiastes dels viatges papals no són pocs els catòlics que es vanten de ser “creients però no practicants”. No per això deixaran de cridar “Visca el papa”, que sempre sona millor que un “Visca la Pepa”, de regust anàrquic.

DAVANT D'AQUEST PANORAMA, els viatges papals i la macrojornada de la joventut apareixen com un foc d'artificis per distreure l'atenció dels problemes que arrossega l'Església i com un inútil esforç per imposar la tesi del primer Lamennais, el d'abans de la conversió als ideals democràtics: “Sense el papa, afirmava Lamennais, no hi ha Església; sense Església no hi ha cristianisme, i sense cristianisme no hi ha societat.” Amén. Més endavant, com ja he insinuat, Lamennais es va convertir i fou excomunicat.

ARA, L'ENEMIC A ABATRE, segons Benet XVI, és el laïcisme. I

s'equivoca. L'Església no té altres enemics que no siguin els que ella mateixa promociona o provoca. La JMJ és un exemple incontestable de les bondats de la laïcitat de l'Estat, sense les quals la magna jornada no s'hauria pogut dur a terme. El teòleg Juan J. Tamayo més aviat ha acusat l'Estat d'incórrer en un “pecat de lesa laïcitat”, ja que la seva neutralitat, no menys que la seva independència respecte a l'Església, ha quedat en dubte. Però fins i tot així, no hi hauria res a dir si no fos que ni el papa ni Rouco ni en general la jerarquia estan disposats a mostrar-se agraïts per les facilitats rebudes. Al contrari: com bé s'ha dit aquests dies, l'Església no en té mai prou. I em dol que sigui així, ja que, com més exigeix, més s'empobreix espiritualment, i més s'allunya dels pobres reals. Tot el muntatge de confessoris, misses solemnes, vigílies de pregària, indulgències concedides i espectacles religiosos no fan sinó confirmar la idea d'una Església reaccionària, que s'autoafirma com a excloent. Ni un sol gest ecumènic, ni un programa en favor de la pau, ni cap mica de diàleg amb la cultura moderna. Al món només hi ha una cosa positiva, que és el papa, que s'ho mereix tot, i la resta, si no està amb el papa no es mereix res, i si està amb el papa s'ho mereix tot. Però no té res. Ni els drets humans, que comencen i acaben en el papa. Tot el que queda és dir “amén”.

Enquestes enverinades

Jaume Oliveras
i Costa

Scriptor
Les enquestes no tenen cap valor definitiu però indiquen estats d'ànim i tendències. Després, la realitat posa les coses a lloc, enderrocant els somnis que no havien estat contrastats. Amb tot, les enquestes poden definir futurs, quan tots som més influenciables del que se-

ria convenient. Aleshores, la publicació d'una enquesta sobre intenció de vot afecta els votants, com també les parts implicades, que augmenten l'autoestima o el descoratjament segons els resultats que expressen.

Una primera enquesta encarregada per CiU dona un empat de socialistes i nacionalistes en les properes eleccions generals. Talment, un torpede en la línia de flotació del PSC, ja

prou malmès per un seguit de batalles gens gratificants. Els socialistes saben que aquestes eleccions no els aniran gaire bé i que portant de candidata la senyora ministra de la guerra tampoc cal esperar un miracle. Però perdre més d'un terç dels diputats socialistes catalans és una patacada excessiva. Per primer cop en els 34 anys de recuperada democràcia, el PSC deixaria de ser hegemònic en

les consultes estatals, potser un resultat que s'ha guanyat a pols, però que és difícil d'acceptar.

D'altra banda, l'augment de percentatge i escons de convergents (de 10 a 16) i populars (de 8 a 12) indica un canvi contundent de comportament electoral. L'evidència diu que hi ha un vot, sobretot metropolità, que passa fàcilment de socialistes a populars, potser en la concepció més espa-

nyolista de l'elector. I també hi ha un socialisme catalanista que, en la desfeta de referents, prefereix votar CiU, a qui situa, per tranquil·litat pròpia, en un espai ideològic més transversal. Total que, per una banda i l'altra, la sagina del vot socialista és considerable, sense comptar el creixent vot blanc o de l'abstenció. Per la resta, el petit augment dels ecosocialistes i l'ensulsiada republicana semblen

tendències cantades.

Al davant hi ha tres mesos de dura campanya, on les enquestes tindran el seu protagonisme. La fórmula 16-16-12-2-1 és la primera que entra en debat i pot fer mal en l'ànim dels més desfavorits. Segur, en un mapa polític canviant, les properes eleccions municipals tenen una importància extraordinària per dilucidar cap on va el component ideològic del nostre país.

Societat

Màximes de rècord a les comarques de Ponent

Els termòmetres superen els 40 graus a Tornabous i Lleida en una jornada de molta calor que es tornarà a repetir avui

Religió Visita pontifícia

El papa s'enroca en la rigidesa del sacerdoci i exigeix "sants"

FERM Benet XVI reivindica davant futurs sacerdots que el celibat és imprescindible **CRIDA** Exigeix "no deixar-se intimidar per un entorn que exclou Déu" **FE** Lamenta en un centre de discapacitats que "massa sovint s'oblida la dignitat de la vida"

David Portabella
MADRID

Encesa pel colorisme dels lluminosos vitralls de Kiko Argüello, la catedral de l'Almudena de Madrid va acollir ahir la missa en què Benet XVI es va adreçar a 5.000 seminaristes que aspiren al sacerdoci en plena crisi de vocacions. En unes paraules pensades per animar l'itinerari de futurs sacerdots, el papa es va enrocar en la rigidesa del sacerdoci i va reclamar als aspirants que abracin el celibat com a condició imprescindible i que siguin "sants" per "no crear contradiccions entre el signe que som i la realitat que volem significar".

La crisi de vocacions vivia ahir el seu cru reflex en números a l'Almudena, una basílica que no rebia un papa des del 1993, quan Joan Pau II va consagrar el temple. Dels 5.000 seminaristes que assistien a la missa corresponent al tercer dia de visita papal amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut, 1.200 eren de l'Estat espanyol. És a dir, als bancs de l'Almudena hi havia quasi tots els 1.227 que actualment hi ha a l'Estat.

Tot i que al febrer *Pipeline*, l'òrgan de difusió de cristians crítics del Cercle d'Acció de Ratisbona, va publicar un document que demostra que el 1970 ellavors professor de teologia Joseph Ratzinger va tenir dubtes sobre el sentit de mantenir la regla del celibat sacerdotal, Benet XVI es va cenyir ahir al guió ortodox. "Ingresseu al seminari únicament si esteu plenament decidits a exercir-lo obeint les disposi-

Un grup de seminaristes durant la missa que el papa Benet XVI va oferir ahir al matí a l'Almudena de Madrid ■ J.J. GUILLEN / EFE

Les xifres

120

persones afectades per alguna malaltia o discapacitat es van reunir amb el papa en una fundació de Madrid.

900

fidels van ser atesos per lipotímies i cops de calor a Cuatro Vientos, en l'acte més multitudinari del papa.

cions de l'Església", va exhortar als seminaristes.

Als futurs sacerdots no els va estalviar la cruesa, segons ell, de l'entorn. "No us deixeu intimidar per un entorn que pretén excloure Déu", alertava. I va acceptar "profunda alegria,

en actitud de docilitat, de lucidesa i de radical fidelitat evangèlica".

Benet XVI va cloure la cerimònia amb un obsequi celebrat pels seminaristes congregats: l'anunci que sant Joan d'Àvila, patró dels sacerdots de l'Estat es-

panyol, serà nomenat doctor de l'església, títol que assegura una major difusió de la seva obra.

En una visita posterior a l'institut San José de Madrid, organització benèfica que atén discapacitats físics i psíquics, el Papa va censurar l'avortament i l'eutanàsia lamentant que "massa sovint s'oblida la dignitat de la vida". En l'últim acte, la vigília a l'aeròdrom de Cuatro Vientos prèvia a la missa d'avui, el sant pare va respondre a les preguntes de creients joves amb dubtes enmig d'un desafiant temporal sobtat de pluja i vent. ■

S'investiga l'actuació policial a Sol

La Policia Nacional obrirà una investigació interna per determinar si les actuacions dels agents antiavalots contra les protestes laiques van ser correctes. Aquesta decisió es pren després dels vídeos -difosos a través de les xarxes socials- que recullen com alguns policies colpegen persones que no tenien cap actitud agressiva amb els agents.

Segons fonts policials, s'investigaran tant la càrrega de dimecres, després de la marxa contra el finançament

públic de la visita del papa, com l'actuació de dijous, en què manifestants laics es van concentrar a la plaça del Sol per protestar per l'acció policial del dia anterior.

La investigació s'obre tot i que no hi ha constància de denúncies oficials. Paral·lelament, s'ha iniciat un procés d'informació reservada sobre el vídeo que mostra com diversos agents colpegen un fotògraf. Durant la càrrega policial contra la marxa laica de dimecres, hi va haver onze ferits i vuit detinguts.

Religió Visita pontifícia

Confessió per sorteig

INSÒLIT • Benet XVI confessa i dona l'absolució a quatre joves al parc d'El Retiro de Madrid en un gest inèdit en jornades de la joventut **RITUAL** • Sacerdots d'arreu del món administren el perdó en 200 confessoris avantguardistes dissenyats per un fuster d'Àvila **RÈCORD** • Sor Teresita trenca als 103 anys els 84 de clausura al convent per anar a l'audiència papal

David Portabella
MADRID

Assegut a l'habitacle vidriat del seu Mercedes Benz ML 430, el papa Benet XVI arribava ahir a les nou del matí al parc d'El Retiro per protagonitzar un ritual tan comú en el dia a dia de l'Església catòlica com inusual en un successor de Pere: confessar i donar l'absolució en persona. En un gest inèdit en una Jornada Mundial de la Joventut, Benet XVI va descendir del *papamòbil* i es va tancar en un dels 200 confessoris blancs i de disseny avantguardista ubicats al parc madrileny per administrar el sagrament a quatre joves elegits per sorteig entre els milers de pelegrins arribats a Madrid. L'únic requisit per aspirar a escoltar l'absolució de la veu directa del pontífex no era moral sinó lingüístic: parlar anglès, francès, alemany o italià, els quatre idiomes que domina Benet XVI.

Abans d'oficiar una missa amb seminaristes a la catedral de l'Almudena, el papa va voler prendre part en la festa del perdó que ha sembrat El Retiro de confessoris ideats per Emilio Úbeda, un fuster d'Àvila anònim fins fa una setmana i que ara es queixa que la seva eclòsió mediàtica no va acompanyada de moment d'un increment de les comandes. "Li havia demanat a Joan Pau II a veure si em queia aquest encàrrec", comentava veient les estretors del negoci.

Tot i compartir un disseny únic que evoca les formes d'una vela o de les ales d'una aeronau, el confessorari del papa era encara més tancat per protegir la intimitat del sagrament i la identitat dels joves confessats. Però ni un model més hermètic va poder evitar que una expectació de masses envoltés l'acte íntim al qual Benet XVI va dedicar 40 minuts. L'organització sí que va blindar la intimitat dels joves i només va voler revelar que eren dos nois i dues noies menors de 30 anys.

Ja sense la veu del papa alemany a l'altre costat, la resta dels milers de pelegrins arribats d'arreu del món van poder sol·licitar l'absolució en gairebé tots els idiomes, fins i tot en sahrauí. La festa del perdó, però, no ha esquivat la controvèrsia des que el cardenal arquebisbe de Madrid, Antonio María Rouco Varela, va autoritzar els sacerdots, només durant aquesta setmana,

El papa a El Retiro i, més tard, amb Rajoy. A l'esquerra, monges a Cuatro Vientos ■ REUTERS

18.000 persones havien passat fins ahir disabte per alguns dels confessoris instal·lats al parc d'El Retiro.

a absoldre el "delicte d'avortament procurat" a tothom que demostrí penediment vertader. Una concessió amb què Rouco vol celebrar la visita papal i que Juan José Tamayo, secretari general de l'Associació de Teòlegs Joan XXIII, veu com a "rebaixes morals d'agost" que "frivolitzen la moral cristiana aprovada per ells mateixos".

La tercera jornada de la visita de Benet XVI, però, serà tan recordada

per la seva insòlita entrada en un confessorari durant una JMJ com per l'abandó d'una clausura quasi centenària. Als 103 anys, sor Teresita, una monja que té el rècord mundial de clausura amb 84 anys, va sortir ahir per primer cop del convent per acudir a la invitació del papa i ser rebuda a la nunciatura. Curiosament, sor Teresita va entrar al convent de Buenafuente del Sistol (Guadalajara) amb 19

anys el mateix dia del naixement de Joseph Ratzinger, el 16 d'abril del 1927. Només la guerra civil havia fet que aquesta monja nascuda a Foronda (Àlaba) abandonés el convent. Segons va revelar la mare superiora del convent, sor Teresita volia fer el trajecte de Buenafuente del Sistol fins a Madrid (190 quilòmetres en dues hores i mitja per carretera) "amb els ulls tancats perquè res la distregui".

Reunió amb Rajoy a l'Almudena

L'endemà que José Luis Rodríguez Zapatero el rebés, Benet XVI va rebre la visita de Mariano Rajoy ahir al final de la missa a la catedral de l'Almudena. El líder del PP va obsequiar Ratzinger amb un lot de CD de cants gregorians del monestir de Silos. "Crec que és un record molt bonic, molt significatiu del que és Espanya", va elogiar el mateix Rajoy. Ratzinger, al seu torn, li va regalar un medalló i un rosari. En la breu conversa, sempre segons la versió de Rajoy, ell i Benet XVI van compartir la preocupació per la crisi que fa que "la gent ho estigui passant malament i també els joves, que poden tenir dubtes i moltes incerteses sobre quin pot ser el seu futur i sobretot a l'Estat espanyol, on no és fàcil trobar feina avui dia".

Rajoy comparteix amb

el papa la preocupació per la crisi i li regala un lot de CD de cants gregorians de Silos

Abans de desplaçar-se al bullici de l'aeròdrom de Cuatro Vientos per celebrar-hi una vigília, el papa va gaudir a la seu del bisbat de Madrid d'un àpat, en la programació del qual Rouco es va aplicar perquè coincidia amb el seu 75è aniversari. Cuiat pel centre Fuenllana d'Alcorcón i amb les taules engalanades amb flors blaves i blanques, en honor a la bandera de la Baviera natal de Ratzinger, el menú triat va consistir en *salmorejo* cordovès, filet de bou, vins de Rueda i la Rioja i com a postres gelat de llimona amb gelatina de gintònic. Benet XVI va agrair el dinar "simpàtic i senzill" i es va declarar "impressionat per la calor humana dels espanyols". Milers de pelegrins desafiaven els cops de calor i les lipotímies esperant-lo a Cuatro Vientos i ocupant la superfície de 58 camps de futbol per confirmar la seva grata impressió. ■

Ciència

Malària pels mitjons bruts

RECERCA • Un científic descobreix que el que atrau els mosquits transmissors de la malaltia, que es guien per l'olfacte, és l'olor de mitjons bruts **FINANÇAMENT** • La seva recerca està subvencionada, entre d'altres, per la fundació de Bill Gates

Albert Lladó Romero
BARCELONA

Fredos Okumu és el nom del científic de Tanzània que ha descobert un dels grans misteris de la medicina moderna, i que, malgrat la seva solució aparentment còmica, pot tenir una gran importància. Okumu ha descobert per què els mosquits transmissors de la malària –que reben el nom científic d'*Anopheles*– s'acosten a les persones, i el motiu no és altre que l'atracció que senten per l'olor que desprenen els mitjons bruts.

Okumu (juntament amb el seu equip de l'Institut de Salut Ifakara de Tanzània), era conscient que els mosquits es basen en l'olfacte, i no en la vista, per actuar. No veuen les persones, de manera que el seu repete va ser "identificar els químics que els humans produeixen i que atrauen els mosquits", va comentar. Així, va investigar químics humans procedents de l'alè, la pell, la suor o les emanacions, fins que van trobar de què es tractava exactament. Després, amb l'ajuda de laboratoris a Europa i els Estats Units, va sol·licitar els components químics per provar-los individualment i de forma combinada amb els mosquits. D'aquesta manera, va poder deter-

Un nen liberiana rep la vacuna contra la malària. Els petits tenen un gran risc de contraure-la. ■ MIQUEL RUIZ / ARXIU

minar que una barreja de productes amb una olor similar a la dels mitjons bruts, és la que atrau els perillosos insectes. Per verificar-ho, l'investigador va emprar un petit experiment. Va viatjar a un poblat de Tanzània i va col·locar una mostra sintètica amb olor de mitjons bruts

en una casa, i una persona en una altra casa propera. El resultat va ser que es van acostar a la mostra sintètica fins a quatre vegades més mosquits que al voluntari.

Gràcies al seu descobriment, Okumu ha rebut 800.000 dòlars de part de Grand Challenges Cana-

da, una organització entre països del G8 que utilitza fons canadencs per al desenvolupament d'idees innovadores i atrevides, i de la Fundació Bill i Melinda Gates. Amb aquests diners espera perfeccionar un aparell per matar els mosquits, el seu objectiu final. A l'interior de l'aparell hi ha col·locat els mitjons bruts, alhora que també hi ha uns agents per liquidar els mosquits, un cop aquests han estat atrets per l'olor. Gràcies als diners de les dues organitzacions, Fredos Okumu tindrà ara dos anys per millorar l'objecte, estudiar-ne l'impacte epidemiològic, descobrir on col·locar-lo als poblats i trobar la forma culturalment més pràctica per a la seva utilització.

La malària mata gairebé un milió de persones cada any, la majoria nens, dels quals un alt percentatge són a l'Àfrica, on països com Nigèria o la República Democràtica del Congo tenen la malaltia com un dels principals causants de mortalitat. Així, per exemple, només al país nigerià moren 300.000 persones cada any per aquest motiu. Gràcies a la investigació de Fredos Okumu, el final pot trobar-se una mica més a prop. Un pas esperançador per posar fi a una malaltia eradicada a Europa, però que ataca la humanitat des de temps immemorials. ■

SUCCESSOS

Tallen l'AP-7 al Baix Ebre per un camió en flames

■ El vehicle carregava material corrosiu i el foc va fer activar el pla Transcat

A.P.
L'AMETLLA DE MAR

El trànsit per l'autopista AP-7 a l'altura de l'Ametlla de Mar (Baix Ebre) es va haver de tallar ahir a causa del incendi d'un camió que circulava cap a València. Això va fer que s'activés el pla d'emergències en el transport de mercaderies

perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya (Transcat). El foc va començar a les sis del matí en un camió que transportava material corrosiu, cosa que va suposar el risc que, com a conseqüència de la combustió, també es produïssin emissions contaminants. Fins a 11 dotacions dels Bombers de la Generalitat van haver d'anar al punt de l'incendi, al km 301 de l'AP-7. Hi van treballar tant en l'extinció de les flames com en la retirada del material que

Onze dotacions dels bombers van treballar en l'extinció de l'incendi ■ ACN

el vehicle transportava. L'incident va fer que es tallés el trànsit dels dos carrils en sentit sud fins a les 14.00 h. Es va haver de desviar el trànsit dels vehicles que circulaven cap a

València per la carretera N-340, tot i que a partir de les 10.00 h els Mossos d'Esquadra van redirigir el trànsit a la calçada del sentit contrari, on es va tallar un dels dos carrils de circu-

lació cap a Tarragona i Barcelona. També hi van haver retencions en tots dos sentits de la marxa, durant tot el matí fins a primera hora de la tarda, de fins a 15 km en sentit nord. ■

Localitzen un tercer cadàver en un canal

En només 48 hores, els Bombers de la Generalitat van localitzar un tercer cadàver en un canal de les comarques de Lleida, concretament al d'Urgell. Segons els Mossos d'Esquadra, es tractaria del cos sense vida d'una persona desapareguda a Mollerussa l'11 d'agost. El cadàver va aparèixer a l'interior del canal auxiliar d'Urgell, al terme municipal del Palau d'Anglesola. Els Mossos d'Esquadra van confirmar a l'agència ACN que el cos no presentava signes de violència. Tot i això, encara es desconeixen les causes de la mort, a l'espera de l'autòpsia. Dijous i divendres es van localitzar dos cadàvers més al canal de Serós.

METEOROLOGIA

Els termòmetres superen els 40 graus a Ponent

■ La temperatura rècord es va registrar a l'estació de Tornabous (Urgell) on a les dues del migdia es van fregar els 41 graus ■ Protecció Civil activa, en fase d'alerta, el pla d'actuació per onada de calor

Les altes temperatures van fer que els turistes no perdessin ni un minut i anessin a la platja, fins i tot amb l'equipatge ■ LLUÍS SERRAT

Laura Nicolás
BARCELONA

Els termòmetres van superar ahir els 40 graus a les comarques de Ponent. La temperatura màxima es va registrar a la una del migdia a l'estació de Tornabous (Urgell), on va ser de gairebé 41 graus. La segona temperatura més alta del dia la van marcar els termòmetres de la ciutat de Lleida, quan a les tres de la tarda van arribar a 40,1 graus, segons dades del Servei Meteorològic de Catalunya (SMC).

Amés de les comarques de Ponent, l'onada de calor també es va notar al Prepirineu occidental. A Sant Romà d'Abella (Pallars Jussà), els termòmetres van marcar els 40 graus a la una del migdia. La màxima de l'Alt Urgell va ser de 39,7 graus a l'estació d'Oliana. La Catalu-

nya central també va suportar màximes de fins a 39 graus a Gurb (Osona) i Artés (Bages).

Al Segrià, els termòmetres van estar per sobre del 37,5 a totes les estacions, llevat de la de Maials, que va marcar una màxima de 36,7. A la Noguera no van baixar de 38 graus, també amb una única excepció, la de l'estació de la Camarasa, que com a temperatura més alta va registrar 36,6 graus. En canvi, a l'Urgell, les màximes no van baixar dels 37,8 graus

A més a més de les comarques més afectades per l'onada de calor, també hi va haver registres alts a Vinebre (Ribera d'Ebre) o el Masroig (Priorat), amb 37,8 i 37,5 graus respectivament. Pel que fa a les capitals de demarcació, els termòmetres van marcar una màxima de

Ciutats fantasma per evitar un cop de calor

Barcelona va ser ahir al migdia una ciutat fantasma quan les temperatures van rondar els 33 graus en algunes zones. Van ser poques les persones que es van aventurar a sortir al carrer a aquelles hores i les que ho van fer es van moure majoritàriament per zones amb ombra. Va ser una imatge que es va repetir en la majoria d'indrets del país. Eren ciutats fantasma on els habitants es refugiaven a casa amb l'aire condicionat, el ventilador en marxa, a la platja o a la piscina... I fins i tot, en centres comercials. Els que obligatòriament es van haver de desplaçar van optar pel transport públic. Tot i la climatització, en els trens, molts viatgers es ventaven o bevien aigua de l'ampolleta, tal com ho recomanen els experts.

Els carrers de Barcelona, gairebé buits, al migdia ■ D. B.

Les temperatures màximes

FONT: SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA (SMC)

Tornabous (Urgell)	40,9°C
St. Romà d'Abella (Pallars Jussà)	40°C
Alcarràs (Segrià)	39,8°C
Oliana (Alt Urgell)	39,7°C
Serós (Segrià)	39,5°C
La Pobla de Segur (Pallars Jussà)	39,4°C
Vallfogona de Balaguer (Noguera)	39,3°C
El Poal (Pla d'Urgell)	39,2°C
Baldomar (Noguera)	39,1°C
Castellnou de Seana (Pla d'Urgell)	39,1°C
Oliola (Noguera)	39,1°C
Gurb (Osona)	39°C
Artés (Bages)	39°C
Organyà (Alt Urgell)	38,8°C
Tàrrega (Urgell)	38,7°C
Golmés (Pla d'Urgell)	38,6°C
Lladurs (Solsonès)	38,5°C
Lleida	40,1°C
Girona	34,8°C
Barcelona	
Obs. Fabra	32,7°C
Z. Universitària	32,2°C
Raval	30,8°C
Tarragona	30,5°C

34,8 graus a Girona, 32,7 a Barcelona (Observatori Fabra) i 30,5 a Tarragona.

A causa d'aquestes temperatures, la direcció general de Protecció Civil va activar ahir al matí la fase d'alerta del pla d'actuació a causa de l'onada de calor. Entre altres actuacions, es va contactar amb les persones que integren el cens de població vulnerable per donar-los consells per evitar cops de calor. També es van reforçar els serveis d'emergències mèdiques. Les mesures es mantindran fins demà. Així mateix, també continuarà activat el pla Info-cat, pel perill d'incendi.

Al SMC mantenen per avui l'avís de situació de risc a tot Catalunya, excepte a les comarques del litoral i a alguna del prelitoral. A Ponent, es preveu que les temperatures tornin a ser molt altes. ■

Catalunya

BARCELONÈS

Barcelona es consolida com la capital del turisme de creuer

El fenomen de la venda ambulante il·legal

El ball del 'top manta'

AMB TREN La pressió policial aguditzada i els venedors il·legals es desplacen als municipis amb menys efectius **SANCIONS ALS COMPRADORS** El govern estudia multar qui compri productes als venedors ambulants

A. Mercader / A. Ballbona
BARCELONA

La policia local de Vilanova i la Geltrú, al Garraf, va comissar fa pocs dies una gran quantitat de material que després utilitzaven els venedors del *top manta*. El decomís es va fer dins d'un immoble i no pas, com és més habitual, al carrer. L'actuació, de la qual el govern local no ha volgut difondre cap més detall perquè està sent objecte d'investigació judicial, es va produir després del seguiment que havia iniciat el cos policial fa un temps. Cada matí, els venedors ambulants il·legals –sempre els mateixos– ateraven en tren a Vilanova, però ho feien amb les mans buides. El fet que els policies es fixessin en el mitjà de transport no és per casualitat. La majoria d'ajuntaments de la costa catalana saben que la pressió policial i social que aquest estiu s'està fent sobre el fenomen del *top manta* està provocant un ball de vasos comunicants. Si fins ara el fenomen es concentrava en punts concrets de la costa catalana, com Barcelona, el Ven-

drell i Roses, ara es reparteix, viatja en tren i intenta despistar amb estratègies com les que s'han descobert a Vilanova. Una mostra més del setge que s'està fent al fenomen són les campanyes específiques de vigilància que s'estan fent a Barcelona, Sitges, el Vendrell, Cambrils i Roses, per exemple. A Sitges, es va més enllà i la policia local i els Mossos d'Esquadra controlen, fins i tot, l'arribada de venedors il·legals a l'estació de Rodalies.

Els venedors il·legals es reparteixen per la costa per evitar la pressió policial

Fa un any els alcaldes de Calafell i el Vendrell van assenyalar mediàticament el problema i el fenomen va ser portada dels diaris. Aquest any el govern català no ha volgut que es repetís la mateixa història i la mala imatge que va donar aquell episodi. Segons ha explicat el secretari general de la Confederació de Comerç de Catalunya, Miquel Àngel Fraile, des de fa mesos els Mossos

estan controlant de prop els venedors il·legals i intenten arribar a les xarxes que exploten els joves, uns 2.500 repartits per tota la costa catalana, segons els càlculs de l'entitat comercial.

Amagats, a Barcelona

Al cap i al final, a Barcelona, el dispositiu policial específic per combatre el fenomen del *top manta* sembla que dona resultats. A banda que les dades de l'Ajuntament indiquen un augment de les denúncies contra la venda ambulante aquest estiu, en aquest darrer mes i mig la fotografia al centre de la ciutat ha canviat força. I això que l'estiu va començar amb mals auguris: a finals de juny, la venda ambulante il·legal ja posava els peus a la Rambla –abans, territori prohibit– i, com l'estiu anterior, es veien grans quantitats de venedors a la plaça de Catalunya, Drassanes, el monument a Colom, i el parc Güell. Ara, i per exemple, un migdia d'aquesta setmana, ni un venedor a passeig de Gràcia, Catalunya, Rambla ni Colom. I en canvi,

Venedors al port de Vilanova i, a

vuit agents comptats en tota aquesta zona.

L'espai que sí que es manté com una plaça dura dels venedors ambulants és el Maresmà i el seu pont d'accés. Allà es repeteix el joc del gat i la rata habitual, però sembla que la policia portuària també s'ha posat les piles en la persecució del fenomen. La vigilància fa que els venedors hagin d'estar replegant les mantes cada dos per tres. La pressió policial ha fet, fins i tot, modificar

una mica la manera de funcionar dels venedors il·legals. És més difícil veure'ls amb grans mantes i fins i tot n'hi ha que van amb motxilles per poder recollir més ràpidament.

Un venedor amb qui va parlar aquest diari, al Maresmà, mentre es carregava la manta a l'esquena, admetia que el fet que hi hagi més vigilància policial els posava les coses molt difícils. "A la Rambla ja no ens hi podem posar, hi ha molta policia, i aquí

(al Maresmà) ens costa més", va dir. En aquesta zona, a banda dels venedors africans –majoria– també n'hi ha d'asiàtics, fins ara més habituals al parc Güell.

L'operació per al fenomen de la venda il·legal a Barcelona, que va començar l'1 de juliol passat, ha significat un reforç de 40 agents repartits a les zones més problemàtiques. Fins al 15 d'agost, la Guàrdia Urbana ha fet 2.455 denúncies per venda am-

CATALUNYA

Els presidents de les diputacions, pel pas a les vegueries

VALLÈS OCCIDENTAL

Terrassa podria tancar la Rambla els festius, com Sabadell

BARCELONÈS

Núria Feliu obre les festes de Sants amb un pregó reivindicatiu

TARRAGONÈS

El trenet turístic divideix comerciants i veïns de Tarragona

MONTSIÀ

La Sénia vol diversificar l'economia local amb el turisme

nt del Maremàgnum, a l'esquerra. A que fugi. Al mig, un venedor a la sorra sota, una jove fent trenes ■ A.S. / J.R.

bulant de qualsevol mena de producte (en el mateix període de l'any passat, la xifra era de 1.888). Quant a les denúncies per venedors de llaunes o venda il·legal d'aliments, se n'han fet 3.544, per 2.693 de l'estiu passat. A banda, l'Ajuntament ha fet diversos decomisos en locals que feien de magatzem per a la venda il·legal.

La pressió policial no és l'única que s'està fent per frenar la proliferació dels venedors. La Generalitat,

Les xifres

2.500

venedors ambulants il·legals hi ha a la costa catalana, segons les dades de la Confederació de Comerç de Catalunya.

100

milions d'euros és el volum de negoci que genera aquesta activitat a l'any, diuen els comerciants.

200.000

díptics ha repartit la Generalitat per tal de conscienciar del problema entre la població.

la Confederació de Comerç i alguns ajuntaments han començat campanyes en diverses llengües amb un únic missatge: fer entendre al comprador que, quan està adquirint un producte a un jove venedor il·legal, "no l'està ajudant sinó sent còmplice d'una explotació i participant en un negoci i en la venda de productes fraudulents sense cap mena de garantia ni comercial ni per a la salut", diu Fraile.

La persecució del fenomen de la venda ambulants, que també han començat a fer diverses multinacionals a través d'un equip de detectius privats, no acabarà aquí. Segons ha explicat Fraile, la confederació ja ha proposat al govern català que introdueixi en la llei que prepara la possibilitat de sancionar el comprador, ja que ara no hi ha cap legislació global que ho reguli i només ordenances cíviques en alguns municipis. Segons Fraile, la proposta té molts números per tirar endavant, "perquè ja té el suport de CiU, el PP i esperem que del PSC", assegura Fraile. Tot i els intents d'aquest diari, no ha estat possible parlar sobre aquest punt amb el director general de Comerç. ■

Venedors de 'top manta' a l'estació de Sant Vicenç de Calders, després del viatge en regional des de Salou ■ A.P.

El tren que va de Salou a la feina

VIATGE • Molts venedors utilitzen el regional entre Salou i Coma-ruga, al Vendrell, per desplaçar-se als punts de venda **MERCADERIES** • Uns quants carreguen bosses amb el material que després repartiran entre la resta

Azahara Palomares
TARRAGONA

Qualsevol usuari de la línia de tren regional que uneix Barcelona i Tarragona per la costa ja sap que des de fa uns quants anys l'estació de Sant Vicenç de Calders, a Coma-ruga (el Vendrell), s'ha convertit en una mena d'intercanviador per als venedors de *top manta*. És el lloc on els trens que procedeixen del sud deixen cada matí riudades d'hommes carregats amb bosses on amaguen els productes que després vendran a les zones de platja, i on al vespre, amb el que ha sobrat de la jornada, emprenen el camí cap a casa.

Per tal d'observar aquest desplaçament diari, ens plantem a l'estació de Salou (on viu la major part de la població senegalesa resident a Catalunya) un dia d'agost, a les deu del matí. A aquella hora

surt el tren que ens deixarà a Coma-ruga poc abans de les onze, a punt per l'inici de l'horari de platja. En aquesta terminal, repleta de turistes i que esdevé una mena de torre de Babel de les llengües, és fàcil passar desapercbut, com intenta un jove que carrega dos car-

Els venedors s'asseuen junts al mateix vagó. En contra del que s'espera, la majoria porten bitllet

retons plegables, preparats per transportar un material que encara no té. No és fins que falten pocs minuts perquè arribi el tren que més homes, i també algunes dones (carregant cadires plegables), comencen a concentrar-se en un dels extrems de l'estació. Al tren, finalment, la majoria seuen en un mateix vagó i uns pocs deixen al por-

tamaletes bosses esportives ben plenes, probablement dels DVD, camises i ulleres que després estendran sobre les mantes. La majoria, en contra del que s'espera, porten el bitllet: tres euros per un trajecte que els serveix de transport de mercaderies. A l'estació de Port Aventura puguen encara més venedors, però a partir de Tarragona el degoteig s'atura. Tots dormiten al seient, o com a molt parlen entre ells. Se saluden entre vagues, donant mostres de complicitat i d'organització; un d'ells fins i tot avisa la resta que s'apropen a l'estació de Sant Vicenç.

Al Vendrell, el tren es buida de venedors. Cap d'ells, però, no es queda a Coma-ruga, que l'any passat va ser tot un paradís del *top manta*. Tots creuen l'andana i passen a un rodalies que els portarà cap a d'altres mercats: altres pobles del Baix Penedès, la costa del Garraf o la del Baix Llobregat. ■

El fenomen de la venda ambulants il·legal

LA CRÒNICA

Sergi Casado

D'esquena, i amb una bossa gran, un venedor ambulants il·legal camina pel carrer Consolat del Vent de Cambrils ■ s.c.

“És per sobreviure”

Són tres quarts de vuit del vespre i el passeig marítim de Cambrils torna a ser un formiguer de gent. Al carrer Consolat del Vent, just al darrere de la primera línia de mar, la figura llarga i esprimatxada d'un venedor de *top manta* destaca d'entre la resta de turistes que deambulen plàcidament després de l'enèsima jornada de platja. És alt, esprimatxat, negre i nerviós. Per descomptat, respon al perfil del comerciant *express* i irregular al qual les autoritats no es cansen de perseguir. M'hi apropo i m'interesso pel seu gènere, DVD's i CD's. Li assenyalo l'última pel·lícula de Ricardo Darín, *Un cuento chino*, i em demana tres euros per un producte que sé que és il·legal i que, possiblement, no funcionarà quan el posi a casa meua. De vegades passa. Però, tant hi fa, no m'importa i li dono un bitllet de cinc euros. Abans de tornar-me el canvi, fa el gest ja habitual dels venedors ambulants il·legals: radiografia visual a dreta i esquerra, un sistema casolà que practiquen de memòria.

Laurent, que és com l'anomenaré a partir d'ara, és del Senegal i extremadament jove. Transmet docilitat, fragilitat i també una certa por de ser enxampat, però no té més remei. “Ho faig per sobreviure”, es confessa, al cap d'uns minuts. Més mirades a dreta i esquerra. No hi ha manera que estigui tranquil. Just al seu costat, un col·lega seu exposa mitja dotzena de bosses de mà a uns turistes

holandesos. Com molts, només observen, encara que amb això ja n'hi ha prou perquè el veí de Laurent s'hi apropi i tracti, en seixanta segons, de fer-los veure que les seves bosses són de qualitat. Veig que tenen complicitat, almenys la que els proporciona el carrer i, segurament, l'experiència d'haver-se de guanyar les garrofes sempre amb l'ai al cor. De moment, però, cap agent no ha fet acte de presència. Són tres quarts de nou i la multitud complica la visió més enllà de deu o quinze metres.

En Laurent viu a Tarragona des de fa tres anys i combina les “estades” a Cambrils i Coma-ruga

Laurent s'ajup i deixa la motxilla al terra, l'obre i en treu un altre feix de cintes de música i de vídeo. Després d'un període d'incertesa i de tempteig, em pregunta si he vist algun policia per les rodalies. Li faig que no amb el cap, amb un gest que també deixa entreveure que tampoc no m'hi he fixat amb gaire deteniment i que no m'hauria de fer massa cas. “Hi ha gent que es riu del que faig i fins i tot diuen que és una vergonya”, m'explica, ja amb més serenor. Viu a Tarragona des de fa tres anys i combina les estades a Cambrils amb les que fa a Coma-ruga. En una jornada nor-

mal potser fa uns trenta euros de calaix. Mentre m'ho diu, noto que m'hauria d'apartar per no espantar-li clientela. I just a la fusta, perquè un matrimoni d'uns seixanta anys es deixa set euros en tres pel·lícules, una de les quals és l'última de Tom i Jerry. Me n'alegro. Les coses com siguin. El seu veí, mentrestant, ha convençut dues dones i els ha venut una bossa d'imitació molt ben acabada que fa que marxin més contentes que un gínjol.

Marxo una estoneta per comprovar si just al darrere, a la plaça de l'església, s'amaguen dues patrulles de la policia local. Falsa alarma, tot i que, en tombar una cantonada, aprecio, de lluny, el blau de les gorres de dos agents. Passegen, i a més, es dirigeixen cap a un carrer oposat al qual Laurent tracta d'arreglar uns quants euros que el permetin anar a un supermercat per comprar-se alguna cosa per sopar i, si es pot, algun caprici. Quan torno, veig que l'escampall de productes s'ha multiplicat i que Laurent té més companyia. Ara, les mirades de temor a esquerra i dreta són múltiples i constants. Els nous veïns de Laurent són més grans, i en certa manera, l'arreceren i ves per on, em sento feliç. M'acomio d'ell i li ofereixo una llaunadura. Però no la vol perquè està en ple ramadà. Això, sí, diu que a les onze plegarà perquè vol veure el Barça. Doncs s'ho deuria passar bé.

El carrer Església és el principal eix comercial de Calella i on se situaven els venedors ambulants il·legals ■ G.A.

Agents de paisà eviten que reaparegui a Calella

Una operació demanada pels comerciants va treure el ‘top manta’ dels carrers ara fa uns quatre anys

Gerard Ariño
CALELLA

Els principals carrers de Calella fa dies que s'han alliberat de la presència de venedors ambulants. Es podria dir que fa quatre anys que aquesta activitat ha notat un notable descens en el municipi més turístic del Maresme. Un dels culpables d'aquesta situació és Xavier Nogué, president de l'associació de comerciants que va liderar una campanya de conscienciació. “Vam entrar diverses instàncies a l'Ajuntament reclamant solucions”. Aleshores, el carrer Església concentra-

va la majoria dels venedors ambulants. “Ens vam reunir amb la policia i l'Ajuntament i gràcies a una campanya de policies de paisà es va aconseguir que marxessin”, diu Nogué, que afegeix que “nova ser fàcil fer que la policia hi intervingués decididament”, però que els resultats han demostrat com n'era, de necessari. Ja aleshores es van destruir a la deixalleria milers de còpies falses de material audiovisual. Des d'aleshores i fins ara, un dispositiu policial de manteniment ha fet que els venedors ambulants il·legals no tornin pas a Calella. ■

Roses i la Jonquera volen una llei ja

M.V.
LA JONQUERA

Tot i ser una de les imatges més típiques, el fenomen del *top manta* no és exclusiu de la costa catalana. A les comarques gironines, un dels municipis que més el pateix és la Jonquera. Allà, i segons l'Ajuntament, fins a 70 venedors es concentren sobretot a la zona del Por-

tús. A Roses, els venedors ambulants sense llicència arriben a 150.

Els dos ajuntaments reclamen a la Generalitat que aprovi ja la llei que prepara i que ha de prohibir la venda ambulants sense llicència i, previsiblement, multar els seus consumidors. Els dos ajuntaments asseguren que estan farts de lluitar sols contra aquest fenomen. ■

El debat sobre les diputacions

El paraigua municipal

PAPER • Les diputacions provincials són organismes que presten serveis als ajuntaments, però que estan sotmeses a un debat permanent perquè sovint es dupliquen serveis **TRANSICIÓ** • Mentre alguns apunten a la necessitat d'eliminar-les, els presidents de les diputacions catalanes veuen que ha arribat el moment de fer el pas cap al model de les vegueries

Redacció
BARCELONA

Són molts els ciutadans que coneixen l'existència de les diputacions provincials. Si els preguntessin, però, per la funció que despleguen aquestes institucions, la xifra es reduiria probablement a un número ínfim. Imprescindibles per a uns, exterminables per a uns altres, el debat sobre el paper d'aquests organismes no ha estat mai aparecat, si bé és cert que en els darrers dies bull amb força. Sobre tot, després que el candidat del PSOE a les properes eleccions generals, Alfredo Pérez Rubalcaba, hagi obert aquesta setmana la caixa dels trons i afirmés que eren institucions suprimibles. "Sobren", va arribar a afirmar amb contundència.

A Catalunya, les reaccions no s'han fet esperar. Des de les quatre diputacions, que les darreres eleccions municipals van deixar sota la batuta de CiU, es qualifica d'"electoralista" la proposta de Pérez Rubalcaba, a qui retreuen que ha esperat a veure com el seu partit perdia la majoria de diputacions de l'Estat espanyol (només en presideix vuit) per plantejar-ne la supressió. "És curiós que fins ara no ho hagi descobert", va ironitzar ahir el president de la Diputació de Barcelona, Salvador Esteve. El president de la Diputació de Girona, el convergent Jaume Torramadé, ha estat una de les veus més crítiques: "És una institució anquilosada, amb uns plantejaments que no s'adapten al seu temps", ha subratllat.

CiU i el PSC comparteixen la necessitat de revisar aquest model administratiu i la duplicitat de funcions amb què topen algunes institucions. Convergència, que per primer cop presideix les quatre diputacions del país, defensa una transició que donaria pas a una divisió territorial en vegueries, comarques i municipis. En el que coincideixen tots els partits és en la necessitat de donar continuïtat als serveis que presten les diputacions, unes institucions hereves d'un model del segle XIX que aquest exercici gestionen un pressupost global de 941 milions d'euros. Una xifra no gens menyspreable.

Actualment, les diputacions provincials canalitzen ajuts econòmics que s'injecten directament en els municipis, a més de donar suport tècnic a les administracions

locals i impulsar projectes de diversa mena, destacant sobretot el capítol cultural –a Catalunya destaca la xarxa de biblioteques que s'estenen per tot el país.

El paper de les diputacions com a prestadores de serveis esdevé essencial en el cas dels municipis petits, quan no disposen d'una estructura tècnica pròpia o les seves arques no destaquen per l'abundància. El president de l'Associació de Micropobles (entitat que aglutina setanta municipis catalans de menys de 500 habitants), Toni Lloret, es refereix a la importància que representa l'existència d'un organisme de suport municipal, "diguem-ne

Sense les diputacions, molts pobles no haurien pogut gestionar els 'plans Zapatero'

diputacions, diguem-ne vegueries". Lloret es decanta obertament per la segona opció i considera que el debat s'hauria de centrar en quin model de diputació o vegueria necessita el país, i no pas en com suprimir-les. "Ni em podem prescindir dels pobles petits, ni tampoc no s'ho poden permetre les ciutats mitjanes, d'entre 50.000 i 100.000 habitants", indica. Davant la rellevància que aquestes organismes tenen per a alguns municipis, el president

de l'Associació de Micropobles reclama que, abans de prendre qualsevol decisió, "se'ns consulti la que més ens afectaria, qualsevol canvi que es pugui introduir".

Sense les diputacions, per posar algun exemple, molts pobles catalans no haurien tingut capacitat de gestionar els anomenats *plans Zapatero*. O no disposarien d'una biblioteca al municipi o a pocs quilòmetres d'aquest. Tot i ser poc conegut, el paper de les diputacions és cabdal per a alguns. Això no treu, però, que aquesta realitat s'acompanyi d'un debat social sobre si les diputacions tenen una estructura professional que ha anat engreixant al mateix temps que anava creixent la despesa en personal. El sou dels diputats –començant pel del president– també està envoltat d'un cert rebuig social, tot i haver experimentat darrerament una important rebaixa en tots els casos. Un exemple més gràfic: en el cas de Tarragona, el conjunt de sous dels 17 diputats amb dedicació exclusiva (12 dels 14 del govern de CiU, i cinc de l'oposició del PP, ERC i el PSC) i dels quatre amb dedicació parcial (tots del PSC) supera el milió d'euros anual (1.072.667 euros exactament), amb una mitjana de més de 51.000 euros bruts per cap. A banda, els diputats restants, que només cobraran assistències, també percebran per aquest concepte entre 522 euros per un ple i 377 per una comis-

Les diputacions donen suport tècnic, econòmic i tecnològic als ajuntaments. El model actual és una herència del segle XIX.

941 milions d'euros gestionen aquest exercici les quatre diputacions catalanes.

síó informativa, amb màxims anuals entre 58.751 i 28.799 euros. A Barcelona, aquells diputats que no tenen dedicació exclusiva cobren 1.640,63 euros bruts per assistència a ple. Si són convocats a una comissió especial (ja sigui la informativa o l'especial de comptes), cobren 460,36 euros bruts.

El debat és sobre la taula, i sembla que amb més efervescència que mai. Alguns presidents, com el de la Diputació de Lleida, Joan Reñé, tenen clar que ha arribat el moment de fer el pas definitiu cap a les vegueries. Ahir mateix es va comprometre a treballar "per fer-ho possible". Rañé va assegurar que "l'organització territorial del nostre país, aprovada per l'Estatut, és que la distribució es basa en municipis, comarques i vegueries", va recordar Reñé, que va afegir que "aquest és el perfil en què treballarà la Diputació de Lleida i el seu president per fer-ho possible". "Quan es constitueixi un nou govern després de les eleccions generals, la Generalitat iniciarà negociacions pel tema territorial per veure de quina manera és possible complir amb la nostra llei", va assenyalar. De tota manera, Reñé va recordar que per implantar el model de vegueries com consta en l'Estatut, caldrà l'acord entre els partits majoritaris de l'Estat per modificar dues lleis orgàniques, fet que, segons el seu parer, "dificulta enormement la situació". ■

BARCELONÈS

Feliu obre la festa de Sants amb un pregó reivindicatiu

■ La cantant i actriu santsenca defensa els seu "poble", exigeix que s'hi faci un teatre i demana una festa "no massificada" ■ Agraeix haver estat la primera pregonera escollida pels veïns

Núria Feliu llegint el pregó al costat de l'alcalde, Xavier Trias, que escolta la cantant i actriu santsenca amb atenció ■ DIMAS BALAGUER

Miquel A. Luque
BARCELONA

La santsenca més universal, Núria Feliu, va regalar als veïns del "poble" que la va veure néixer fa 70 anys a la plaça d'Osca el pregó més reivindicatiu per obrir la festa major de Sants. Coincidint amb les noces d'or de la seva carrera professional, l'actriu i cantant ha estat escollida pregonera per primera vegada per votació popular. "De pregons n'he fet un tou, però aquest és el pregó del meu poble, és el que em fa més il·lusió perquè l'he viscut", va admetre.

Els santsencs van mostrar que se l'estimen omplint el parc de l'Espanya Industrial. "És la nostra Núria!", va exclamar una veïna quan Feliu es va posar davant del micròfon. Si més no, la cantant i actriu va ser aclamada durant la cerca

Les frases del pregó

“De pregons n’he fet un tou, però aquest és el pregó del meu poble, és el que em fa més il·lusió, perquè l’he viscut”

“Sants ha estat un poble durant mil anys i només fa 125 anys que és barri de la gran Barcelona, guanyem per golejada”

“No tenim cap teatre públic al barri de Sants, senyor alcalde, a veure si li donem una mica d’empenteta”

“Defenso una festa feta pels veïns i per als veïns del barri de Sants. No vull una festa que sigui massificada”

vila per tots els veïns. Des d'una carrossa amb cavalls, Feliu saludava els santsencs, a molts dels quals coneixia personalment. Sants és un barri que ha "dut arreu, però principalment al cor".

La cantant i actriu va reivindicar el caràcter de "poble" durant mil anys. "Només fa 125 anys que és barri de la gran Barcelona", va indicar. També va repassar la història de Sants recordant les lluites del centre social, el secretariat i els comerciants, per recuperar un barri per a la

gent, "no per al cement i l'especulació". També va recordar com les associacions de veïns van guanyar Les Cotxeres, l'Espanya Industrial i Badal. "Encara seguim al peu del canó", va afirmar la pregonera sobre Can Batlló. També va reclamar que s'edifiqui un teatre públic als solars buits al carrer Papin, davant de l'Orfeó. "No tenim cap teatre públic, senyor alcalde, posem una mica d'empenteta", va etzibar Feliu mirant l'alcalde, Xavier Trias, que estava al seu costat. A més, va desitjar que el prò-

xim pregoner pugui passejar pel "calaix" que "tant han sofert els veïns".

Feliu va viure de petita la festa major. De fet, el seu pare era president de la comissió de festes de la plaça d'Osca. Per aquest motiu, va defensar una festa feta pels veïns i per als veïns, "no massificada". Amb tot, va convidar els presents a submergir-se en els actes de la festa però "amb convivència, civisme i respecte per a tothom".

La pregonera també va picar l'ullet a Lloïl Beltran, que fa dos anys la va imitar

en el pregó de Sants. Ahir, va ser Feliu qui va fer de Beltran cantant. A més, va tenir un record per a Esteve Fortuny, que els "va deixar massa d'hora", i per això va demanar que es posés el seu nom a un carrer del barri.

"Sortiu al carrer, ompliu les places de gresca, visca la festa del poble de Sants i visca Catalunya", va exclamar la pregonera per acabar el discurs, que obria la festa major que se celebra fins al 28 d'agost. Aquest any hi ha catorze carrers participants. També se celebren els 30 anys

Gràcia ja suma més d'1,5 milions de visitants

El gir en la programació de les festes de Gràcia, dirigit més cap a un públic familiar i amb més activitats diürnes, comença a donar resultats. Segons va avançar ahir l'Ajuntament de Barcelona en un comunicat, més d'un milió cinc-cents mil persones han assistit aquesta setmana als actes de la festa graciencina, que tanca portes avui amb la diada castellera. Segons l'Ajuntament, fins al moment s'ha registrat "un important increment d'afluència de públic" en les activitats infantils o veïnals que s'han realitzat durant el dia. Enguany s'han programat un total de 587 activitats: 112 han estat actuacions adreçades a un públic infantil, 300 han tingut un caire més veïnal i 175 han estat concerts de tarda i nit i concerts vermut. La festa major alternativa, amb una programació de mínims des de dijous, quan es va conèixer la mort per accident de trànsit de l'activista Josep Mayoral, va concentrar ahir al vespre nombrosos amics, familiars i seguidors de la festa al casal de joves en l'homenatge que es va fer després de l'enterrament privat. La diada castellera d'avui aplegarà els Xiquets de Valls, la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i els Castellers de la Vila de Gràcia, a partir de les dotze del migdia a la plaça de la Vila.

dels carrers Valladolid, Finlàndia i la plaça La Farga.

Els diables de Sants van fer un minut de silenci per denunciar que el districte no li dona permís per organitzar un correfoc alternatiu divendres.

"La vila de... Gràcia"

Trias va adquirir la idea que no podia superar aquest discurs, però un lapsus li va donar un protagonisme que no havia buscat. Trias va lloar el president de la Federació de Carrers de la Festa Major de Sants, Ramon Tort, que estava present en el pregó malgrat tenir una situació personal molt difícil. L'alcalde el va posar com a exemple per destacar els que treballen per al barri i l'estimen: "Són la gent de la vila de Gràcia." Entre xiulets, va rectificar al·legant que si fos un acudit estaria fent com Joan Clos. ■

Barcelonès

La capital del Mediterrani

RÈCORD • Les xifres d'ahir, 31.000 creueristes en un dia, consoliden Barcelona com a la capital del turisme de creuer a la Mediterrània **CIUTAT** • En no ser només port d'escala, els passatgers passen uns dies a Catalunya abans d'embarcar

Redacció / ACN
BARCELONA

El Port de Barcelona va tornar a batre un rècord de creueristes, amb més de 31.000 en un sol dia. De fet, el port no para de marcar nous rècords ja que diversos vinent batrà el de creuers d'aquest any 2011, amb nou naus en un sol dia mentre que ahir n'hi va haver vuit d'atracsats. La tendència a l'alça del trànsit de creuers a la capital catalana està consolidant Barcelona en el mercat europeu com el lloc de referència per a les vacances en creuer. Les autoritats del port de Barcelona han treballat intensament i amb èxit per convertir la ciutat en el port d'arribada i sortida de les rutes turístiques del Mediterrani. No ser un port només de trànsit —només un dels vuit creuers que van ser ahir a Barcelona hi feia escala—, sinó el punt d'arribada o de sortida suposa concentrar a la capital catalana un bon nombre de turistes que abans de partir o tot just després d'arribar fan una estada a Barcelona, amb els beneficis econòmics que suposa per als establiments d'allotjament, de restauració i en general per a la ciutat.

Aquest és el cas de Fatima Martins i de la seva família, tots ells de

Vuit creuers van deixar ahir 31.000 passatgers a Barcelona ■ DIMAS BALAGUER

la localitat de Porto (Portugal). Aquesta turista portuguesa ha estat un parell de dies a Barcelona abans d'embarcar aquest dissabte en una ruta pel Mediterrani. Per a Fatima és la primera vegada que va en creuer, i a ella això li sembla atractiu perquè és “una manera diferent i

còmoda de viatjar”. El mateix pensa José Luis Adalid, de Granada, que portava quatre dies a Catalunya, concretament a la localitat de Cambrils (Baix Camp), abans d'embarcar ahir en una ruta que el portarà a Mònaco, Florència i Sicília, en un viatge de set nits i vuit dies fins a

tornar de nou a Barcelona. José Luis Granada, acompanyat de la seva esposa, procedeix de Guadalajara i va arribar aquest divendres a Barcelona. Ahir, dissabte, va partir també cap a diferents ciutats del litoral del Mediterrani amb un altre dels creuers que sortia de la capital catalana. Per ell i la seva esposa, aquest viatge era “la millor oportunitat” per aprofitar les seves vacances visitant moltes ciutats sense preocupar-se dels trasllats i allotjaments. “En el creuer ho tenim tot resolt per visitar moltes ciutats amb un únic mitjà de transport, que és còmode i luxós”, va assenyalar.

Barcelona ha rebut fins al juliol 451 creuers, 21 més que en el mateix període de l'any anterior, amb 1,3 milions de viatgers, fet que suposa un augment del 16% respecte a les xifres registrades l'any 2010. Amb aquestes dades, el port de la capital catalana ha aconseguit el títol indiscutible de capital dels creuers de la Mediterrània. El port de Barcelona, on operen més de cinquanta companyies, s'ha convertit en un dels més actius del món i ocupa la quarta posició en el rànquing mundial de ports base, només superat pels tres grans ports de l'estat nord-americà de Florida: Miami, Port Everglades i Port Canaveral. ■

SELVA

Cop contra la prostitució a la zona turística de Lloret

■ Una operació policial treu set joves prostitutes nigerianes del carrer

Tura Soler
LLORET DE MAR

La policia controla l'activitat nocturna de Lloret de Mar i vol que tothom ho tingui clar. La matinada de divendres els Mossos, la policia local i la Policia Nacional, com fan habitualment, van sortir a caçar infractors i van dedicar una especial atenció a les prostitutes, la majoria nigerianes, que s'han esta-

blert als carrers de la població. En van descobrir set que no van ensenyar la documentació que tocava i juntament amb tretze estrangers més, que van ser atrapatats indocumentats, van ser traslladades a la comissaria de la Policia Nacional, que va acabar tramitant set propostes d'expulsió. Tot i que els responsables de la seguretat de Lloret van poder eradicar, a l'estiu del 2009, un intent de les màfies de la prostitució nigeriana d'instal·lar-se als carrers de la població, finalment, dos anys després han aconseguit po-

sar-hi una quinzena de noies que busquen entre els joves noctàmbuls beguts una clientela fàcil. Actuen a portals i raconades i els servies que ofereixen solen ser fel·lacions, que fan a canvi d'un preu ben barat: normalment 10 euros. També s'han donat casos, però, que les prostitutes aprofiten l'estat d'embriaguesa dels clients per arrabassar-los la cartera. Amb l'evidència que les prostitutes són al carrer, la policia opta per fer-los pressió amb les armes de què disposa: els controls de documentació i les propostes d'expulsió.

Un mossos s'encreua amb un turista en calçotets, la setmana passada a Lloret ■ MANEL LLADÓ

Abanda de la identificació de les prostitutes, divendres a la matinada i la zona turística de Lloret, la policia va fer set detencions: una per atemptat a

l'agent de l'autoritat, dues per danys, una per tràfic de droga i tres per robatori. A més a més, l'ample operatiu policial va aixecar vuit actes per conduc-

tes incíviques, deu per venda ambulants, una per fer propaganda de forma il·lícita, una per tinença de droga i una altra per tinença d'armes. ■

BERGUEDÀ

Troben el primer grup de ratpenat bicolor, a GósolAgències
BERGA

Investigadors del Museu de Ciències Naturals de Granollers han descobert a Gósol, al Berguedà, la primera població de ratpenat bicolor (*Vespertilio murinus*) de Catalunya i la segona coneguda en tota la península Ibèrica, després de la troballa d'uns exemplars el 2009 al Pirineu aragonès. Segons han explicat en un comunicat, els quatre investigadors van capturar aquest dimecres passat 13 mascles, que després van ser posats en llibertat, als boscos de Gósol, a l'entorn del parc natural del Cadí-Moixeró, a 1.600 metres d'altura. Amb la troballa d'aquesta població, ja són 30 les espècies de ratpenats identificades a Catalunya, tot i que el fet que no s'hagin trobat fins ara i l'absència de femelles suggereix que fa moviments migratoris i que potser només resideix aquí de manera estacional. El ratpenat bicolor és una espècie adaptada a climes molt freds, típica del nord d'Europa i amb una àrea de distribució fins a les muntanyes del centre. ■

OSONA

Demanen fer tancar una planta de compostatgeACN
SANT MARTÍ D'ALBARS

L'entitat SOS Lluçanès ha demanat el tancament "immediat" de la planta de compostatge de Fumanya, al terme de Sant Martí d'Albars (Osona). Segons SOS Lluçanès, que representa els veïns afectats, "aquesta situació és insostenible i ja fa massa temps que aguantem emissions irrespirables". Ara, amb la calor, la situació s'ha agreujat i assenyalen que "ens hem de tancar a casa hermèticament des de l'hivern fins a l'estiu, sense treva". ■

VALLÈS OCCIDENTAL

L'afluència de ciutadans a la nova rambla d'Ègara s'ha incrementat però no tant com s'esperava ■ M.A.L.

Els botiguers de Terrassa insten a tancar al trànsit la Rambla els caps de setmana

■ Els comerciants afirmen que és l'única solució que "donaria vida" a l'eix que va ser reurbanitzat ■ L'Ajuntament busca el consens per dinamitzar la via

Miquel A. Luque
TERRASSA

Els botiguers de la rambla d'Ègara demanen a l'Ajuntament de Terrassa que l'eix es tanqui al trànsit durant els caps de setmana. Segons els comerciants, aquesta és l'única manera d'aconseguir donar vida i dinamitzar aquesta via, que va ser reurbanitzada amb un cost total de 5,62 milions d'euros i reestrenada al març. Tradicionalment, la rambla d'Ègara sempre ha es-

La frase

“Les activitats s'han de consensuar entre comerciants i veïns i implicar-los en la millora de façanes”

Carme Labòria
REGIDORA DE COMERÇ DE
L'AJUNTAMENT DE TERRASSA

tat un lloc de pas per arribar a la plaça Vella o a altres carrers de vianants, on es concentren els ciutadans. Després de tres anys d'obres del perllongament

La xifra**5,62**

milions d'euros es van invertir per reurbanitzar la rambla d'Ègara després de les obres dels FGC.

dels Ferrocarrils de la Generalitat (FGC), que va coincidir amb l'inici de la crisi, molts comerços van haver de tancar. Ara, els terrassencs tornen a ramble-

jar per "la joia de la corona", com la va batejar l'alcaldede, Pere Navarro, però no en el nombre esperat.

Una proposta és seguir l'exemple de Sabadell, on la Rambla està plena de ciutadans passejant i comprant. Els botiguers de la rambla d'Ègara consideren que, ara que s'ha restringit el trànsit i només hi circulen d'autobusos, taxis i ambulàncies, es podria ampliar la restricció a tots els vehicles dissabtes i diumenges.

La propietària del bar

Piscolabis apunta que això permetria organitzar activitats per als nens i fer que les famílies s'hi acostin. "Les voreres ara són perilloses perquè no hi ha cap esglaó i els nens poden ser atropellats", critica, i recorda que la proposta ja es va presentar a l'Ajuntament. Marisol Grau, de Grau & Grau, creu que és una idea "fantàstica". Segons l'encarregada de Tot Dolç, treure tot el trànsit de la Rambla els caps de setmana li donaria "més vida". La Glòria, de la Merceria Rambla, indica que una mesura com aquesta convidaria a "passejar amb tranquil·litat".

Els comerciants també reclamen que es posin paradetes d'artesans durant tot l'any i no només al Nadal. A més, consideren imprescindible organitzar activitats infantils que atreguin a les famílies. Això sí, caldrien restaurants i una millor il·luminació.

Una altra de les queixes és la proliferació de basars xinesos. Els botiguers creuen que cal apostar pel comerç de qualitat per evitar que la Rambla es devaluï.

La regidora de Comerç, Carme Labòria, creu que "s'ha dinamitzar per evitar que els comerços tanquin". Labòria va recordar que el projecte de reurbanització ja preveia la possibilitat d'instal·lar-hi paradetes d'artesans. "Totes aquelles activitats que fan que la gent s'hi acosti i s'hi aturi són beneficioses per als comerços", va remarcar la regidora, que considera que s'ha de fer amb consens entre veïns i comerciants. Per això, cal buscar la seva implicació en la millora de les façanes. ■

BARCELONÈS

Badalona requisa 19 carros que s'usaven per traslladar ferrallaSara Muñoz
BADALONA

Un operatiu de la Guàrdia Urbana de Badalona va recórrer la nit de dimecres a dijous diferents carrers d'aquest municipi amb l'objectiu de retirar de la via pública els carros típics

de la compra que els supermercats posen a disposició dels seus clients i els cotxes de bebè que algunes persones acostumen a utilitzar per traslladar ferralla o material localitzat a les escombraries i que, sobretot durant les nits, tenen l'hàbit de

lligar-los a un arbre, utilitzant una cadena.

En total, els agents de la Policia Local van recollir dinou carros que prèviament havien estat sostrets en un supermercat i tres cotxets de bebè. Van aprofitar per endur-se tres bicicletes sense rodes que

també estaven lligades a un arbre. Gairebé tot el material va ser localitzat als barris de Llefà, la Salut i Artigues. Posteriorment va ser traslladat a una deixalleria municipal.

El tinent d'alcaldede Seguretat de l'Ajuntament de Badalona, Miguel

Jurado (PP), ha explicat que aquesta operació es repetirà amb una mínima periodicitat setmanal, i sempre de matinada, ja que és la franja horària en què les persones que fan ús d'aquests elements els aparquen al costat d'un arbre, habitualment davant o molt a prop de l'edifici on viuen. La presència d'aquest material a la via pública, sobretot en alguns carrers de la ciutat, havia despertat diverses queixes dels veïns d'aquestes zones. ■

TARRAGONÈS

El trenet turístic divideix comerciants i veïns del nucli antic de Tarragona

■ El pas del servei pel mig de la Part Alta ha disgustat part dels botiguers pel que creuen que és un "greuge" ■ Altres entitats, però, aplaudeixen els canvis

A. Palomares / S. Casado
TARRAGONA

Des del passat 1 d'agost, el trenet turístic de Tarragona va estrenar un canvi en el servei amb el pas pel carrer Major del nucli antic o Part Alta, com a principal carta de presentació. L'aparició del vehicle pel carrer que constitueix la columna vertebral d'aquest barri, però, ha provocat també la divisió entre les associacions de veïns i de comerciants.

L'Associació de Veïns del Nucli Antic i Voltants i l'Associació de Comerciants Part Alta han carregat durament contra la decisió, tal i com ja va fer anteriorment CiU. "Si això és una illa de viants, ho ha de ser per a tots", va lamentar la presidenta de l'entitat comercial del barri, Susanna Moreno, que va criticar que la decisió sobre el nou recorregut no es consensués abans amb ells.

Aquestes dues entitats, de fet, denuncien que els comerciants de la Part Alta tinguin restringida la circulació amb els seus vehicles, així com els horaris de càrrega i descàrrega, i que en canvi el trenet passi cada mitja hora, i provoquei, segons el seu parer,

El trenet turístic ha ampliat aquest agost el seu recorregut, entre altres canvis ■ E. MAGRE

problemes de seguretat.

Els que sí que veuen el got mig ple són l'Associació de Veïns de la Part Alta, que, tot i que reconeixen que el govern no els havia consultat abans, celebren la decisió. "A totes les ciutats europees aquests serveis passen pel mig dels barris turístics", va assenyalar el president, Manel Rovira, que nega que hi hagi cap tipus d'amenaça a la seguretat dels vianants. "El perill era la circulació lliure de cotxes d'abans". L'Associació de Comerciants T de Tarragona també l'aplaudeix. "Comercial-

ment és un avantatge: els turistes passen per aquí i, encara que no baixin, ja veuen on hi ha els comerços".

El nou recorregut també ha inclòs la possibilitat que un bitllet del trenet permeti fer un nombre il·limitat de viatges en un dia, a més d'arribar per primer cop al barri mariner del Serrallo, per alegria de l'Associació de Restauradors i Comerciants del Serrallo (ARCS). "Ja era hora. Ara la gent pot baixar al barri a dinar i després tornar al centre", va celebrar el seu president, Matias Leandro. ■

El servei, desviat fora del barri per festes

Durant les festes de Sant Magí (del dia 13 a divendres passat), la parada del trenet a Catedral ha estat anul·lada i el vehicle ha seguit l'antic recorregut pel perímetre exterior del barri. D'aquesta forma, es vol evitar que el pas del trenet pertorbi els actes festius que aquests dies es concentren al barri. El servei ara es normalitzarà i reprendrà el nou recorregut.

TARRAGONÈS

Una imatge del port esportiu de Tarragona, actualment amb poca afluència de públic ■ EL PUNT AVUI

El port esportiu de Tarragona vol públic nou

■ Proposaran que s'hi celebri un mercat per reactivar la zona

S. Casado
TARRAGONA

Conscients que la zona del port esportiu de Tarragona difícilment tornarà a tenir el ressò d'ara fa deu anys, quan era un referent dins l'oci nocturn no només de la ciutat, sinó de tota la demarcació, els responsables dels locals que encara hi ha oberts fa temps que treballen per reinventar-se i buscar alternatives. Una de les opcions que més agrada als propietaris dels locals és la d'un mercat. Segons va explicar Javi Guillén, un dels empresaris més actius de la zona, la idea consistiria que cada setmana se celebrés un mercat per tal de

fideltzar un tipus de públic; una iniciativa que, de pas, atrauria molta més gent. "Seria per la temporada que ve perquè aquesta ja la donem per perduda", va afirmar Guillén, propietari de la sala de festes Green Back i del pub La Fábula, partidari d'un mercat d'artesanía. En els propers dies tractaran de posar-se en contacte amb l'Autoritat Portuària per tal de transmetre'ls la proposta i mirar de posar fil a l'agulla perquè el Port contacti amb l'Ajuntament. L'administració local, però, no està gaire ben vista per la majoria dels locals del port esportiu, que l'acusen d'incomplir les promeses. ■

TARRAGONÈS

Tarragona ja pinta les primeres places de la nova zona taronja

A.P.
TARRAGONA

L'Ajuntament de Tarragona ultima els preparatius per a la posada en marxa de la nova zona taronja d'aparcament, que, tot i que també serà de pagament, es diferenciarà de la

zona blava pels preus més ajustats per a aquelles persones que hi aparquin durant més de dues hores.

Els operaris municipals, de fet, ja han pintat de color taronja les places del primer aparcament que estrenarà aquest nou model: el que està situat al

costat de l'hospital Joan XXIII i que havia estat creat l'any passat com a aparcament dissuasiu i gratuït. La regidoria de Mobilitat havia decidit el canvi per la poca rotació que s'havia registrat en aquest espai i per la baixa ocupació al pàrquing sub-

terrani de l'hospital, de titularitat municipal.

De moment, el consistori no té data per instal·lar les màquines de tiquets ni ha fet públics els preus de la nova zona. Tot i això, ja hi ha hagut les primeres queixes a través de les xarxes socials. ■

L'aparcament dissuasiu de Joan XXIII ja té els colors de la futura zona taronja, que serà de pagament ■ A.P.

BAIX EBRE

Tortosa tanca l'espai per a nens de 0 a 3 anys

L'Ajuntament de Tortosa ha decidit tancar l'espai La Brúixola, un servei gratuït d'assessorament destinat a les famílies i dedicat a l'atenció de xiquets d'entre 0 i 3 anys. Aquest servei va nàixer fa uns anys amb el suport econòmic del Ministeri de Treball i el Departament de Benestar i Família. Unes subvencions que s'han anat reduint als últims anys fins a desaparèixer en aquest exercici. Per això, i donada la situació de crisi econòmica, el consistori ha deci-

dit tancar-lo. Segons declaracions de l'alcalde, el convergent Ferran Bel, a Ràdio Tortosa, el consistori no pot assumir més competències que no li corresponen. Bel ha anat més enllà i ha assenyalat que caldrà revisar tots aquells serveis municipals especialitzats que la Generalitat ha deixat de subvencionar. Un altre dels serveis afectats és l'escola municipal de música, que ha vist reduïda la subvenció del Departament d'Ensenyament en un 23%. ■ REDACCIÓ

EL PUNT AVUI

MONTSIÀ

Una expedició visita l'Arión

L'expedició *Odissea de l'olivera* patrocinada per *National Geographic* ha visitat aquesta setmana el museu de les oliveres mil·lenàries a la finca de l'Arión d'Ulldecona. Són Colin, Julie, i Leif (Angus Ad-

ventures) que recorren el Mediterrani, des de l'Estat espanyol fins a l'Orient Mitjà, en barca seguint les rutes dels fenicis. Amb la informació recollida faran un llibre i un documental. ■ REDACCIÓ

BAIX EBRE

Dolors Queralt fa la conferència de l'Onze de Setembre

La presidenta d'Òmnium Cultural a l'Ebre i responsable de Cultura de l'EMD, Dolors Queralt, serà l'encarregada enguany de pronunciar la conferència de l'Onze de Setembre a Tortosa. Queralt també va ser la impulsora de la fira literària de Jesús. ■ REDACCIÓ

BAIX EBRE

66 ceramistes exposaran al Museu de l'Ebre

L'Associació de Ceramistes de Catalunya celebra enguany el seu 25è aniversari. Ho fa amb una mostra que recull l'obra més representativa de 66 ceramistes. L'exposició, que ja s'ha pogut visitar a la Bisbal i a Argentona, es podrà veure al Museu de l'Ebre de Tortosa del 5 de setembre al 25 d'octubre. ■ REDACCIÓ

BAIX EBRE

Més ajudes per als pobles amb turisme fluvial

L'alcalde de Benifallet, el republicà Jordi Monclús, ha reclamat al govern català més ajudes per als municipis que aposten pel turisme fluvial, com és el cas del seu poble. En una entrevista realitzada per la televisió comarcal Teveon, Monclús ha recordat que mentre l'administració catalana sí que va participar econòmicament en la construcció del llagut *Lo Sirgador* de Tortosa, en el cas de Benifallet totes les actuacions per potenciar el turisme fluvial han anat a compte de les arques municipals. Així, va ser l'Ajuntament qui va posar en marxa, ja fa uns quants anys, el llagut *Lo Benifalletenc*, i ha aconseguit fer-lo rentable creant paquets turístics que inclouen un passeig pel mig del riu i la visita a les coves Meravelles, un dels altres atractius turístics que té el municipi. ■ REDACCIÓ

MONTSIÀ

Culmina la museïtzació del camp d'aviació de la Sénia ■ ELISABETH MAGRE

La Sénia aposta pel turisme per diversificar l'economia local

■ S'inaugura la restauració i museïtzació de la caserna del camp d'aviació ■ El consistori també treballa per potenciar el sector del moble, que està en crisi

Roser Royo
LA SÈNIA

La fabricació de mobles ha estat fins fa poc gairebé un monocultiu a la Sénia. Ara, forçat una mica per la crisi que arrossega el sector del moble i arran d'un estudi elaborat per la Universitat de Barcelona (UB), el consistori es planteja seriosament fer un pla estratègic per diversificar l'economia local. "Moltes coses ja les estem fent, però es tracta de marcar unes directrius clares i implicar-hi tots els sectors socioeconòmics", diu l'alcaldessa, l'ecosocia-

La frase

"Fins ara no ens ha calgut apostar pel turisme, però ara tot ajuda i el que vol la gent és quedar-se"

Marutxi Ballester
ALCALDESSA DE LA SÈNIA

lista Marutxi Ballester. L'estudi posa de manifest que la Sénia té un potencial turístic important, sobretot des del punt de vista de patrimoni natural (els Ports, el riu Sénia...), però també històric. "Fins ara no ens ha fet falta però

ara tot ajuda", diu Ballester. Precisament, ahir es va inaugurar la restauració de la caserna del camp d'aviació de la Sénia, construïda pels soldats republicans durant els primers mesos de la Guerra Civil i posteriorment ocupada per la legió Còndor. S'ha reconstruït l'edifici de la caserna, que estava sense coberta, i se n'ha museïtzat l'interior. El pressupost de l'actuació ha estat d'uns dos-cents mil euros, finançats pel consistori, el Memorial Democràtic i el Consorci de Dinamització Turística de les Terres de l'Ebre. Es tracta de la

segona fase del projecte, ja que fa dos anys es va museïtzar l'exterior del camp, on també hi ha un refugi antiaeri.

Paral·lelament el consistori continua treballant per potenciar el sector del moble. "Un clúster com el que tenim aquí ni volent l'hauríem pogut impulsar", argumenta Ballester. Així s'ha posat en marxa un centre de negocis per buscar nous mercats, a dins i a fora. També s'aposta per la diversificació industrial posant al mercat una àmplia extensió de sòl industrial que pot interessar a empreses grans. ■

BAIX CAMP

L'ocupació als pàrquings de Reus baixa un 4,75%

N.R.
REUS

Els set aparcaments municipals de Reus han notat una baixada en l'ocupació d'un 4,75% els primers set mesos del 2011 i respecte al mateix període de l'any passat. Fins a la data del 31

de juliol, s'hi havien registrat 689.647 usuaris respecte dels 656.889 de l'any passat. El pàrquing menys ocupat és el de les Oques, i això és degut al trasllat de l'hospital, de manera que ara presenta una ocupació màxima d'un 70% al voltant de les dotze del mig-

dia, mentre que la resta del dia té una ocupació d'un 30%. A l'altra cara de la moneda hi ha el pàrquing de Sant Ferran, que durant el matí presenta una ocupació de prop del 100%. La millora de l'ocupació s'explica perquè l'Ajuntament ha aplicat una

tarifa tova. El polèmic pàrquing del Carrilet també anota bons resultats des de la seva obertura, i manté una mitjana d'ocupació d'un 45%. Tant el pàrquing de Sant Ferran com el del Carrilet són els que registren un temps d'estacionament més elevat, unes cinc hores. El pàrquing de la plaça Prim i el de la Pastoreta són els que tenen menys ocupació, prop d'un 30%, mentre que el del Baluard té una ocupació d'un 70% i el de la Llibertat, d'un 50%. ■

LA CRÒNICA

Lluís-Anton Baulenas

Les autoritats, amb la consellera Joana Ortega al centre, el dia que va anunciar la nova seu del Memorial Democràtic ■ A.S.

Per un memorial republicà

El trasllat de la seu del Memorial Democràtic a Montjuïc ha provocat una resposta contrària d'una entitat de la solvència i la seriositat com és la Comissió de la Dignitat. Josep Cruanyes, el seu portaveu, ha insistit, entre altres raons, en el fet que obrir el Memorial a víctimes dels dos bàndols de la Guerra Civil espanyola era una manera de continuar amb els plantejaments històrics del franquisme. "El Memorial serveix per recordar qui va lluitar en defensa de la democràcia, i el govern juga amb foc en posar els dos bàndols en el mateix sac", hi ha afegit. Hi estem plenament d'cord, però dissortadament, la Comissió de la Dignitat i el senyor Cruanyes hi tenen un os per rosegar molt més difícil que el dels papers de Salamanca. Un jove d'avui dia pot entendre que es reclamin uns documents.

És una cosa concreta, explicable concretament, i després hi pots estar d'acord o no.

La memòria és una cosa que, a la mínima, s'esvaeix. Se succeeixen les generacions, el record del franquisme es dissipa i les mistificacions històriques, basades en la praxi de la Transició s'imposen. Les joves generacions no en tenen la més petita idea. I el discurs de "va haver-hi víctimes per totes dues bandes i el memorial ha de recordar-les totes", políticament correcte, molt genèric, és el discurs guanyador –sobretot pel que fa a partits en el poder que volen accontentar tothom–. És obvi que hi va haver víctimes per totes dues bandes. Però també és obvi que les víctimes d'una de les bandes van tenir quaranta anys per ser recordades, glorificades i fins i tot santificades. Que hi hagi una institució esta-

tal, autonòmica, comarcal, municipal, de barri, de carrer o de bloc de pisos que vulgui constituir un organisme genèric, de reconciliació, ens sembla bé. Potser ha de ser-hi. Però, aleshores, que sigui diferent de l'altre. El Memorial Democràtic hauria d'haver estat des del principi una aposta clara i indefugible, fins i tot en les formes, a risc de ser qualificada de sectària (que igualment ho ha estat): s'hauria de dir Memorial Democràtic per les Víctimes Republicanes. I, si no pot ser, s'ajunten entitats privades i es fa amb fons particulars. A Berlín, el primer museu de la RDA és privat. Pagues per entrar-hi i el fet que es venguin records a la sortida no hi treu gens de dignitat. Comprendem i compartim la vergonya i el neguit de Cruanyes, però, veient el que tenim, i el que s'acosta, el que cal és canviar de tàctica.

LA GALERIA DEL MARESME

Joan Salicrú

Fer convergir els teatres

S i tot va bé, abans que acabi l'any, Premià de Mar inaugurarà el remodelat teatre de l'Amistat després de molts mesos d'obres. Per la seva banda, la Sala Nova d'Argentona també obrirà a partir d'aquesta tardor amb regularitat. A Mataró, el Teatre Monumental, la Sala Cabañes i el Foment Mataroní programaran amb tota normalitat tal com fan cada temporada. I, a Vilassar de Dalt, el Teatre la Massa continuarà oferint la programació

amb la qualitat a què ens ha avesat. Arreu de la comarca, l'oferta d'espais teatrals s'incrementa any rere any però ho fa sense cap mena de coordinació ni, menys encara, voluntat de programar conjuntament. Com pot ser que mitja dotzena de teatres de dimensions mitjanes i grans, separats només per pocs quilòmetres, continuïn funcionant d'esquena els uns als altres en l'escenari de crisi i restricció econòmica en què ens trobem? Els ajuntaments

propers geogràficament tenen l'obligació moral de sumar esforços i aconseguir la col·laboració de les entitats privades del sector. En aquest moment, a més, es dona la circumstància que en gairebé tots els consistoris esmentats governa la mateixa formació política, CiU. Per a la comarca pot ser l'oportunitat d'or per començar a pensar més enllà de la política de campanar. I, de retruc, per evitar que la cultura sigui la gran sacrificada de les retallades.

ALT EMPORDÀ

El castell de Llers, abans de la rehabilitació ■ JOAN PUNTÍ

Un alcalde de CiU acusa Cultura de fer perillar un ajut de l'Estat

El batlle de Llers tem que l'impagament del govern faci que Foment retiri una subvenció de 562.000 euros pel castell

Joan Puntí
LLERS

L'alcalde de Llers (Alt Empordà), Carles Fortiana (CiU), va denunciar ahir que l'incompliment del Departament de Cultura de la Generalitat en la materialització de la subvenció destinada a la rehabilitació del castell de la població fa que perilli la partida pressupostària destinada al projecte de 562.000 euros del ministeri espanyol de Foment.

Fortiana pensa que l'endarreriment ja fa massa que dura i que s'està fent que tot el projecte perilli: "Foment ens ha donat dues pròrrogues, però estic segur que la seva paciència no passarà de final d'any. Ens podem trobar que, des de l'Ajuntament, hàgim de fer un crèdit per pagar allò que no ens arriba, tot i que està aprovat, per no perdre l'aportació de Foment". Fortiana diu que fa dies que calla però que a partir d'ara ja no ho

pot fer més. "El que és trist és que obtinguem una subvenció de Madrid i que, per la xocolata del lloro que ens ha d'arribar des de Barcelona, ens puguem quedar sense res."

L'alcalde de CiU també va afirmar que l'incompliment de la Generalitat encara va més lluny: "Ens van assegurar que refarien la taulada de coure del castell, que es va malmetre per la ventada, i ni tant sols han fet això." Les obres de rehabilitació del castell havien de començar al mes de maig passat i tres mesos després encara no se sap si acabaran arrencant.

Fortiana va assegurar ahir que l'aportació aprovada pel Departament de Cultura per a la rehabilitació és de 100.000 euros. Entre l'Ajuntament i la Diputació n'hi han d'afegir 100.000 més, i la resta arriba a través de l'1 per cent cultural del Ministeri de Foment, concretament 562.000 euros. ■

COASA[®]
C/ Mèxic, 29-31
Polígon Industrial La Roureda
43204 REUS
Tel. 977 75 27 93
<http://www.coasa.org>

CONSTRUCTORA INDUSTRIAL

Cultura i Espectacles

Susana Sheiman furga en els racons més amagats del 'great american songbook' per al seu debut com a solista

'Swing' a tot drap en un Talgo

Guillem Vidal
BARCELONA

Swing appeal és una fita del jazz a l'Estat espanyol, i Susana Sheiman, la millor de les vocalistes actuals d'aquesta escena. No ho afirma un qualsevol, sinó el savi Alfredo Papo, que fa més de mig segle va dirigir el Hot Club i el festival de jazz de Barcelona i que de jazz, pertant, n'ha escoltat un milió de vegades més que la majoria dels mortals. *Swing appeal*, amb una foto de portada feta al Museu del Ferrocarril de Vilanova que no desentonaria entre les pàgines de llibres com ara *Jazz life* i *Jazz covers*, suposa el primer disc com a solista de la madrilenya Susana Sheiman, que des del seu aterratge a Barcelona l'any 2004 s'ha convertit en un dels secrets més ben guardats dels clubs de la ciutat. El pianista Ignasi Terraza, que perspicaçment l'ha fitxada pel seu segell -Swit Records-, en el disc, l'acompanya amb el seu trio, tampoc no li escatima elogis: "La Susana té una veu molt

potent i negre, amb un gran *vibrato*." "Quan va arribar de Madrid, recordo que Dani Alonso [director de la Barcelona Jazz Orquestra, que té Terraza i Sheiman entre els seus integrants] em va dir: 'Ignasi, fa poc que, per Barcelona, hi corre una cantant que no hauries de trigar a conèixer'", explica el mateix Terraza.

nasi i el seu trio [Esteve Pi a la bateria i Georgios Antoniou al contrabaix] són sens dubte d'aquesta classe", hi afegeix. Segons la cantant, li han permès fer el que sentimentalment necessitava, que bàsicament "era deixar constància en un disc un seguit de sentiments acumulats des de la infància". En aquest sentit, gravar temes com ara *PS I love you* [Mercer i Jenkins] i *Don't ever leave me* [Kern i Hammerstein] "era una necessitat gairebé vital". *Swing appeal* es nodreix d'una dotzena de cançons del *great american songbook* que, amb l'única excepció, segurament, d'*It don't mean a thing (if it ain't got that swing)*, de Duke Elling-

No van trigar a conèixer-se, en efecte, ni tampoc a tocar plegats, però sí que han deixat passar més de sis anys per gravar el primer disc. "Fins ara no m'havia adonat que fos el moment", confessa Sheiman. "Només treballa amb músics amb els quals m'ho puc passar bé tocant, però també dinant, i l'Ig-

ton, no han estat excessivament sobreexposades. "Hi ha temes de Cole Porter i de Rogers i Hart, però no són els seus *hits* que ha fet coincidir el projecte amb la publicació d'un disc gravat l'any passat en directe a Bangkok", explica Terraza. "Són melodies que ens agradaven molt i que ens permetien buscar

Susana Sheiman i Ignasi Terraza, un tren que no s'ha de deixar perdre ■ JULIO CUNILL

gran varietat de climes i estils", sosté. "T'exigeixen concentració, entrega i, evidentment, tenint en compte les grandíssimes veus que les han cantades, un gran compromís", hi afegeix Sheiman. "Hi ha qui critica els estàndards, però són perfectes per veure clarament quines són amb exactitud les aportacions més rellevants del músic que els interpreta", rebla Terraza.

El disc, que es completa amb la contribució puntual de Jesse Davis al saxo, Damon Brown a la trompeta i Òscar Alonso a les congues, es presentarà di-

La cantant s'ha fet acompanyar del trio d'Ignasi Terraza, amb qui dimecres actua al Jamboree

mecres que ve al Jamboree de Barcelona, tot i que el viatge amb Talgo de Sheiman i el trio d'Ignasi Terraza té pinta de ser de llarg recorregut. "Aun pianista li demano, sobretot,

que em dugui a llocs on poder créixer, i això, amb l'Ignasi, pots estar convençuda que això es produirà", afirma la cantant. "M'ha obert portes que em permeten explorar diverses possibilitats en un mateix tema, la qual cosa és un dels millors regals que se li pot fer a una cantant", conclou Sheiman. "Quan els músics toquem, tenim seient a la primera fila dels concerts i, si no en gaudeixes, és realment difícil que algú altre a la sala en pugui gaudir", explica Terraza. "Quan toco amb la Susana, per tant, busco que frueixi", sentència. ■

Josefina Matamoros:

“A Catalunya falta encara molta cultura d'anar als museus”

Montse Frisach
COTLLIURE

La van nomenar directora del museu de Ceret el 1986. Quin era el seu objectiu aleshores?

La meua missió era reestructurar el museu, que era molt petit però ja molt interessant per la seva col·lecció de base donada pels artistes que van passar per Ceret a principi de segle: Picasso, Braque, Matisse, Chagall, Maillol... Quan el museu es va fundar el 1950 tots aquests artistes van donar obra. El centre s'havia creat per voluntat de Pierre Brune i de Frank Burty Haviland. La història de Burty Haviland, que hem descobert recentment gràcies a la compra del museu del seu fons amb 900 peces, és magnífica perquè va ser crucial per a la creació del museu.

I què heu descobert de nou sobre aquest senyor?

Ell era nord-americà, però familiar dels Haviland de Limoges, creadors de les famoses porcellanes. De jovenet va anar a París a estudiar i va rebre classes de piano i es va fer amic de Ricard Viñes. A través del català, va entrar dins el grup de les avantguardes dels artistes barcelonins, com Picasso, Casanovas, Junyent... Després va anar a Nova York i també es va introduir en el cercle avantguardista d'allà. Burty, com tants altres en aquella època, estava malalt dels pulmons i l'estiu de 1909 Picasso va aconsellar a Burty i Manolo Hugué d'anar a Gósol perquè respirés aire pur. Així que Burty i Manolo van decidir anar a Catalunya, però quan van arribar a la Guingueta d'Ix van comprar els diaris i van veure que hi havia la guerra del Marroc. Manolo tenia por de ser allistat i aleshores van decidir quedar-se a la Catalunya del Nord tot l'estiu. El gener de 1910 Manolo va acabar establint-se a Ceret i tres mesos després va arribar Burty. L'americà es va enamorar d'una noia del poble, Josefina Laporta, i es va casar amb ella el 1914. Després de la Primera Guerra Mundial, molts artis-

JOSEFINA MATAMOROS

Fa 25 anys que dirigeix el Museu d'Art Modern de Ceret, càrrec del qual es jubilarà el gener del 2012. Matamoros ha convertit el museu de Ceret en un referent de l'art modern i contemporani a França i a Catalunya, aprofitant que aquesta vila fronterera va ser una cruïlla d'artistes de l'avantguarda com ara Picasso, Manolo Hugué, Chagall, Maillol, Gris, Soutine, Braque, Matisse...

Avui en dia els artistes van avançant però ja no tenen mitjans com als anys vuitanta. La por i la incertesa ho han aturat tot”

tes van passar per allà. Fins ara no sabem aquesta gènesi de la història però ara amb el fons documental podem continuar investigant-la. Aquestes són les últimes novetats de la història de Ceret. Burty és un personatge clau perquè és qui convenç els artistes perquè donin obra per al museu. Ara que pararé, tinc el projecte de treballar sobre la connexió Nova York-París-Ceret pel que fa a les avantguardes catalanes. I la connexió de tot això és Frank Burty.

El museu es va reinaugurar el 1993 amb el president Mitterrand.

Sí, el museu pertany a la Reunió dels Museus francesos, que considerava que si el centre no es rehabilitava s'hauria de tancar. És cert és que ens vam beneficiar de la remuntada cultural de l'Estat espanyol a principi dels vuitanta, però també de la política cultural de Jack Lang de reestructuració del sistema de museus a França. Jo feia uns anys que havia creat el Centre de Documentació Cultural a Perpinyà i tenia molts contactes a Barcelona. Va ser una sort perquè vaig disposar de diners suficients per impulsar el museu. En els primers anys vam organitzar exposicions d'art contemporani per preparar una mica el terreny i després vam afegir les mostres més històriques lligades a les avantguardes. Art contemporani i art de les avantguardes relacionades amb Ceret ha estat la nostra línia d'actuació. En tots aquests anys, a més, hem passat de 500 obres a 3.000, entre adquisicions i donacions.

I mirant sempre cap a Catalunya.

Sí, perquè tenim un triangle d'or amb molts pocs quilòmetres de distància: Ceret, Cotlliure i Cadaqués. Teníem, per exemple, un projecte transfronterer amb el Museu Dalí però finalment no s'ha realitzat per culpa de la crisi. Un altre projecte en què treballa inclou els llocs de creació del cubisme: Ceret, Gósol, Horta de Sant Joan i Cadaqués. És un projecte acabat, en col·laboració amb la Reunió dels Museus Nacionals, que també es veuria a París però està

ajornat en espera de temps millors.

Ha exposat molts artistes catalans: Tom Carr, Riera i Aragó, Tàpies, Perejaume, Claret Serrahima... És un museu amb una pota a cada banda de la frontera.

Vaig néixer a Godall, al Montsià. Els meus pares van emigrar a França quan jo tenia set anys. Sóc de cultura francesa, encara que a casa sempre parlàvem català. A partir del 68, a França es van desvetllar les qüestions de les identitats de l'Estat francès i el 1978 em vaig involucrar molt en la recuperació de la llengua des del Centre de Documentació de Perpinyà. Quan arribo al museu m'adono que la temàtica del passatge és molt important a Ceret. Els artistes passen per aquí però no s'hi queden. Amb Schengen la línia de frontera entre una banda i una altra queda esborrada. I al cap i a la fi Ceret pertany a França des de 1559, no és tant de temps per a una cultura! Em semblava impensable no obrir el museu al nord i al sud i vaig optar per un projecte molt intel·lectual però que el gran públic també havia de llegir i entendre.

Quin és el públic habitual del museu de Ceret?

És un públic molt divers. Majoritàriament són francesos, anglesos, alemanys, belgues i, després, catalans del sud i espanyols. En contra del que es pugui pensar, els catalans no han vingut amb tanta freqüència al museu. Crec que això respon més al fet que al nord d'Europa hi ha més tradició de visitar museus i de sentir que el museu és el teu lloc. Existeix una consciència molt gran que les col·leccions són inalienables i que pertanyen al poble.

Ens faltaria, doncs, aquesta consciència patrimonial als catalans del sud?

Crec que a Catalunya encara falta cultura d'anar als museus. La gent ha de ser conscient que els museus (no només els d'art, els arqueològics, els de zoologia, els d'història...) són importantíssims perquè obren els ulls a la percepció, cada cop que hi vas t'aporten un substrat i una visió di-

Catalana de naixement però amarada de cultura francesa. Josefina Matamoros és una dona que es mou amb absoluta normalitat entre dues cultures: la catalana i la francesa. Va néixer a Catalunya però als set anys ja era a França. Des de sempre, però, ha estat una dona preocupada per la recuperació de la llengua i la identitat catalanes a la Catalunya del Nord. Des dels seus càrrecs al museu de Ceret i al museu de Cotlliure (aquest últim el conservarà de moment després de la seva jubilació), ha promocionat l'obra d'artistes catalans com ara Perejaume, Antoni Tàpies, Tom Carr, Joan Brossa i Riera i Aragó, del qual es pot veure una magnífica retrospectiva al museu fins al novembre. Es jubila de Ceret, però continuarà la seva feina com a comissària independent ■ JOAN SABATER

ferent. No s'ha de tenir por als museus. Tenen preus assequibles, estan oberts a tothom... Les exposicions ofereixen lectures diferents de l'obra d'un artista o d'un període determinat. Entrar en un museu és endinsar-se directament en el patrimoni de la humanitat.

Ara que molt d'aquest patrimoni és visible a internet, alguns pensen: per què he d'anar a un museu quan puc veure les obres a la xarxa?

La xarxa és una eina de consulta i difusió molt útil per als museus, però l'experiència de l'art és única i personal i només pot tenir lloc davant de l'obra. I has de passar per l'experiència. Si no seria com llegir un llibre sense obrir-lo. Fa uns dies pensava en això quan vaig entrar dins de la instal·lació de James Turrell i vaig veure el vídeo de Christian Marclay, *El rellotge*, a la Biennal de Venècia.

Com es pot fomentar que el públic tingui ganes de gaudir d'aquesta experiència?

S'ha de treballar amb els més petits, amb els escolars. Els hem d'ensenyar el museu com un lloc de plaer, on es poden trobar com si estiguessin a casa seva. La solució és la pedagogia molt activa, fer que aprenguin i que s'ho passin bé a la vegada. Aquest treball pedagògic l'hem tingut molt clar des del principi al museu.

A Ceret tenim entrada gratuïta per als nens, de manera que molts escolars del poble deixen la seva motxilleta a l'entrada i entren un momentet per veure només una obra nova en exposició o una peça que acabem d'adquirir. És una de les coses que em fa més il·lusió. D'un grup d'escolars de 50, només que n'hi hagi un o dos que s'acabin interessant per l'art ja estic satisfeta, perquè si tens sensibilitat per l'art vol dir que tens sensibilitat per la vida. L'art obre camins a una vida diferent i et dona una visió més generosa del món que t'envolta.

El nou director de la Tate Modern, Chris Dercon, defensa una visió del museu expandit, en què convisin en tots els espais el coneixement, el plaer i l'activitat lúdica, com si fos una passejada. Hi està d'acord?

Sí, a més la Tate Modern ens va sacsejar a tots quan va decidir presentar la col·lecció per temes, barrejant el que és històric i contemporani. Aquesta ordenació fomenta el diàleg entre artistes i èpoques, sense prioritats entre els uns i els altres. Estem acostumats a un model que fomenta les obres *estrella* per sobre d'altres que queden com a menors: es va al Prado a veure *Las Meninas*, al Louvre per *La Gioconda* i al Reina Sofia pel *Guernica*... Però per mi l'art és un continu, i amb l'ordenació sense prioritats t'adones que no

hi ha grans ruptures en la història de l'art. I aleshores pots veure que la visita a un museu pot ser una passejada per la nostra civilització.

Quina exposició li ha faltat al museu de Ceret que li hauria agradat organitzar?

Sens dubte ens ha faltat fer una exposició de Juan Gris, que també va passar per Ceret el 1913 i el 1914 per Cotlliure, i va retornar més tard als anys vint. M'hauria agradat fer una mostra de Juan Gris a Ceret, i de com va reflexionar sobre el cubisme. En certs aspectes va ser un artista capdavanter, va introduir els miralls a les pintures.

Què opina sobre la situació de l'art contemporani a les dues bandes de la frontera?

Als anys vuitanta aquesta àrea va viure una ascensió molt gran, que va propiciar que Catalunya es pogués conèixer al món sencer a través dels seus artistes contemporanis. Artistes molt joves aleshores i que ara estan consolidats. Però ara ja no existeix aquella posició frontal de l'art català que hi havia als anys vuitanta. Potser aquella força provenia del postfranquisme i tothom tenia ganes de sortir i dir la seva. Hi havia una mena d'obertura al món molt gran. A França l'obertura ja havia començat arran del 68 però són els so-

cialistes, als 80, els que van portar a terme aquest procés. La gent de la meua generació teníem moltes ganes d'expressar-nos i de construir un món nou. Però avui dia hi ha una por tan gran arreu... La globalització podria haver estat molt bona per a tothom però la por i la incertesa ho han aturat tot. Cada cop que canvien els polítics, canvien les lleis. Abans era impensable que es toqués l'edat de jubilació, per exemple. Ara tot és possible. Això fa que falti aquell impuls vital. Malgrat tot els artistes van avançant però amb pocs mitjans. Als anys vuitanta es van donar mitjans però ara ja no els tenim. Si un artista no té una galeria que funcioni, és molt difícil que el seu treball surti a la llum.

I com veu la situació lingüística a la Catalunya del Nord?

Dins de l'escola francesa s'ha guanyat una mica perquè hi ha classes de català, però si vols l'escola en català has d'anar a les escoles Arrels o La Bressola, que no són escoles públiques. La societat encara no està a punt per a això perquè molta gent creu encara que si un nen va a una escola en català no aprendrà el francès. Reconeix que s'ha millorat una mica però estem molt lluny de la situació del sud i del bilingüisme, i d'una realitat lingüística i cultural. A la Catalunya del Nord únicament és catalana la simbologia. Tot és català però això només és a la superfície. ■

FESTIVALS D'ESTIU

Tom Jones encén el Festival de Cap Roig

Tom Jones va oferir ahir a la nit el primer dels seus dos concerts al Festival de Cap Roig, que va sumar el gal·lès a la galeria d'estrelles que han brillat a Calella de Palafrugell, com és el cas de Dylan, Cohen i Aznavour. Als 71

anys, el Tigre de Gal·les va combinar cançons del seu últim disc, *Praise & blame*, amb clàssics com ara *It's not unusual* i *Delilah*, que van ser aclamats pel públic de Cap Roig, sobretot pel que ja té una certa edat. ■ JOAN SABATER

Mirador Hernández Ripoll

El tigre i les calces

El tigre clourà aquesta nit el festival de Cap Roig. Tom Jones, home de pèl al pit, darrer vestigi testosterònic d'una generació que ha acabat sucumbint a les més diverses teràpies de depilació ideològica, bramarà a la Costa Brava com una fera engabiada entre els barrots d'una societat que ha canviat les formes i els fons. Aquest gal·lès fill de miner és ara una artista políticament incorrecte. En especial per allò que representa.

Situat a les antípodes de George Michael, la pantera rosa, que ens visitarà d'aquí un mes, Tom Jones segueix viu en un univers descafeïnat, carregat d'estereotips i de models sense ànima. Les dades em maregen, però crec que han passat prop de vint anys des que vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar-lo per segona i última vegada. Va ser a Madrid, dies abans d'una actuació que va oferir a Barcelona de què l'únic que recordo és la pluja de roba interior que li llençaven les seves quarantines fans. No eren tangues petits i bufons, no, eren calces amb totes les de la llei. Calces grosses, multicolors, algunes adornades amb llacets de color rosa o blanc. Calces que ara, amb la perspectiva que dóna el temps, se'm fan ancestrals, tan velles i arrugades com la mateixa imatge del tigre de Gal·les.

No sé si anit (en el primer dels seus concerts) o avui volaran noves calces a Calella de Palafrugell, però en aquest període de temps, fins i tot des de l'aparició de *Sex bomb* l'any 2000, el seu últim èxit aprofitable, Tom Jones i les calces que s'endua de trofeu han canviat. L'home té 71 anys i prefereixo no imaginar-me'l en segons quines situacions. Al contrari que abans, en aquella entrevista carregada de dobles intencions en què cultivava una imatge que sempre li ha anat ampla. Com les calces.

Quadern de música Sis dones va tenir el rei Enric VIII i sis són els premis al bo i millor del que es va poder veure i escoltar en la passada temporada

A la cort dels Tudor

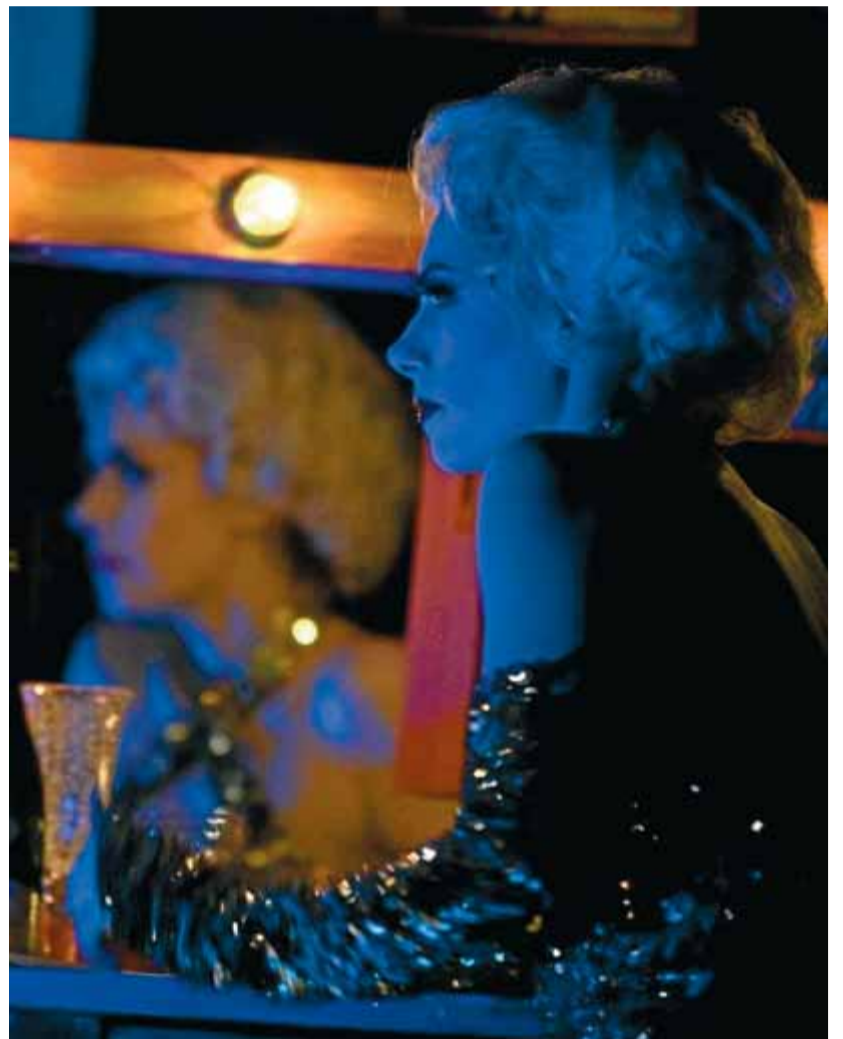
Xavier Cester

L'última temporada musical pot semblar un record llunyà ara que la calor ataca de valent mentre els festivals d'estiu floreixen, però encara queden ben presents en la memòria un grapat de magnífiques impressions que no podem menys que honorar amb els habituals premis anuals sense dotació d'aquesta secció. La celebració aquests dies d'una multitudinària *rave party* de joves amb un líder de masses com Benet XVI és una bona ocasió per posar els guardons sota l'advocació del rei anglès que va trencar amb la seu de Sant Pere, Enric VIII. Això sí, la inspiració la dóna la magnífica sèrie *Los Tudor*, o com explicar la història amb pinzellades d'erotisme, diverses execucions i un munt de cossos esculturals.

Premi Anne Boleyn. La decapitada segona muller d'Enric VIII ha aparegut, en la més dulcificada versió de Donizetti, en una temporada del Liceu marcada per dones amb empena com Carmen, Kundry o Ariane. Seguint una llei no escrita, aquest curs ha estat molt més notable que l'anterior (i ho serà més que el proper?), però posats a triar un sol títol, em quedo amb la sempre perturbadora *Lulu*, encarnada per una sensacional Patricia Petibon en el bigarrat muntatge d'Olivier Py.

Premi Thomas More. L'ego de tot crític s'infla quan el citen en la publicitat d'un concert, excepte si només agafen l'única paraula o frase positiva del text. Palau 100 té a bé citar-me en el proper concert que oferirà Grigori Sokolov i, si fa uns mesos parlava d'imperatiu moral referint-me a l'immens pianista rus, és just i necessari que, un any més, rebi un premi, aquest cop amb el patronatge d'un personatge que, com ell, no traeix la seva consciència per moltes pressions que rebi. Per sort, Sokolov no corre el risc que li tallin el cap, tot i que la seva manera de tocar sembla cada cop més una utopia en els temps que corren.

Premi Duc de Suffolk. L'amic més constant del rei al llarg de la sèrie és capaç de navegar per les procel·loses aigües de la cort sense enfonsar-se, una qualitat que també hauria de tenir el director musical d'una orquestra. Pablo González ha desenvolupat aquest any un treball seriós amb l'OBC i si, com és natural, hi ha hagut concerts millors i

Patricia Petibon (*Lulu*) va protagonitzar un moment àlgid de la temporada del Gran Teatre del Liceu ■ GTG / GREGORY BATARDON

L'ego d'un crític s'infla fora mida quan el citen en la publicitat d'un concert, com el de Grigori Sokolov

pitjors, el resultat global és tan satisfactori com esperançador. Les quatre simfonies de Schumann no van ser, en el conjunt, el punt àlgid de la temporada, però sí que per les seves característiques, allunyades de l'impacte més fàcil d'altres peces, van ser un bon termòmetre de l'evolució de González i l'orquestra.

Premi Jane Seymour. La dona més estimada per Enric VIII, si jutgem per la commoció que li va causar la mort de la mare del seu hereu. Arcadi Volodos és un dels intèrprets

més estimats a Barcelona, i el seu últim recital per a Ibercamer va incloure una antològica *Sonata en si menor* de Liszt, que brilla encara amb més força en aquest any d'aniversari del compositor hongarès.

Premi Caterina d'Aragó. La primera i soferta esposa del rei, retratada amb especial noblesa per la sèrie, és una bona excusa per recordar una atractiva recuperació del nostre patrimoni musical, les *Vespres de Sant Jordi* de Joan Pau Pujol que Jordi Savall va interpretar a Santa Maria del Mar.

Premi Enric VIII. No havia de ser rei, però la mort del seu germà va propiciar el seu accés al tron. Tampoc Adam Fischer no havia de dirigir a Barcelona, però la cancel·lació de Mariss Jansons va facilitar que l'hongarès actués a Palau 100 amb la sempre formidable Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, un concert coronat amb una *Cinquena simfonia* de Beethoven impressionant. Els grans clàssics, com la gran història, sempre donen joc.

EL 9

EL 9 **CADA DIA AL QUIOSC**
40 planes en color
La informació de la secció d'esports d'El Punt Avui és un extracte d'El 9 del quiosc

Adéu, Osvaldo

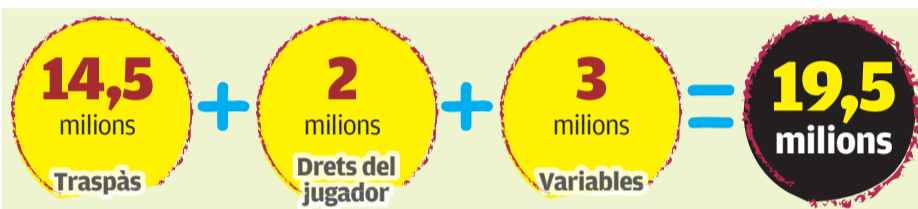
ACORD • L'Espanyol accepta l'oferta del Roma i, tot i que falta el vistiplau del consell, dona per fet l'adéu del davanter **XIFRA HISTÒRICA** • Si els italians acaben abonant el concepte de variables serà la venda més important de la història del club català

M. Rodríguez
M. Raymundo BARCELONA

Tot i que falta que demà el consell d'administració de l'Espanyol doni llum verd a la venda de Dani Osvaldo al Roma –un simple tràmit i formalisme– l'afició periquita ja pot donar per fet que el que ha estat el pitxitxi del seu equip les darreres dues temporades ja no lluirà mai més la samarreta blanc-i-blava.

Ahir un representant autoritzat del Roma es va plantar a les oficines de Cornellà-El Prat i va presentar a Joan Collet, conseller delegat de l'Espanyol, una oferta en ferm pel davanter italoargentí, que fa un parell de dies viu desaparegut i saltant-se els entrenaments de l'equip. L'oferta del club italià és força semblant a la que dimecres passat havia presentat l'Atlético de Madrid. Una proposta que finalment no va arribar a

L'operació Osvaldo

segellar-se per la falta de garanties d'un Atlético que es va acabar desmarcant de les negociacions amb el fitxatge llampec de Falcao (Porto).

El Roma, en canvi, ja hauria satisfet els avals i la seguretat total de cobrament a l'Espanyol i hauria millorat, a més, les condicions de pagament. El club espanyolista percebrà un mínim de 16,5 milions d'euros; 14,5 milions com a preu final de venda, més els 2 milions que hauria de percebre el futbolista –té dret al 15% del traspàs–, però que finalment perdona i cedeix a l'entitat. Una

quantitat final que podria ascendir fins als 19,5 milions en funció del concepte de variables. El rendiment del jugador, els partits jugats i el objectius esportius que assoleixi el Roma fixaran la xifra final de l'operació Osvaldo. Un traspàs que podria convertir-se en el més elevat dels 111 anys d'història que suma l'Espanyol. Els 16,5 milions que ja és segur que ingressarà el club català s'apropen molt als 2.800 milions de pessetes –16,8 en euros– pels quals el 8 d'agost del 2001 l'Espanyol va traspasar Sergio González al Dépor. Un noi

de la casa, membre de la lleva de la Intertoto, que va deixar a la caixa més calés que ningú.

Osvaldo l'igualarà o el superarà. El davanter, que ha disputat 46 partits oficials i ha anotat 21 gols, va ser una aposta del director esportiu de l'Espanyol, Ramon Planes, del qual el club, després d'una cessió fructífera de sis mesos procedent del Bologna, va comprar els drets mitjançant l'ajuda econòmica d'alguns consellers. Un any després de comprar-lo per 5,1 milions la plusvàlua, variables al marge, ha estat d'11,4 milions. ■

De la metrallera a l'SMS

Osvaldo va arribar a l'Espanyol com un desconegut (11/1/2010) i ara acabarà la seva etapa blanc-i-blava desaparegut. Els seus gairebé sis mesos com a cedit pel Bologna van ser del tot sorprenents convertint-se amb el màxim artiller de l'equip amb set gols. La seva pólvora, el seu caràcter i les moltes vegades que desenfundava la metrallera en les celebracions van convèncer l'Espanyol, que va invertir 5,1 milions d'euros. En la temporada següent, la passada, Osvaldo tornaria a ser el màxim anotador malgrat estar tres mesos lesionat (13 gols). Ara, però, enmig dels rumors de venda, ha desaparegut de sobte, avisant de la seva absència als entrenaments amb un SMS.

Més líder. La seva actitud durant els clàssics, responent el desafiant Mourinho, mostra més implicació en aspectes que no tenen a veure exactament amb el futbol

Es pot ser més gran?

Ramiro Martín-Llanos
BARCELONA

Dos partits, els de la supercopa estatal, han estat suficients per advertir els primers trets d'una versió diferent de Leo Messi. L'astre argentí ha deixat de ser el geni introvertit que s'expressa només a través de la pilota. Les gesticulacions fetes durant els dos partits contra el Real Madrid i el fet d'animar-se a interactuar i no quedar callat davant la figura, sempre intimidatòria de José Mourinho, suggereixen un canvi.

El més prometededor del cas és que l'evolució no trenca amb el costum de respondre les agressions amb gols –la qual cosa va tornar a passar en marcar el gol del triomf al Camp Nou després de barallar-se amb Marcelo–, sinó que es converteix en un afegit que li permet oferir una imatge més propera a la del líder.

“La millor edat dels jugadors és entre els 25 i els 29 anys. I Leo encara no hi ha arribat. Seran impressionants els pròxims anys”, apunta des de Dubai Albert Benaiges, un dels que va formar Messi quan va arribar al Barça. “Leo ha crescut. Li contesta a Mourinho com Iniesta va fer callar Cristiano. Si els recordem de petits no ho haguéssim dit mai, però ja són homes.

La idea combrega amb la línia d'evolució sostinguda per Messi des que Pep Guardiola l'entrena en el primer equip. Leo mi-

Leo Messi ha fet un inici de temporada espectacular. Serà difícil, però, que superi els registres que va aconseguir la temporada passada. ■ EFE / FCBARCELONA.CAT

Confiança cega

Ja ha marcat tres gols i n'ha de fer 51 per superar la genial marca de l'any passat

llora cada any. En dos partits jugats ja ha marcat tres gols, s'ha fet amb el record d'artillers de la supercopa i té a l'horitzó l'objectiu de millorar la marca estratofèrica de l'any passat: 53 gols en 54 partits.

Aquesta va ser la millor

Efecte “Amèrica”

“Leo ha crescut, ja és un home i els pròxims anys segur que seran impressionants”

marca golejadora de l'argentí en tota la seva carrera. Plantejar-se emular-la o superar-la és a l'abast només de Messi. Guardiola, que ho sap, buscarà el de sempre: que continuï còmode en un equip que li dona tot el que necessita.

Cada any un repte

Ja ha canviat la decepció de la copa Amèrica per la il·lusió al servei del Barça

Experiències a Amèrica
Messi va jugar quatre partits a la copa Amèrica. En un d'ells, contra Costa Rica, va fer deu assistències clares de gol. En un altre, contra l'Uruguai, va protagonitzar vuit jugades de perill, personalment o as-

La mentalitat

El perfil més contestatari és un complement del geni que continua sent

sistint un company. No obstant, l'únic moment en què l'afició argentina el va ovacionar va ser durant el debut contra Bolívia, quan es va encarar, front contra front, amb un rival que l'havia insultat. L'anècdota il·lustra el caràcter de

l'afició *albiceleste*, però no es descarta com a causa de la nova imatge de Messi, un *crack* més sanguinari, més involucrat.

En tot cas, i sortosament pel barcelonisme, tot el que ha d'aprendre Messi de les derrotes li passa amb la selecció. El més important d'aquesta dinàmica és que entre ell mateix i el cos tècnic ja saben com convertir la decepció que, molt sovint, porta a l'esquena cada cop que juga amb l'*albiceleste*, en una il·lusió que es renova amb cada inici de temporada.

El braçal argentí

El nou seleccionador argentí Alejandro Sabella rumia convertir Leo en capità de l'equip nacional. La notícia està relacionada directament amb aquest procés de maduració que s'adverteix en l'actitud del davanter del Barça.

La copa Amèrica va confirmar el blaugrana com el gran referent de la plantilla argentina. Messi va guiar l'equip en els pocs moments de bon futbol que va fer i va ser l'únic al qual l'afició va aplaudir en la nit de l'eliminació, per

penals contra l'Uruguai.

El sopar celebrat a Barcelona entre Sabella i dos dels seus col·laboradors amb Messi i Javier Mascherano va servir perquè el nou guia tàctic de l'*albi-celeste* confirmés el que intuïa: que Messi està a punt per assumir el repte del braçal. Però un dels trets característics de Sabella és la paciència i la prudència en la presa de decisions. I la capitania no en serà una excepció. Sabella té temps fins al 2 de setembre, quan l'Argentina s'enfronti amb el Veneçuela a Calcuta (Índia). ■

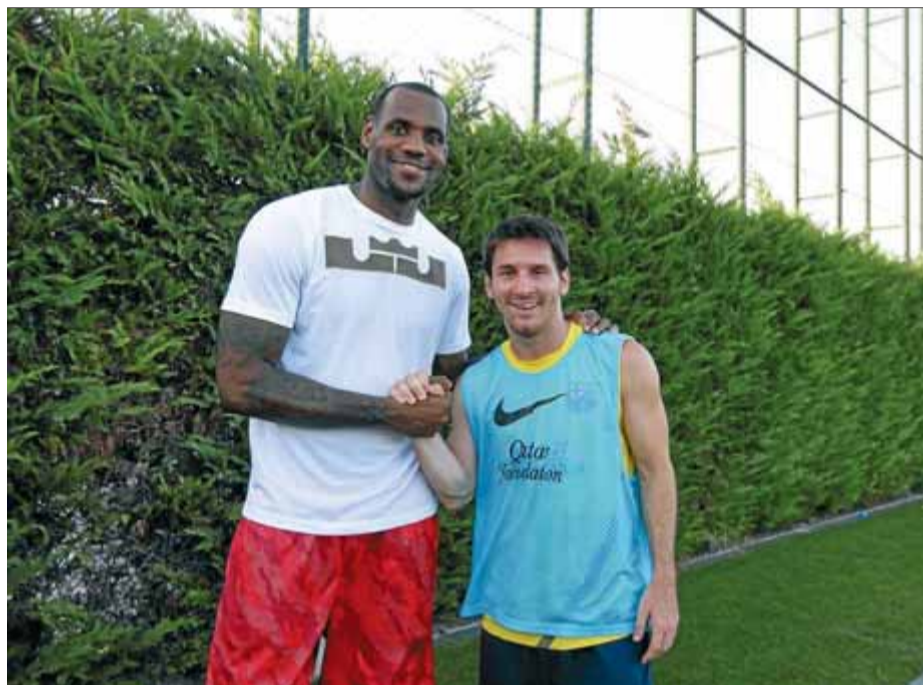
Visita. L'estrella de l'NBA, que és accionista del Liverpool, va assistir a l'entrenament del Barça a Sant Joan Despí i va demanar conèixer Leo Messi

Lebron James, en la llista d'admiradors de l'argentí

D.C.
BARCELONA

Des que Barack Obama va trencar el protocol i es va comparar amb Leo Messi durant una recepció al campió de l'MLS –va dir que tots dos eren “líders”–, tots els elogis que arribin a l'argentí podrien resultar menors. Però ahir va ser Lebron James, la figura dels Miami Heat, el que es va interessar per saludar-lo personalment durant la visita que va fer a la ciutat esportiva de Sant Joan Despí. L'estrella de l'NBA, que era a Barcelona promocionant una marca esportiva, va conversar uns minuts amb Pep Guardiola i després es va fer diverses fotografies amb els jugadors. Sobre les seves preferències, no va dubtar a assenyalar Messi.

No és la primera vegada que una estrella de l'NBA es rendeix als peus de Leo. “Ell és el Kobe Bryant del futbol”, va arribar a dir una vegada l'aler dels Lakers, que en l'última gira del Barça pels Estats Units va tornar a coincidir

Lebron James i Leo Messi, ahir a la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí. ■ FCBARCELONA.CAT

amb la plantilla. Un altre seguidor incondicional de l'argentí és Steve Nash, fill d'un exjugador professional de futbol. El canadenc també ha aprofitat alguna de les gires del Barça per conèixer la plantilla, i la seva admiració encara va més lluny, ja que en l'últim mundial de Sud-àfrica va presenciar en directe al-

gun partit de la selecció argentina.

En el cas de Lebron, la relació amb el futbol és més pràctica que emotiva. A través dels acords comercials que té amb Fenway Sports Group, l'empresa propietària del Liverpool, també té un petit paquet d'accions del club anglès. Ahir, parlant del

Barça, no va dubtar a descriure'l com un model a seguir: “La veritat és que sóc aficionat del Liverpool. M'agradaria que algun dia estigués a dalt de tot, entre els millors, com el Barça, que és un equip increïble. Té jugadors impressionants. Espero que algun dia puguem arribar al seu nivell.” ■

Gran participació. Més de 2.500 socis i penyistes van gaudir ahir a l'esplanada del Camp Nou de les activitats de la primera jornada de festeig blaugrana

La festa més barcelonista arriba al Camp Nou

Ignasi Noguera
BARCELONA

Tot i la intensa calor que va fer ahir a Barcelona, més de 2.500 persones, entre socis i penyistes, van disfrutar durant tota la jornada d'ahir de la Festa Barça, un espai de 5.000 metres quadrats situat a l'esplanada del Camp Nou on els assistents van poder gaudir d'un munt d'activitats, com arajugar a futbol 7 o a futbolí, o veure el Camp Nou des d'un globus enlairat 40 metres. A més,

els assistents, que van rebre diversos obsequis, van poder plasmar els seus desitjos per al proper curs en un llibre, en què la frase més repetida va ser “ens veiem a Munic”, en referència a la lliga de campions.

Un altre dels punts estrella de la Festa Barça, que seguirà avui i demà, fins a l'inici del Gamper, va ser el museu de la temporada 2010/11, l'espai en què el soci es pot fotografiar amb les 16 copes que el club va guanyar la tem-

porada passada, a les quals s'ha sumat la supercopa obtinguda contra el Real Madrid.

Durant tot el dia també es va disputar la primera jornada del 6è Torneig de Penyes Blaugrana, que se celebra a la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí, en què participen més de 400 joves jugadors.

Comença la 34a Trobada Mundial de Penyes

Al vespre, Jordi Cardoner, vicepresident de l'Àrea Social del club, va donar el

tret de sortida a la 34a Trobada Mundial de Penyes, que no es feia al Camp Nou des del 1999. A més, avui comença el Congrés de Penyes al Palau de Congressos de Barcelona, que durarà dos dies. Avui es plantejarà el projecte Penyes Segle XXI, que pretén reestructurar el moviment de penyes, mentre que demà, en què farà acte de presència el president Sandro Rosell, es duran a terme les votacions a les propostes fetes durant el congrés. ■

Vuelta a Espanya. Jacob Fuglsang és el primer líder i l'equip de Joaquim Rodríguez cedeix 25 segons el primer dia

El Leopard, l'equip més ràpid a Benidorm

Lluís Simon
BENIDORM / BARCELONA

La contrarellotge per equips que va obrir ahir la Vuelta tenia un recorregut trampós, amb una pendent inicial de 4 km que va deixar molts participants sense esma només de començar. En aquestes condicions el suís Fabian Cancellara va liderar el Leopard a la seva primera victòria en una contrarellotge per equips. Jacob Fuglsang (26 anys) va pujar al podi per rebre el primer mallot de líder. Segons ell,

tot va ser una casualitat ja que estava donant un relleu quan va passar primer sota la pancarta, gairebé sense adonar-se'n.

Més enllà de la lluita pel primer lideratge, hi va haver una batalla més interessant, la que van mantenir els favorits per començar a esgarrinxar-se. El que se'n va sortir més bé va ser Vincenzo Nibali. El Liquigas, amb un excels Peter Sagan, va quedar-se a quatre segons del Leopard i el vencedor del 2010 començarà com a líder d'aquesta general

Classificacions

1a etapa (CRE)

1r Leopard	16:30
2n Liquigas	a 0:04
3r HTC	a 0:19
4t Astana	a 0:10
5è Movistar	a 0:14
6è Quick Step	a 0:15
7è Skil-Shimano	a 0:18
8è Omega-Pharma Lotto	m.t.
9è Garmin-Cervélo	a 0:25
10è Katiuxa	m.t.

General

1r J. Fuglsang (Leopard)	16:30
2n F. Cancellara (Leopard)	m.t.
3r M. Monfort (Leopard)	m.t.
22è J. Jufre (Astana)	m.t.
63è J. Rodríguez (Katiuxa)	a 0:25
65è A. Losada (Katiuxa)	m.t.

El Leopard, en l'etapa d'ahir ■ EFE

virtual. Joaquim Rodríguez, amb un equip pensat per a la muntanya, va sobreviure al test. Va cedir una vintena de segons respecte Nibali i va deixar enrere tots els altres candidats al triomf final. A meitat del recorregut el Katiuxa semblava que podria fer, fins i tot, un temps similar al del Leopard.

Menció especial mereix el petit desastre que van protagonitzar l'Sky de Bradley Wiggins i el Geox de Denis Mentxov. Wiggins i els seus companys van haver de parar a tres km de l'arribada perquè havien deixat enrere cinc companys, un parell d'ells afectats per una caiguda. El Geox, per la seva banda, va mostrar la seva debilitat congènita i el seu líder, Denis Mentxov, va cedir més de 40 segons. Avui, el pilot es dirigirà per la costa fins a Orihuela. ■

Ha començat un altre partit

Cada dia al quiosc

Quaranta pàgines en color.

Juga amb EL9 per trencar el domini del castellà en la premsa esportiva.

EL9

El diari d'esports en català.

Anglaterra. Els gunners cauen 0-2 contra el Liverpool en el debut d'Ignasi Miquel i els seguidors exigeixen al tècnic que faci fitxatges

Fèrum de final de cicle a l'Arsenal de Wenger

Jordi Colomé Batlle
BARCELONA

Wenger va ser xiulat per part del públic. Hi va haver unanimitat a l'hora d'exigir que es grati la butxaca i gastí part dels diners rebuts en els dolorosos adés. El francès, que va fer debutar el jove Ignasi Miquel, insisteix que els fitxatges realitzats són de gran qualitat i l'afició hi acabarà rendida, però un cop més són més peces de futur que no d'impacte immediat. El 0-0 en el debut i el fluixís-

Wenger ahir xop ■ EFE

sim joc en l'1-0 contra l'Udinese han cimentat uns dubtes engreixats ahir pel Liverpool. Sensacions dolentes que es van certificar quan la inexperiència va dur a la segona groga de Frimpong (70'). Vuit minuts més tard, un rebot anava d'Ignasi Miquel a Ramsey: 0-1. I en el descompte Luis Suárez lligava els tres punts per a uns red que van fer poc.

Wenger va justificar la derrota per les vuit baixes, l'expulsió i el primer gol en fora de joc. "Marxar està descartat", va dir. ■

Premier League

Swansea - Wigan	0 - 0
A. Villa - Blackburn	3 - 1
Chelsea - West Brom.	2 - 1
Everton - QPR	0 - 1
Sunderland - Newcastle	0 - 1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Aston Villa	4	2	1	1	0	3	1
Liverpool	4	2	1	1	0	3	1
Chelsea	4	2	1	1	0	2	1
Newcastle	4	2	1	1	0	1	0
Bolton W.	3	1	1	0	0	4	0
Man. City	3	1	1	0	0	4	0
Man. United	3	1	1	0	0	2	1
Wolwers	3	1	1	0	0	2	1
Queens P.R.	3	2	1	0	1	4	
Wigan	2	2	0	2	0	1	1
Norwich	1	1	0	1	0	1	1
Fulham	1	1	0	1	0	0	0
Stoke City	1	1	0	1	0	0	0
Sunderland	1	2	0	1	1	1	2
Arsenal	1	2	0	1	1	0	2
Swansea	1	2	0	1	1	0	4
Tottenham	0	0	0	0	0	0	0
Everton	0	1	0	0	1	0	1
West Brom.	0	2	0	0	2	2	4
Blackburn.	0	2	0	0	2	2	5

Bundesliga

M'gladbach - Wolfsburg	4 - 1
Stuttgart - Leverkusen	0 - 1
Dortmund - Nuremberg	2 - 0
W. Bremen - Friburg	5 - 3
Bayern - Hamburg	5 - 0
Colònia - Kaiserslautern	1 - 1
Augsburg - Hoffenheim	0 - 2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
B. M'gladbach	7	3	2	1	0	6	2
Bayern	6	3	2	0	1	6	1
W. Bremen	6	3	2	0	1	7	4
B. Dortmund	6	3	2	0	1	5	2
Mainz	6	2	2	0	0	4	1
Hoffenheim	6	3	2	0	1	4	2
Hannover	6	2	2	0	0	4	2
Leverkusen	6	3	2	0	1	2	2
Stuttgart	4	3	1	1	1	4	2
Schalke	3	2	1	0	1	5	4
Wolfsburg	3	3	1	0	2	4	5
Nuremberg	3	3	1	0	2	2	4
Augsburg	2	3	0	2	1	3	5
Kaiserslautern	2	3	0	2	1	2	4
Hertha Berlín	1	2	0	1	1	2	3
Friburg	1	3	0	1	2	6	9
Hamburg	1	3	0	1	2	3	10
Colònia	1	3	0	1	2	2	9

Ligue 1

Girondins - Auxerre	1 - 1
Caen - Lilla	1 - 2
Brest - O. Lió	1 - 1
Niça - Tolosa	1 - 1
Ajaccio - Evian	1 - 1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Tolosa	7	3	2	1	0	5	1
Montpellier	6	2	2	0	0	4	1
St. Étienne	6	2	2	0	0	3	1
Caen	6	3	2	0	1	4	3
O. Lió	5	3	1	2	0	5	3
Rennes	4	2	1	1	0	6	2
Evian	4	2	1	1	0	3	2
Lilla	4	3	1	1	1	3	3
Lorient	4	3	1	1	1	2	3
Brest	3	3	0	3	0	3	3
Dijon	3	3	1	0	2	3	7
O. Marsella	2	2	0	2	0	4	4
Girondins	2	3	0	2	1	3	4
Auxerre	2	3	0	2	1	4	6
Sochaux	1	2	0	1	1	3	4
Nancy	1	2	0	1	1	1	2
Paris SG	1	2	0	1	1	1	2
Valenciennes	1	2	0	1	1	0	1
Ajaccio	1	2	0	1	1	1	3
Niça	1	3	0	1	2	2	5

NBA

El seguici del rei

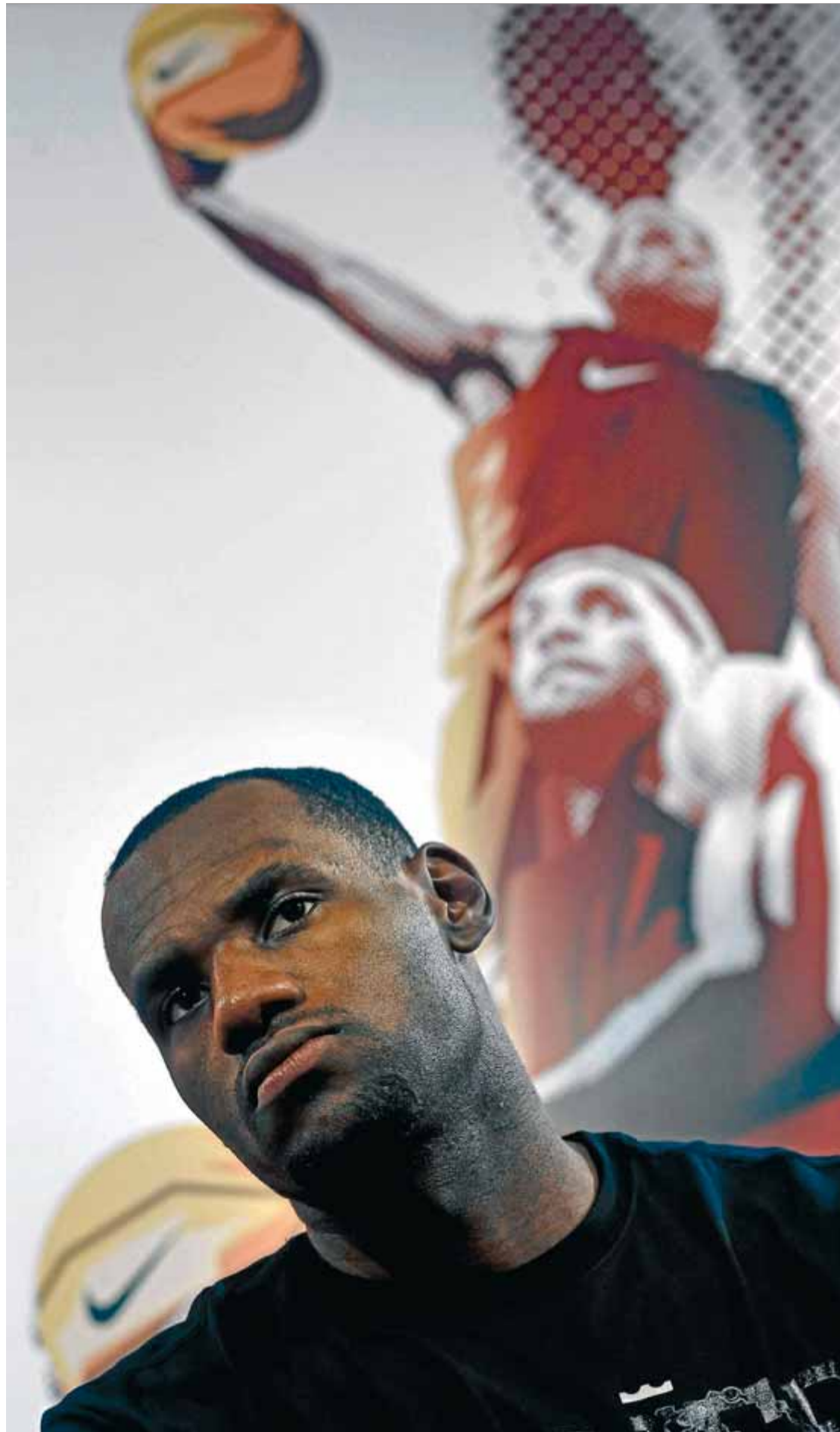
FEINA D'ESTIU • L'aler dels Miami Heat LeBron James aprofita les vacances per fer caixa en una gira que el durà de Barcelona a Londres **EL LOCAUT** • Tal com va dir a la Xina, creu que hi haurà lliga a l'NBA aquesta temporada i no es planteja jugar fora dels Estats Units mentre duri el tancament patronal

Rafa Marrasé
BARCELONA

La primera vegada que vaig veure LeBron James va ser al mundial de Japó de 2006, en el partit de vuitens de final entre els Estats Units i Austràlia (113-73). En arribar al pavelló de Saitama, vaig creuar la porta d'accés a la zona de premsa i, tot dempeus, el vaig veure. Sempre més me'n recordaré. Després d'una cistella dels nord-americans, el conjunt australià va voler muntar un contraatac ràpid. Va llançar una passada llarga des de la seva línia de fons cap a un company que corria sol quan la pilota va ser interceptada més enllà del mig del camp. LeBron, com si fos un lleó, va fer un salt immens, va agafar la bimba molt amunt, va aterrar, la va protegir amb tots dos braços i després de mirar a banda i banda va començar a córrer cap a la cistella rival. Ningú no va gosar sortir-li al pas i va acabar esmaixant amb una sola mà. Em vaig quedar perplex en veure aquella exhibició de potència.

Expectació i retard

Ahir al matí LeBron *King* James va fer el seu primer acte públic a Barcelona, en una gira europea que el durà a Londres. Quan vaig arribar al lloc de la conferència de premsa, però, pensava que m'havia equivocat de lloc. A la porta del carrer hi havia quatre porters de discoteca musculosos i amb tatuatges inclosos que em van fer pensar que havia anat a parar a un local *after hours* en lloc d'una presentació d'una gira d'un jugador de bàsquet, però no. LeBron, com a bona estrella que és, va arribar quaranta-cinc minuts tard mentre la gairebé cinquantena de periodistes l'esperaven en una sala on no cabia ni una agulla. L'aler dels Heat, vestit com per jugar a bàsquet, va arribar enmig de la multitud de premsa i la seva presència desprenia la mateixa sensació de força que tant em va impactar cinc anys enrere. James va estar seriós, ja que només va dibuixar un petit somriure quan va admetre que guanyar l'anell era "una obsessió" per a ell i va afirmar que no tenia cap intenció de jugar fora dels Estats Units mentre duri un locaut que, segons ell, s'acabarà "perquè les dues parts enfrontades [jugadors i equips] estimen el bàsquet". Van ser poc més de quinze minuts de preguntes per marxar en tres enormes Mercedes de color negre que l'esperaven a la porta tot envoltat d'agents de seguretat. Uns agents, que, tot i ser molt corpulents, quedaven empetitits sota la llarga ombra del rei. ■

LeBron escolta una pregunta durant la conferència de premsa feta ahir al matí a Barcelona ■ A. ESTÉVEZ / EFE

BREUS

Final Djokovic-Murray. Novak Djokovic i Andy Murray jugaran avui la final del torneig de Cincinnati, després de superar ahir la penúltima eliminatòria. El jugador escocès, quart favorit, va derrotar en el seu partit el nord-americà Mardy Fish per 6-3 i 7-6, mentre que el serbi es va classificar gràcies a l'abandonament de Tomas Berdych, quan dominava un set a 0 (7-5). ■ EL 9

El Barça d'handbol, campió a Bòsnia.

L'equip de Xavier Pascual va imposar-se en el torneig de pretemporada de Doboj gràcies a la victòria contra el Pick Szeged hongarès (37-25). El màxim goleador va ser Raúl Entrerriós (6 gols). ■ EL 9

Loeb punxa a Alemanya. Sébastien Loeb (Citroën) va tenir una punxada en l'últim tram de la segona etapa del Ral·li d'Alemanya i va cedir el lideratge al seu company d'equip, Sébastien Ogier. ■ J.C.

Els catalans, decisius. Espanya va debutar amb una victòria contra Rússia en l'Europeu d'hoquei herba (5-0). Tots els gols els van marcar jugadors catalans: Oliva, Terraza i Quemada (2). L'equip espanyol femení també va vèncer Itàlia (4-0). ■ EL 9

Toni Bou guanya al Japó. Toni Bou (Montesa) va aconseguir ahir, al Japó, el seu sisè triomf de la temporada en el mundial de trial. Adam Raga (Gas Gas) va finalitzar a només un punt del vencedor i va acabar segon. ■ EL 9

Oliver, oficial al Joventut. El FIATC Joventut ha definit la parella de bases amb vista a la temporada vinent. A la marxa de Josep Franch, s'hi han afegit les contractacions de Pooh Jeter i d'Albert Oliver, que es va oficialitzar ahir. ■ EL 9

Apunts

21

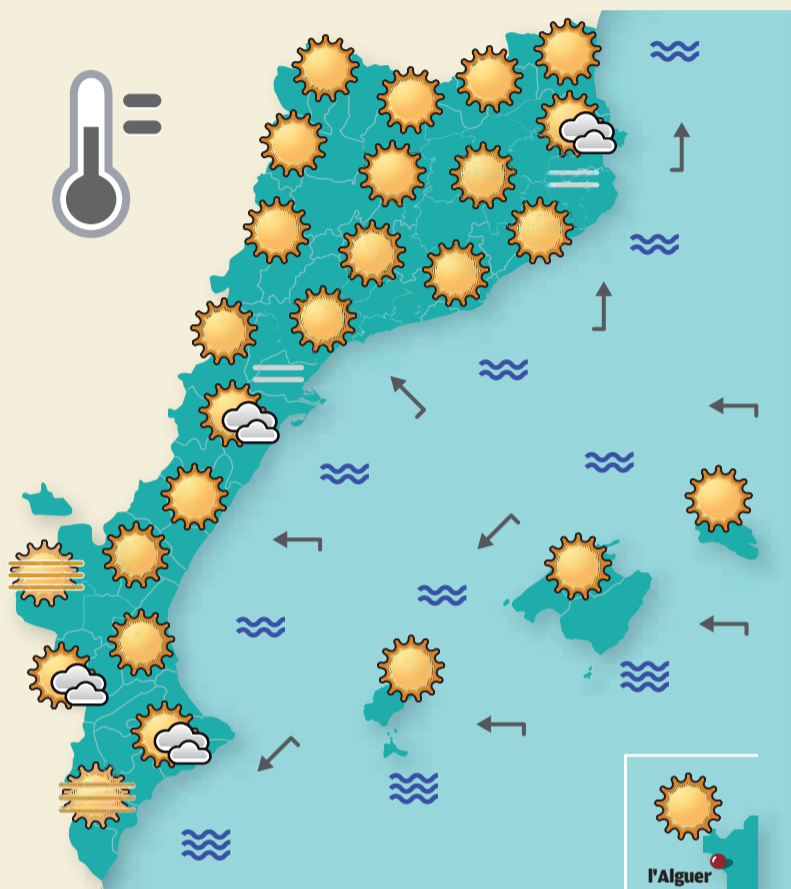
Diumenge
21 d'agost del 2011

Sants
Fidel. Màrtir
Ciriaca. Màrtir

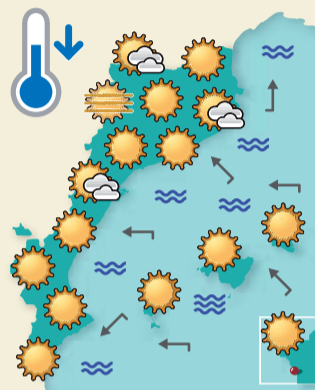
Maximià. Màrtir
Patern. Màrtir

El temps

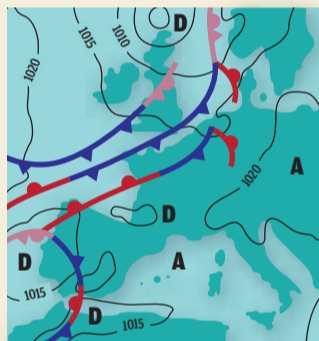
avui.elpunt.cat/serveis/eltemps

Demà

Isobàric d'avui al migdia

Servei Meteorològic de Catalunya
meteo.cat

Temperatures i pluges

ESTACIÓ	Temperatures		Pluges (l/m²)	
	Màx.	Min.	Ahir	Abans d'ahir
Amposta	32	22	0	0
Banyoles	34	20	0	0
Barcelona	32	21	0	0
Berga	33	16	0	0
El Perelló	34	22	0	0
El Vendrell	33	20	0	0
Girona	35	20	0	0
La Bisbal d'Empordà	32	20	0	0
La Seu d'Urgell	33	17	0	0
Lleida	40	20	0	0
Òdena	35	19	0	0
Olot	34	19	0	0
Roses	30	23	0	0
Sabadell	34	20	0	0
Tarragona	30	23	0	0
Tàrraga	38	22	0	0
Ulldemolins	35	21	0	0
Vallirana	34	20	0	0
Vielha	28	17	0	0
Vila-rodona	34	21	0	0
Vilassar de Mar	32	21	0	0
Alacant	32	22		
Andorra	28	18		
Castelló de la Plana	33	21		
Palma	34	22		
Perpinyà	32	22		
València	31	21		
Berlín	22	13		
Brussel·les	24	16		
Londres	19	14		
Madrid	38	23		
París	28	19		
Praga	24	13		
Roma	36	21		

Temperatures d'ahir i precipitacions d'abans d'ahir i d'ahir fins a les 20.00 hores.

INFORMACIÓ METEOROLÒGICA
24 HORES. 807 012 012.
Cost màx.: fix: 0,41 €/min.; mòbil: 0,76 €/min.

Calor i xafogor al litoral

Cel serè o poc ennuvolat en general, amb alguns núvols alts i mitjans a l'oest del país a partir del vespre. També als dos extrems del litoral hi haurà, fins a mig matí, intervals de núvols baixos. No s'esperen precipitacions i les temperatures tampoc no presentaran canvis significatius. Ambient molt calorós arreu, amb una marcada sensació de xafogor al litoral.

La mar: Mar d'arissada a marejol al litoral central i a la Costa Daurada, i marejol a la Costa Brava.

Demà: El cel es mantindrà serè arreu. Tot i això, durant la tarda creixeran nuvolades d'evolució diürna al Pirineu occidental. Al litoral fins a mig matí hi haurà intervals de núvols baixos. Continuarà l'ambient calorós amb xafogor a tot el litoral.

El joc

ONCE

Sorteig 20 d'agost

25.068

Sèrie 016

número euros

25.068 sèrie 016

72.000 euros a l'any durant 25 anys

25.068	25.000
5.068	300
068	30
68	5
8	2

TRIO

Sorteig 20 d'agost

4 5 1

SUPER 10

Sorteig 20 d'agost

01 09 12 13 17
21 22 23 29 32
33 34 42 45 48
60 62 63 64 66

Diana: 64

LOTO 6/49

Sorteig 20 d'agost

15 18 37
38 40 46

Complementari Reintegrament

29 1

Jòquer 474033

Guanyadors euros

6	0	1.049.869,44
5+C	0	34.348,74
5	5	794,56
4	105	75,67
3	2.328	10,23

PRIMITIVA

Sorteig 20 d'agost

07 19 24
39 46 47

Complementari Reintegrament

3 8

Guanyadors euros

6	1	2.251.757,59
5+C	6	57.737,37
5	219	3.163,69
4	12.495	83,18
3	234.912	8,00

BONOLOTO

Sorteig 19 d'agost

10 14 20
21 25 40

Complementari Reintegrament

27 4

Guanyadors euros

6	0	0,00
5+C	1	206.182,56
5	103	1.000,89
4	6.800	24,00
3	115.558	4,00

IMPLANTS DENTALS
quiats per ordinador

www.institutserra.com
Tel. 93 799 12 12

institut odontològic serra

L'horòscop

avui.elpunt.cat/serveis/horoscop

ÀRIES
21/03-20/04
Avui a la feina no vulguis imposar la teva opinió, deixa que els altres col·laborin. Treballar en equip és bàsic.

TAURE
21/04-20/05
No vulguis fer més coses de les que pots fer. Si la feina no l'acabes, ja ho faràs demà. Per un dia no passa res.

BESSONS
21/05-21/06
Estudia els teus sentiments i veuràs com no deixes que t'estimin. Has d'obrir una mica més el teu cor.

CRANC
22/06-22/07
Els canvis laborals que esperaves no seran tan negatius com et pensaves. Ara és hora de mirar el costat positiu.

LLEÓ
23/07-23/08
Hauries d'escoltar-te més la família, perquè els seus consells són bons. No facis cas dels que no t'estimen.

VERGE
24/08-23/09
Intenta deixar de banda el mal humor. La teva família, companys de feina i amics, no tenen la culpa de res.

BALANÇA
24/09-23/10
Carrega't d'energia perquè et vénen uns dies molt moguts. Hauràs d'estar al cent per cent per poder arribar a tot.

ESCORPIÓ
24/10-22/11
És un bon moment per afrontar nous reptes. No tinguis por i no dubtis a l'hora de fer-te valer.

SAGITARI
23/11-21/12
No tinguis por dels canvis, ja que quan els posis en marxa la teva vida començarà a omplir-se de coses noves.

CAPRICORN
22/12-20/01
Si tens dubtes sobre la teva relació, no t'ho pensis dos cops i parla. La comunicació és molt important.

AQUARI
21/01-18/02
Econòmicament no estàs en el teu millor moment, però et pot venir un canvi. Podries jugar a algun joc d'atzar.

PEIXOS
19/02-20/03
Si la teva relació no ha sortit com t'esperaves, dona-li una segona oportunitat a l'amor. No hi renunciïs.

Tirota Mágica de **LAURA MARCOS**
Famosa por sus predicciones exactas de amor

806 51 67 77
972 40 64 10

Preço máximo: 1,18 €/min Red fija, 1,53 €/min Red móv. IVA incluido.
Mapas de 10 años. Con Mapas 3D.
Apto. Correo 422, CP 17001 Girona, Cláusulas LOPD y LSSICE en www.tirotalegit.es

Serveis i oci

www.avui.cat/serveis/entreteniments

Efemèrides Jordi Soler

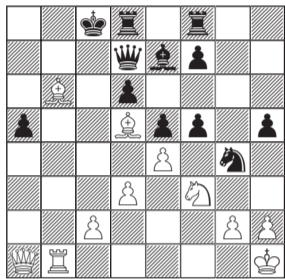
►1810. Un mariscal francès, elegit rei de Suècia. La dieta d'Estocolm va elegir rei de Suècia el mariscal de Napoleó Jean-Baptiste Bernadotte. Bona part de l'elecció, sorprenent, la va justificar el temor de l'exèrcit suec per la delicada situació amb Rússia, que requeria un comandament eficaç i de prestigi. Bernadotte era molt popular a Suècia pel bon tracte dispensat als soldats presoners durant la guerra amb Dinamarca. L'elecció es va deure a la iniciativa del baró Karl Otto Mörner, que va comunicar la notícia a Bernadotte, que va acceptar l'alt honor. En aquesta data, el govern suec va proclamar el mariscal francès Príncep de la Corona. / Imatge: www.ask.com

►1262. Jaume I el Conqueridor de Catalunya-Aragó decreta, amb testament d'aquesta data, la partició del seu regne entre els seus fills, els infants Pere i Jaume.
►1908. Mulei Hafid, de la dinastia Alauita, és acceptat com a sultà del Marroc.
►1911. Portugal estrena la seva primera Constitució.
►1914. Primera Guerra Mundial: comença la batalla de les Ardenes, entre França i Alemanya.
►1940. Mor a Coyoacán (Mèxic) el revolucionari rus Lev Trotski, ferit de mort el dia abans per Ramon Mercader.
►1988. Hi ha brutals enfrontaments a Burundi entre hutus i tutsis, que causen un nombre elevadíssim de morts.

Escacs Joan Segura (10044)

Blanques juguen i guanyen. El número u del món durant tants anys, deixa mostra del seu poder de combinació amb una maniobra tant elemental com eficaç. Partida Kasparov-Schurmann. Torneig de Munich, 1986.

La tira Joan Tharrats

joantharrats@hotmail.com

Sudoku Nekane Igande

NIVELL INICIAL

			8	4	3			
2	8		5	4			9	6
4	1			3	8			5
			9	7		2		
	6	5		8				4
					5	8		
9								
	2	7		5				8
			3	4	6			

NIVELL MITJÀ

						5		
2						8		
8		4	7	2			6	3
9	7	2	8	3				
5	8		2			6		
			5					7
7		8	3	4			5	
3	4		6					
		6					2	

NIVELL ALT

			8					3
3	5	7	4	9	2			
5		4					1	9
	6	4			7			
	8	7		2	3			
			7			6		
	4							2
	7	2	5					8

Com s'hi juga: En cadascun dels nou quadrats que hi ha en la graella s'han d'anar situant els números de l'1 al 9 sense que es repeteixin. El número no es pot repetir tampoc en la mateixa línia, ni horitzontal ni vertical.

Encreuats Miquel Sesé (6.841)

www.olissip.com

Horizontals:

1. A la Barcelona olímpica eren per sempre. Agafis la paraula per intervenir. 2. Cap cosa més. Companyia d'alta volada. L'artèria més important. 3. Covador. Amant del bon vi. Les dues primeres. 4. Peu o canelobre que aguanta atxes. Pells d'ovella o de cabra, adobades. La inicial de l'Enric. 5. Facultat de raonar o de discórrer. El darrer de la cursa. Poden fer bones caramboles. 6. Relativa a la intoxicació per alcohol. Decrets dels tsars russos. 7. Boca de metro. Relativa a la dona. Prefix que val per tres. 8. De veritat, del tot seriós. Basc. Un miler de romans. 9. Avantatjós per a tots. Una cosa molt desplaent al tacte. Ibèric de la península. 10. Fer via en direcció est. Assenyala el millor camí a seguir. El cap de l'Eduard. 11. Impulsor de boles de billar. Agradem. Assigni rendes a una fundació. 12. Concepció d'un ideal irrealitzable. Gec de pell usat pel pastor o per sa mare. 13. Té. Rendir armes en senyal de respecte. Cobrir o impregnar d'aigua. 14. Abruptes, difícils de pujar. Examen a cara o creu. Temps de lleure.

1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Verticals:

1. Deteriorarem la roba de l'armari. La remena el director de l'orquestra. 2. Ho parteix tot en dos trossos iguals. Regalat sense esperar res a canvi. Marca registrada. 3. Perxa de saltador. Molt semblant a un eix. Pacte per desfer la corda. 4. Diner familiar. Relatiu als lòbuls grans. Si en tens un a la tomba ja has begut oli. 5. Conec molt bé. Que amenaça destrucció. Mamella de dona. 6. Faci que una cosa tingui més valor. Suport de Saragossa. 7. Pintat a mitges. Establiment de vi al detall. Pronom extraterrestre. 8. Discorri amb certes explicacions. Femelles que encara duen al cos els ous que han de fer. Euskadi. 9. Pinta de tres pues. Criats molt ben alletats. Presideixen oracions a les mesquites. 10. Carta afrancesada. Cap indígena peruà. No diu ni piu. 11. Vaixell de vela de dos o més pals. De la jurisdicció de l'abat. 12. Murs sense extrems. Virtuós del fil i l'agulla. Guarneixo per les vores. 13. A mig camí d'Itàlia. El motor humà. Li esmento favors encara no corresposos. 14. Coneguéssim. Surt imprès cada 24 hores.

Solucions d'ahir

Escacs (10043)

- 1... T7AD +;
- 2. RIC - T6C +;
- 3. R1T - T3TD +;
- 4. RIC - TxPT +;
- 5. T3D - AxT +;
- 6. R1A - T8TR mat.

Sudoku

NIVELL INICIAL

6	8	9	5	1	4	2	3	7
1	5	3	2	7	8	4	9	6
7	4	2	9	3	6	1	5	8
3	6	1	8	4	9	5	7	2
5	9	8	3	2	7	6	4	1
4	2	7	6	5	1	9	8	3
9	1	6	4	8	3	7	2	5
8	7	5	1	9	2	3	6	4
2	3	4	7	6	5	8	1	9

NIVELL MITJÀ

2	3	1	7	9	6	4	5	8
8	7	4	5	3	2	9	6	1
6	9	5	1	4	8	7	3	2
9	1	3	6	8	5	2	4	7
4	5	2	9	1	7	6	8	3
7	6	8	3	2	4	5	1	9
5	8	9	2	6	3	1	7	4
1	4	6	8	7	9	3	2	5
3	2	7	4	5	1	8	9	6

NIVELL ALT

5	4	3	7	1	2	9	8	6
6	9	8	5	3	4	7	1	2
7	2	1	6	8	9	4	5	3
4	8	2	3	9	5	6	7	1
9	1	6	4	7	8	3	2	5
3	5	7	2	6	1	8	4	9
2	6	5	9	4	7	1	3	8
8	7	9	1	5	3	2	6	4
1	3	4	8	2	6	5	9	7

Encreuats (6.840)

1	C	O	M	P	A	R	A	R	C	A	N	I	D
2	U	D	O	L	A	C	A	B	A	T	R	E	
3	R	I	C	A	R	U	D	O	L	A	R	A	S
4	S	O	S	T	E	N	S	R	E	R	E	F	
5	I	S	A	B	O	I	A	R	D	A	D	A	
6	V	E	I	N	E	R	C	A	P	A	C	E	S
7	E	S	T	C	A	C	I	E	R	T	S		
8	S	A	G	A	N	A	D	E	S	I	L	I	
9	A	L	E	R	T	I	L	O	B	U	L	S	
10	U	T	I	L	A	G	U	I	L	A	U	T	
11	T	R	A	I	M	U	N	S	C	R	I	M	
12	E	I	D	A	N	D	I	R	A	O	I		
13	R	S	E	R	I	A	C	I	O	B	O	C	
14	I	R	I	S	I	N	A	S	I	L	A	R	A

Cinemes

Cartellera elaborada per Infocable Editorial. S.L.

Cinema en català

http://www.gencat.cat/
llengua/cinema**Barcelona, abans que el temps ho esborri. Barcelona:** Alexandra, Cinemes Girona.**Els barrufets. Barcelona:** Cinesa Heron City 3D, Lauren Gràcia. **Lleida:** JCA Cinemes Alpicat.**Els barrufets. Manresa:** Atlàntida Acec. **Sabadell:** Imperial Acec. **Tarragona:** Ocine Les Gavarres. **Vic:** Sucre. **Vilanova i la Geltrú:** Bosc Cinema Municipal.**Harry Potter i les relíquies de la mort. Barcelona:** Lauren Gràcia. **Vic:** Sucre.**Passi el que passi. Barcelona:** Cinemes Girona. **Santa Coloma de Gramenet:** Cinema City.

Barcelona

■ ALEXANDRA

Barcelona, abans que el temps...	12.15
Bébés	14.20
Cirkus Columbia	14.05
El fin es mi principio	10.00
El hombre de al lado	16.20-18.20-20-22.20
El mundo es grande y la felicidad...	10.10
En un mundo mejor	11.55
La doctrina del shock (V.O.S.E)	12.10
La mirada invisible	16.10-18.00-19.50-22.30
La oportunitat de mi vida	10.20
Made in Hungría	13.40
Pequeñas mentiras sin importancia... (V.O.S.E)	12.15
Quemando suerte	16.05-17.40-19.15-20.50-22.25
Silencio de amor	16.10-18.10-20.10-22.10
Una mujer en África	10.15
Vivir de la luz	16.35-18.25-20-22.35

Rbla. Catalunya, 90. Metro L3-L4 Pg. de Gràcia. 93 215 00 26. www.cinealexandra.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: servicaixa.com

■ ARENAS CINEMA GAY

Juntos	12.00-15.30-18.30
Quiéreme si te atreves	10.30-13.45-17.00-20.20

c. Tarragona, 5-7. 93 4231169.

■ ARENAS DE BARCELONA MULTICINES

Capitán América: El primer...	16.00-19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.00-19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.15-19.15-22.15
El origen del planeta de...	16.00-16.30-18.20
	19.00-20.40-22.00
Harry Potter y las reliquias...	22.00
La boda de mi mejor amiga	16.10-19.10-22.10
La víctima perfecta	16.30-18.30-20.30
Los pitufos	16.00-18.05-20.10
Manuale d'amore 3	16.00-19.00-22.00
Super 8	16.00-16.15-19.00-19.15-22.00-22.15
Templario	22.15
Zooloco	16.00-18.05-20.10-22.15

Plaça d'Espanya (Centro Comercial Arenas). 902 42 42 43. www.grupalana.com.

■ ARIBAU CLUB

La oportunitat de mi vida	20.00-22.00
Los pitufos	16.00-18.00
Medianoche en París	16.45-19.15-22.00

■ ARIBAU MULTICINES

Betty Anne Waters	16.10-19.05-22.00
Cena de amigos	16.00-18.05-20.10-22.15
Pequeñas mentiras sin importancia...	16.00-19.00-22.00
Super 8	16.20-19.10-22.00
Un cuento chino	16.00-18.05-20.10-22.15

Aribau, 5 i 8-10. Metro L1-L2 Universitat. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ BOSQUE MULTICINES

Amigos	16.00-18.00-20.00
Capitán América: El primer...	16.00-19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.05-19.05-22.05
El origen del planeta de...	16.10-19.10-22.10
Harry Potter y las reliquias...	22.00
La boda de mi mejor amiga	16.00-19.00-22.00
La oportunitat de mi vida	20.15-22.15
Los pingüinos del Sr. Popper...	16.05
Los pitufos	16.05-18.10
Manuale d'amore 3	16.00-19.00-22.00
Super 8	16.10-19.10-22.10
Zooloco	18.05-20.10-22.15

Rbla. del Prat, 16. Metro L3 Fontana. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ CINEMES GIRONA

Barcelona, abans que el temps...	19.00
Confucio	19.45
El árbol	16.30-18.30-20.30-22.30
El fin es mi principio	17.00
Passi el que passi	22.00
Pequeñas mentiras sin importancia...	17.00-22.00

c. Girona, 175. 93 11845 31. Metro Verdaguera (L4 i L5). Diagonal (L5).

■ CINESA DIAGONAL 3D

Capitán América: El primer...	12.00-17.00-19.30-22.00
Cars 2	12.10
Conan el bárbaro	12.00-16.00-18.15-20.30-22.45
Conan el bárbaro	12.15-17.00-20.00-22.15
El origen del planeta de...	12.00-16.00-18.15

	20.30-22.15-22.45
Harry Potter y las reliquias...	20.00
Kung Fu Panda 2	12.15
La boda de mi mejor amiga	12.15-16.30-19.00-20.30-22.20
Los pingüinos del Sr. Popper...	16.00
Los pitufos	12.15-18.00
Los pitufos	16.30-18.30
Manuale d'amore 3	12.00-16.15-19.15-22.15
Medianoche en París	22.45
Resacón 2: ¡Ahora en Tailandia!...	23.00
Super 8	12.00-16.00-17.00-18.15-19.30-20.30-22.00-22.45
Zooloco	12.00-16.00-18.05-20.10

Santa Fe de Nou Mèxic, s/n. Ferrocarril Generalitat Les Tres Torres. 902 33 32 31. www.cinesa.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ CINESA DIAGONAL MAR 3D

Amigos	22.45
Bad teacher	12.10
Capitán América: El primer...	12.00-17.00-20.00
Capitán América: El primer...	12.30-19.15-21.00
Cars 2	12.15-16.00-18.20
Conan el bárbaro	12.00-16.15-19.00-22.00
Conan el bárbaro	12.30-17.00-20.00-22.30
El caso Farewell	12.30-16.00-18.15-20.30
El origen del planeta de...	12.00-12.30-16.00
	17.00-18.15-19.30-20.30-22.00-22.15-22.45

Harry Potter y las reliquias...	12.00
Harry Potter y las reliquias...	22.30
La boda de mi mejor amiga	12.00-17.00-18.20-20.00-22.30
La víctima perfecta	12.15-18.15-22.20
Linterna Verde	12.30-17.00-19.30-22.25
Linterna Verde	16.00
Los pingüinos del Sr. Popper...	16.10-20.15
Los pitufos	12.00-16.00-18.15-20.30
Los pitufos	17.00
Manuale d'amore 3	12.20-16.40-19.30-22.10
Paul	22.40
Super 8	12.00-12.30-16.00-16.30
	17.00-18.15-19.00-19.45-20.30-21.30-22.15-22.45
Transformers 3	20.35
Zooloco	12.30-16.00-18.15-20.30-22.45

Diagonal, 3. Metro L4 Selva Mar. 902 26 22 09. www.amccines.com. Dimecres no festius dia de l'espectador.

■ CINESA HERON CITY 3D

Amigos	20.20-22.30
Capitán América: El primer...	12.30-17.00-20.00-22.30
Capitán América: El primer...	19.10
Cars 2	12.00-17.00
Conan el bárbaro	12.15-17.00-20.00-22.30
Conan el bárbaro	12.30-16.15-19.00-22.00
El origen del planeta de...	12.15-16.00-18.15
	19.30-20.30-22.00-22.45
Els barrufets	12.00-12.20-16.00-18.10-20.20-22.30
Fast and furious 5	12.00-16.15-19.00-22.00
Harry Potter y las reliquias...	12.15-16.30-19.30-22.30
La boda de mi mejor amiga	12.30-16.00-19.00-21.30
La víctima perfecta	12.00-16.00-18.00-20.00-22.00
Linterna Verde	12.00-17.00-19.30-22.00
Los pingüinos del Sr. Popper...	12.15-16.10-18.15
Los pitufos	12.15-17.00
Manuale d'amore 3	12.20-16.30-19.15-22.20
Paul	22.20
Super 8	12.15-16.00-17.00-18.15-19.30-20.30-22.00-22.45
Zooloco	12.20-16.00-18.10-20.20-22.30

Pge. Andreu Nin, s/n. 902 33 32 31. www.cinesa.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ CINESA LA MAQUINISTA 3D

Capitán América: El primer...	12.30-17.00-20.00-22.30
Capitán América: El primer...	22.00
Cars 2	12.15-17.00
Conan el bárbaro	12.00-16.15-19.00-22.00
Conan el bárbaro	12.30-17.00-20.00-22.30
El origen del planeta de...	12.15-16.00-18.15
	19.30-20.30-22.00-22.45
Harry Potter y las reliquias...	12.30-16.00-19.00-22.00
Kung Fu Panda 2	12.00
La boda de mi mejor amiga	12.00-16.45-19.30-22.15
La víctima perfecta	20.20
Linterna Verde	12.30-18.00
Los pingüinos del Sr. Popper...	16.00
Los pitufos	12.00-17.00-19.15
Los pitufos	12.30-16.00-18.10-20.20-22.30
Super 8	12.15-16.00-17.00-18.15-19.30-20.30-22.00-22.45
Templario	22.20
Zooloco	12.15-16.00-18.15-20.30-22.45

Pg. Potosí, 2. Metro L1 Sant Andreu. 902 23 33 43. wqnerlusomundo.es. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: servicaixa.com

■ CINESA MAREMAGNUM 3D

Capitán América: El primer...	12.05-19.00
Capitán América: El primer...	16.15-22.00

Conan el bárbaro	12.00-16.15-19.00-22.00
Conan el bárbaro	12.30-17.00-20.00-22.30
El origen del planeta de...	12.10-16.05-18.15-20.30-22.45
La boda de mi mejor amiga	16.20-19.10-22.00
Los pingüinos del Sr. Popper...	12.00
Los pitufos	12.00-16.00-18.10-20.20-22.30
Super 8	12.00-16.00-18.15-20.30-22.45
Zooloco	12.10-16.00-18.10-20.20-22.30

Moll d'Espanya, s/n. Metro L3 Drassanes. 902 33 32 31. www.cinesa.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: servicaixa.com

■ CLUB COLISEUM

El caso Farewell	16.45-19.15-22.00
------------------	-------------------

Rbla. Catalunya, 23. Metro L1-L3 Catalunya. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ COMEDIA

Beginners (principiantes)	16.10-18.10-22.30
El origen del planeta de...	16.10-18.15-20.20-22.30
La boda de mi mejor amiga	16.30-19.10-22.00
La prima cosa bella	20.10
Manuale d'amore 3	16.30-19.10-22.00
Super 8	16.40-19.20-22.20

Pg. de Gràcia, 13. Metro L- Pg. de Gràcia. 93 318 23 96. www.cinesa.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ GLÒRIES MULTICINES

Capitán América: El primer...	16.05-19.05
Conan el bárbaro	16.15-19.10-22.05
El origen del planeta de...	16.10-19.05-22.00
Harry Potter y las reliquias...	22.15
La boda de mi mejor amiga	16.15-19.10-22.05
La víctima perfecta	22.05
Los pitufos	16.00-18.05-20.10
Super 8	16.20-19.15-22.10
Zooloco	16.00-18.05-20.10-22.15

Av. Diagonal, 208. Metro L1 Glòries. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ GRAN SARRIÀ MULTICINES

Conan el bárbaro	16.15-19.15-22.15
El caso Farewell	16.15-19.15-22.15
El origen del planeta de...	16.15-19.15-22.15
La boda de mi mejor amiga	16.10-19.10-22.10
Manuale d'amore 3	16.10-19.10-22.10
Pequeñas mentiras sin importancia...	16.00-19.00-22.00
Super 8	16.15-19.15-22.15
Un cuento chino	16.10-18.15-20.20-22.25

Rda. General Mitre, 38-34. Ferrocarril Generalitat Les Tres Torres. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ IMAX PORT VELL

Arabia 3D	21.00
Castillo encantado	20.00
Delfines y ballenas 3D- Gigantes...	12.00-17.00-19.00
Egipto. Secreto de las momias...	14.00
Gigantes del océano 3D- Dinosaurios...	13.00-15.00
Océano salvaje	16.00-18.00

Moll d'Espanya, s/n. Port Vell. 93 225 11 11. 93 225 11 11. Golpes divendres, dissabtes i visperes de festius. Venda d'entrades al Teatralada de Caixa Catalunya 902 101 212 i www.telatralada.com

■ LAUREN GRÀCIA

El origen del planeta de...	16.00-18.10-20.20-22.30
Els barrufets	16.10-18.15-20.20
Harry Potter i les relíquies...	22.20
Manuale d'amore 3	16.30-19.30-22.15
Super 8	16.00-18.10-20.20-22.30

Bailén, 205. Metro L4-L5 Verdaguera. 93 457 32 11. www.laurenfilm.es. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ LAUREN HORTA

Capitán América: El primer...	16.35-19.10-22.00
Conan el bárbaro	17.00-19.30-22.20
El origen del planeta de...	16.15-18.25-20.35-22.45
Harry Potter y las reliquias...	16.30-19.05
La boda de mi mejor amiga	16.45-19.20-22.10
La víctima perfecta	20.10-22.40
Los pitufos	16.00-18.00
Super 8	16.00-18.10-20.20-22.30
Templario	22.00
Zooloco	16.05-18.10-20.20-22.30

Pg. Maragall, 415-417. Metro L5 Horta. 93 429 42 72. www.laurenfilm.es. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 888 300 i www.servicaixa.com

■ LAUREN UNIVERSITAT

Capitán América: El primer...	20.10-22.30
Conan el bárbaro	17.00-19.45-22.30
El origen del planeta de...	16.10-18.20-20.30-22.40

La boda de mi mejor amiga	16.30-19.30-22.15
Los pitufos	16.05-18.10
Super 8	16.45-19.30-22.00

Pelai, 8. Metro L1-L2 Universitat. 93 412 50 60. www.laurenfilm.es. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 888 300 i www.servicaixa.com

■ MALDÀ

Cena de amigos (V.O.S.E)	18.40
Inside Job (V.O.S.E)	22.00
Pequeñas mentiras sin importancia... (V.O.S.E)	16.00
Un cuento chino (V.O)	20.25

del Pi, 5. Metro L3 Liceu. 93 317 85 29.

■ NÀPOLS

El fin es mi principio	16.10-20.05
Super 8	16.00-18.10-20.25-22.35
Un cuento chino	18.15-22.15

Av. Sant Antoni M. Claret. Metro L5 Hospital de Sant. 93 436 51 25. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 19 41 97 i www.servicaixa.com

■ PALAU BALANÀ MULTICINES

Capitán América: El primer...	19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.10-19.10-22.00
El origen del planeta de...	16.20-19.15-22.00
La boda de mi mejor amiga	16.10-19.10-22.00
Los pitufos	16.00
Manuale d'amore 3	16.00-19.00-22.00
Super 8	16.00-19.00-22.00
Zooloco	16.00-18.05-20.10-22.15

Sant Antoni, 43. Metro L3-L5 Sants-Estació. 902 42 42 43. www.grupalana.com. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 42 42 43 i www.servicaixa.com

■ RENOIR FLORIDABLANCA

Cinemes

<<
‘La boda de mi mejor amiga’
Kristen Wiig i Chris O’Dowd en una escena

<<
‘Manuale d’amore 3’
Nova entrega de la saga de Giovanni Veronesi centrada en les edats de l’amor

Arenys de Mar

■ CINES ARENYS 3D	
Capitán América: El primer...	16.00-18.15
Conan el bárbaro	16.00-18.00-20.15-22.30
Conan el bárbaro	16.10-18.20-20.30-22.40
El caso Farewell	20.30-22.45
El origen del planeta de...	16.00-18.00-20.15-22.30
Jackboots on Whitehall (V.O.S.E)	20.15-22.30
La boda de mi mejor amiga	16.00-18.15-20.30-22.45
Los pitufos	16.00-18.00
Super 8	16.00-18.15-20.30-22.45
Zooloco	16.00-18.00-20.15-22.30

Centre Comercial Muvisa. 902 10 10 08. Dilluns no festius ni vigílies de festius dia de l'espectador.

Badalona

■ MEGACINE	
Capitán América: El primer...	12.25-16.30-19.00-22.15
Capitán América: El primer...	18.15-20.45
Cars 2	12.25-16.15
Conan el bárbaro	12.15-16.05-18.15-20.25-22.35
Conan el bárbaro	16.00-18.10-20.20-22.30
El origen del planeta de...	12.15-16.15-17.15
	18.25-19.30-20.35-22.00-22.50
Harry Potter y las reliquias...	12.00-16.30-19.30
Kung Fu Panda 2	12.25
La boda de mi mejor amiga	12.00-16.30-19.20-22.00
La víctima perfecta	22.45
Linterna Verde	22.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	12.15-16.15-18.10-20.10
Los pitufos	12.15-16.15-18.25-20.35
Los pitufos	12.30
Manuale d'amore 3	11.50-16.20-19.20-21.50
Super 8	12.15-16.00-18.10-20.20-22.30
Templario	22.00
Zooloco	12.15-16.00-18.10-20.20-22.30

Barberà del Vallès

■ YELMO CINEPLEX BARICENTRO	
Capitán América: El primer...	12.00-16.00-19.00-21.30
Capitán América: El primer...	20.00-22.30
Cars 2	12.00-16.00-18.00-20.00
Conan el bárbaro	12.00-15.45-18.05-20.25-22.45
Conan el bárbaro	12.00-17.00-19.30-22.00
El origen del planeta de...	12.00-15.45-17.50
	18.30-20.05-20.45-22.15-22.45
Harry Potter y las reliquias...	22.15
La boda de mi mejor amiga	12.00-17.30-20.00-22.30
La víctima perfecta	23.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.15
Los pitufos	12.00-15.45-18.00
Los pitufos	12.00-16.30-18.45-21.00
Super 8	12.00-15.45-18.05-20.25-22.45
Zooloco	12.00-16.00-18.15-20.30-22.40

Centre Comercial Baricentro. 93 729 22 08. www.yelmocineplex.es. Dilluns no festius dia de l'espectador Venda anticipada: 902 22 09 22 i a la web.

Bellpuig

■ TEATRE CINEMA ARMENGOL	
Blitz	20.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	17.30

Pl. Ramon Folch, 17. 973 532 264.

Berga

■ CATALUNYA	
Conan el bárbaro	19.30-22.00
Los pitufos	17.00
Super 8	17.00-19.30-22.00

Bot

■ CINEMA CLUB	
No tengas miedo	19.30
Trav. Verge de la Fontcalda, 5. 977 42 81 30.	

Calafell

■ CALAFELL	
Capitán América: El primer...	17.30-20.00-22.30-00.45
Conan el bárbaro	17.30-20.00-22.30-00.45

El origen del planeta de...	18.10-20.20-22.20
	22.30-00.30-00.40
La boda de mi mejor amiga	17.30-20.00-22.20-00.45
La víctima perfecta	22.30-00.30
Linterna Verde	18.00-20.10
Los pitufos	18.10-20.15
Super 8	18.00-20.15-22.30-00.40
Zooloco	18.10-20.20-22.30-00.40

Ctra. Comarcal, 246. 977 69 27 56. Dimecres no festius dia de l'espectador.

Calella

■ MOZART	
Super 8	18.25-20.35-22.45
Winnie the Pooh	17.00

Església, 91. 93 769 04 91. Dilluns no festius dia de l'espectador.

Cambrils

■ RAMBLA	
Linterna Verde	19.30
Un cuento chino	22.30

Cristófor Colom, 30 (Ptge. Rbla. Jaume I). 977 79 45 79.

Castelldefels

■ FILMAX CASTELLDEFELS ACEC	
Capitán América: El primer...	12.00-17.00-19.45-22.15
Cars 2	12.30-16.30
Conan el bárbaro	12.00-17.00-19.30-22.15
Conan el bárbaro	12.15-16.30-19.00-22.00
El origen del planeta de...	12.15-16.00-18.10
	18.45-20.20-20.45-22.30-22.45
La boda de mi mejor amiga	12.00-16.45-19.30-22.00
La víctima perfecta	22.30
Los pitufos	12.30-16.15-18.15-20.15
Super 8	12.15-16.00-18.10-20.20-22.30
Zooloco	12.30-16.15-18.15-20.15-22.15

Av. Canal Olímpic nº24.

CINEMES METROPOL

La oportunidad de mi vida	18.00-22.30
La prima cosa bella	20.00
Pequeñas mentiras sin importancia...	20.00
Un cuento chino	18.00-22.15

Rambra Marisol, 23.

Cerdanyola del Vallès

■ EL PUNT ACEC	
Capitán América: El primer...	17.30-20.15-22.55
Conan el bárbaro	16.15-18.30-20.45-23.00
Conan el bárbaro	16.30-18.40-20.50-23.00
El origen del planeta de...	16.20-17.00-18.20
	19.00-20.20-21.00-22.35-23.00
Harry Potter y las reliquias...	16.55-20.00
La boda de mi mejor amiga	17.15-20.15-22.55
La víctima perfecta	22.40
Linterna Verde	20.35-22.45
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.45-18.45-20.45-22.45
Los pitufos	16.15-18.15
Super 8	16.20-18.30-20.40-22.50
Zooloco	16.35-18.35-20.35-22.45

Sta. Teresa, 18. 93 692 11 25. www.elpunt.org. Dimarts no festius dia de l'espectador Venda anticipada: servicaixa.com

Cervera

■ CASAL	
Harry Potter y las reliquias...	17.30-20.00

C. Hospital, s/n. 973 530 264.

Coma-ruga

■ BRISAMAR	
Amigos	19.30-22.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	19.30
Nuestra canción de amor	19.30-22.00
Templario	22.00

Av. Brisamar, 8. 977 66 04 54. Dijous no festius dia de l'espectador.

Cornellà de Llobregat

■ PISA ACEC	
Capitán América: El primer...	22.15

Conan el bárbaro	12.00-17.15-19.45-22.30
El origen del planeta de...	18.35-20.40-22.45
Los pitufos	12.10-16.30
Super 8	12.00-16.10-18.20-20.30-22.40
Zooloco	12.10-16.00-18.00-20.00

Av. Argentina, 21. 93 376 27 94. Dimecres no festius dia de l'espectador.

■ CINEMES FULL HD

Amigos	20.50-23.00
Capitán América: El primer...	19.30-22.30
Capitán América: El primer...	22.25
Cars 2	12.00-14.00-16.15-18.25
Conan el bárbaro	12.00-17.00-19.25-22.00
Conan el bárbaro	12.30-16.00-18.20-20.40-22.55
El origen del planeta de...	11.50-13.30-13.55
	16.10-17.30-18.25-19.50-20.35-22.25-22.50
Harry Potter y las reliquias...	12.00-16.45
Harry Potter y las reliquias...	13.30-17.25
Jackboots on Whitehall	20.25-22.25
La boda de mi mejor amiga	12.10-16.50-19.40-22.30
La víctima perfecta	11.40-13.45-17.00-19.00-21.00-23.00
Linterna Verde	20.00-22.20
Los pingüinos del Sr. Poper...	12.15-14.15-16.10
	18.10-20.10-22.15
Los pitufos	11.45-13.50-17.20-19.30
Los pitufos	12.00-14.00-16.10-18.15
Manuale d'amore 3	12.00-17.15-20.00-22.40
Paul	11.40-13.45-16.35-18.40
Resacón 2: ¡Ahora en Tailandia!...	11.35-13.35-16.00
	18.15-20.15-22.20
Super 8	11.35-12.10-13.45
	16.20-16.35-18.35-18.45-20.45-20.50-23.00
Templario	20.30-22.55
Zooloco	11.45-14.00-16.25-18.35-20.45-22.50

Av. Baix Llobregat (Centre Comercial Splau).

El Masnou

■ LA CALÀNDRIA	
Conan el bárbaro	18.00-20.15-22.30

El Vendrell

■ OCINE	
Capitán América: El primer...	20.20-22.40
Cars 2	11.50
Conan el bárbaro	12.00-15.50-18.05-20.20-22.35
Conan el bárbaro	12.00-16.30-19.15-22.00
El origen del planeta de...	11.50-15.55-18.00
	18.10-20.30-22.45
La boda de mi mejor amiga	11.50-15.50-18.05-20.25-22.45
Los pitufos	11.50-16.15-18.15
Los pitufos	16.15
Super 8	11.50-16.00-18.20-20.05-20.30-22.15-22.45
Zooloco	12.00-16.00-18.05-20.15-22.20

Pol. Les Mates. 977 66 07 78. www.ocine.es i www.publincinet.net. Dilluns no vigílies o festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 17 08 31. Programació subjecta a canvis.

Gavà

■ CINESA BARNASUD 3D	
Capitán América: El primer...	12.00-17.00
Capitán América: El primer...	16.30-19.00-22.25
Conan el bárbaro	12.10-17.00-20.05-22.30
Conan el bárbaro	19.30-22.00
El origen del planeta de...	12.15-16.05-18.20-20.30-22.40
La boda de mi mejor amiga	19.15-22.20
Los pingüinos del Sr. Poper...	12.35
Los pitufos	12.20-16.00
Zooloco	12.30-16.00-18.05-20.10-22.15

Centre Comercial Barnasud. 93 638 15 57. Dimecres no festius dia de l'espectador.

Granollers

■ OCINE	
Capitán América: El primer...	18.00-20.15
Capitán América: El primer...	22.30
Cars 2	11.20-16.00-18.00
Conan el bárbaro	12.00-15.45-18.00-20.15-22.30
Conan el bárbaro	16.00-18.15-20.30-22.45
El origen del planeta de...	12.00-16.00-18.10
	20.00-20.20-22.00-22.30
Harry Potter y las reliquias...	11.30-17.50-20.20
Kung Fu Panda 2	11.15-16.00
La boda de mi mejor amiga	11.30-16.00-18.15-20.30-22.45
La víctima perfecta	22.15
Linterna Verde	22.45
Los pingüinos del Sr. Poper...	11.20-16.00

Los pitufos	11.20-16.00
Los pitufos	11.40-16.20-18.20
Manuale d'amore 3	17.45-20.10-22.35
Paul	20.15
Super 8	12.00-16.00-18.10-20.30-22.45
Zooloco	11.45-16.30-18.30-20.30-22.30

Ctra. C-51, Girona. Pol. El Ramassà. 902 10 10 08. Dimarts no festius ni vigílies de festius dia de l'espectador.

Igualada

■ KURSAL ACEC	
Conan el bárbaro	16.00-18.00-20.15-22.30
El origen del planeta de...	20.15-22.30
Super 8	16.15-18.15-20.30-22.30
Zooloco	16.00-18.00

L' Hospitalet de Llobregat

■ CINESA LA FARGA 3D	
Capitán América: El primer...	16.10-19.05-22.05
Conan el bárbaro	16.15-19.00-22.00
Conan el bárbaro	17.00-20.00-22.30
El origen del planeta de...	16.30-19.10-22.10
La boda de mi mejor amiga	20.10-22.35
Los pitufos	16.00-18.10
Super 8	16.00-18.15-20.30-22.45
Zooloco	16.00-18.15-20.30-22.45

Av. Josep Tarradellas, 145. Metro L1 Rbla. Just. 902 33 32 31. www.cinesa.com. Dimecres no festius dia de l'espectador Venda anticipada: servicaixa.com

■ FILMAX GRAN VIA ACEC

Capitán América: El primer...	12.15-16.00-19.00-22.00
Capitán América: El primer...	12.30-16.45-19.30-22.30
Cars 2	12.30-16.00-18.15
Conan el bárbaro	12.00-16.15-19.15-22.15
Conan el bárbaro	12.15-17.00-19.45-22.30
El origen del planeta de...	12.15-16.00-17.00
	18.15-19.30-20.30-22.00-22.45
Harry Potter y las reliquias...	12.00-16.45-19.15-22.30
La boda de mi mejor amiga	12.00-17.15-19.45-22.15
La víctima perfecta	20.45-22.45

Cinemes

<<

‘Super 8’
Kyle Chandler és Jack Lamb en aquesta espectacular pel·lícula de J.J. Abrams

<<

‘Conan el bárbaro’
Jason Momoa i Rachel Nichols en una escena del film

Los pingüinos del Sr. Poper...	16.15
Los pitufos	16.00-18.10-20.20
Super 8	16.00-18.15-20.20-22.30
Zooloco	16.20-18.25-20.25-22.25

Camí de Valls, 79. 977 75 44 84. www.laurenfilm.es. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 888 300 i servicaixa.com

■ PALACE ACEC

Capitán América: El primer...	16.00-18.30-22.15
Conan el bárbaro	16.00-18.15-20.30-22.45
El origen del planeta de...	16.00-18.15-20.30-22.45
Jackboots on Whitehall	20.30-22.45
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.00-18.15
Los pitufos	16.00-18.15-20.30-22.45
Super 8	16.00-18.15-20.30-22.45
Zooloco	16.00-18.15-20.30-22.45

Batán, 28. 977 75 49 78. Dimecres no festius dia de l'espectador.

Roquetes

■ OCINE

Capitán América: El primer...	20.05-22.10
Conan el bárbaro	16.30-19.00-22.00
El origen del planeta de...	16.30-18.30-20.30-22.30
La boda de mi mejor amiga	19.00-22.00
Los pitufos	16.30-18.20
Los pitufos	17.00
Super 8	16.30-19.00-22.00
Zooloco	16.30-18.30-20.30-22.30

Sevaro, 4. 977 50 04 12. www.ocine.es i www.publicinet.net. Dilluns no festius dia de l'espectador. Dimecres no festius dia de la parella. Venda anticipada: 902 17 08 31 i www.servicaixa.com. Programació subjecta a canvis.

Sabadell

■ IMPERIAL ACEC

Capitán América: El primer...	19.15-22.15
Conan el bárbaro	16.00-18.15-20.30-22.45
Conan el bárbaro	16.30-19.30-22.30
El hombre de al lado	20.30-22.45
El origen del planeta de...	16.00-18.15-20.30-22.45
Els barrufets	16.30-18.30
Harry Potter y las reliquias...	16.00-19.00-22.00
La boda de mi mejor amiga	16.15-19.15-22.15
La oportunidad de mi vida	16.30-18.30
Linterna Verde	20.30-22.45
Los pingüinos del Sr. Poper...	17.15
Manuale d'amore 3	16.15-19.15-22.15
Super 8	16.15-18.15-20.30-22.45
Zooloco	16.00-18.10-20.20-22.30

Plaça de l'Imperial, 4 (Rambla). 93 726 32 33. www.cinesimperial.com. Dimarts no festius dia de l'espectador.

■ EIX MACIÀ ACEC

Capitán América: El primer...	19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.00-19.00-22.00
Conan el bárbaro	16.30-19.30-22.30
El caso Farewell	16.00-18.15-20.30-22.45
El origen del planeta de...	16.00-18.00-20.15-22.30
La boda de mi mejor amiga	16.00-19.00-22.00
Linterna Verde	20.15-22.30
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.00
Los pitufos	16.00-18.00
Super 8	16.00-18.15-20.30-22.45
Zooloco	16.00-18.00-20.15-22.30

Francesc Macià, 39. 902 10 10 08. www.publicinet.net o www.gna.es/cinema. Dimarts no festius dia de l'espectador.

Sant Andreu de la Barca

■ ATRIUM 3D

Capitán América: El primer...	16.30-19.15-22.00
Conan el bárbaro	16.30-19.00-22.00
Conan el bárbaro	17.15-19.45-22.30
El origen del planeta de...	16.10-18.15-20.20-22.40
La boda de mi mejor amiga	17.00-19.30-22.10
La víctima perfecta	20.45-22.40
Linterna Verde	20.15-22.30
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.15-18.15
Los pitufos	16.45-18.45
Super 8	16.20-18.25-20.35-22.40
Zooloco	16.00-18.00-20.00-22.15

Sant Andreu la Barca.

Sant Boi de Llobregat

■ CAN CASTELLET

Capitán América: El primer...	16.00
-------------------------------	-------

Conan el bárbaro	16.00-18.10-20.20-22.30
El origen del planeta de...	18.15-20.15-22.15
La víctima perfecta	20.00-22.00
Los pitufos	16.00-18.00
Super 8	16.00-18.10-20.20-22.30
Zooloco	16.15-18.15-20.15-22.15

C. de Jaume I, 32. 93 661 61 14. http://www.cinemessantboi.com/.

Sant Celoni

■ OCINE SANT CELONI

Capitán América: El primer...	16.00
Conan el bárbaro	16.00-18.15-20.30-22.45
El origen del planeta de...	18.00-20.15-22.20
La boda de mi mejor amiga	18.20-20.30-22.45
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.15
Los pitufos	16.10-18.10
Super 8	16.30-18.30-20.30-22.30
Zooloco	20.10-22.15

Centre Comercial Altrium. 93841590.

Sant Cugat del Vallès

■ CINESA SANT CUGAT 3D

Conan el bárbaro	17.00-19.30-22.00
El origen del planeta de...	16.00-18.10-20.20-22.30
La boda de mi mejor amiga	16.15-19.15-22.00
Los pitufos	17.00
Super 8	16.00-18.15-20.30-22.45

Av. Pial del Vinyet, s/n. 902 33 32 31. www.cinesa.com. Dimarts no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: servicaixa.com

■ YELMO CINEPLEX SANT CUGAT

Capitán América: El primer...	17.00
Capitán América: El primer...	22.40
Cars 2	12.00
Conan el bárbaro	12.00-16.00-19.00-22.00
Conan el bárbaro	12.00-17.00-20.00-22.50
El origen del planeta de...	12.00-16.10-18.25-20.35-22.45
Harry Potter y las reliquias...	19.30-22.15
La boda de mi mejor amiga	12.00-17.15-19.45-22.30
Los pitufos	12.00-16.15-18.30-20.40
Manuale d'amore 3	12.00-16.45-19.15-22.20
Paul	22.50
Super 8	12.00-15.50-18.05-20.25-22.45
Zooloco	12.00-15.55-18.20-20.30

Ctra. Rubí-St. Cugat C. Comercial. 902 22 09 22. www.yelmocineplex.es. Dimecres no festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 22 09 22 i a la web.

Sant Vicenç dels Horts

■ LA VAILET

Capitán América: El primer...	16.00-18.40-21.20
El origen del planeta de...	16.00-18.10-20.20-22.30
Linterna Verde	16.00-18.30-21.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	16.15-18.20
Los pitufos	16.00-18.15-20.30-22.35
Paul	20.25-22.35
Super 8	16.15-18.45-21.15
Templario	16.00-18.20-20.40

Ctra. Sant Boi 63-67.

Santa Coloma de Gramenet

■ CINEMA CITY

Capitán América: El primer...	12.30-16.45-19.15-21.50
Cars 2	12.10-16.10
Cars 2	13.50-17.50
Conan el bárbaro	11.45-18.15-21.45-22.45
Conan el bárbaro	13.55-16.05-20.30
El origen del planeta de...	11.40-13.50-16.00
	18.10-20.20-22.40

El origen del planeta de... (V.O.S.E)	15.30-17.40
Harry Potter y las reliquias...	21.50
Kung Fu Panda 2	12.45-16.30-20.05
La boda de mi mejor amiga	11.30-18.10-20.30
La víctima perfecta	12.05-14.05-16.10-18.15-20.30-22.45
Linterna Verde	13.55-16.05-20.30
Los pingüinos del Sr. Poper...	14.20-18.30-20.30-22.30
Los pitufos	12.00-16.00-20.00
Los pitufos	14.40-18.15
Passi el que passi	18.30-22.30
Paul	13.50-16.00-22.50
Super 8	11.45-13.55-16.05-18.15-20.30-22.45
Super 8 (V.O.S.E)	19.50-22.00
Winnie the Pooh	12.50-16.30

Zooloco	12.10-14.10-16.10-18.10-20.10-22.15
---------	-------------------------------------

Avinguda Francesc Macià, 86. www.cinemacity.es.

Sitges

■ EL RETIRO

Super 8	18.00-20.15-22.45
---------	-------------------

Àngel Vidal, 17. 93 894 01 37. Dilluns no festius dia de l'espectador.

■ PRADO

Conan el bárbaro	17.30-20.00-22.45
------------------	-------------------

Francesc Gumà, 6-12. 93 894 01 74. Dimarts no festius dia de l'espectador.

Solsona

■ PARÍS

El origen del planeta de...	17.15-19.30
-----------------------------	-------------

Ctra. de Torà. 973 480 277.

Tarragona

■ OCINE LES GAVARRES

Bad teacher	22.40
Capitán América: El primer...	17.40-20.00-22.30
Capitán América: El primer...	22.00
Cars 2	12.15-16.00-18.15
Conan el bárbaro	12.00-17.00-19.30-22.15
Conan el bárbaro	12.15-16.00-18.15-20.30-22.40
El origen del planeta de...	12.00-16.00-17.00
	18.15-19.30-20.30-22.00-22.45

Els barrufets	12.15-16.10-18.15-20.25
Harry Potter y las reliquias...	12.00-19.45-22.15
Harry Potter y las reliquias...	16.30-19.00
Kung Fu Panda 2	12.00-16.00
La boda de mi mejor amiga	17.00-19.45-22.30
La víctima perfecta	22.30
Linterna Verde	22.00
Los pingüinos del Sr. Poper...	12.30-20.30
Los pitufos	12.00-17.00-19.15
Los pitufos	12.30-16.15-18.20-20.30
Manuale d'amore 3	16.30-19.15-22.15
Paul	17.00
Super 8	12.15-16.00-17.00-18.15-19.30-20.30-22.15-22.45
Templario	22.30
Zooloco	12.30-16.00-18.15-20.30-22.40

Poi. Comercial Les Gavarres. 977 55 24 95. www.ocine.es. Dimecres no vigílies o festius dia de l'espectador. Venda anticipada: 902 17 08 31. Programació subjecta a canvis.

Tàrrrega

■ MAJÈSTIC

Capitán América: El primer...	20.15-22.15-22.30
Conan el bárbaro	18.00-19.00-20.15-22.15-22.30
Los pingüinos del Sr. Poper...	18.00-19.00

Av. Catalunya, 56. 973 310 730.

Terrassa

■ CINESA PARC VALLÈS 3D

Algo prestado	12.20-16.05
Amigos	18.20-21.20
Bad teacher	20.10-22.20
Betty Anne Waters	21.50
Capitán América: El primer...	12.30-16.45-19.30-22.15
Capitán América: El primer...	21.45
Cars 2	12.40-16.35-19.30
Conan el bárbaro	12.00-16.15-19.00-22.00
Conan el bárbaro	12.45-17.00-19.45-22.30
El origen del planeta de...	12.15-12.45-16.00
	17.00-18.05-19.15-20.20-22.00-22.30

Harry Potter y las reliquias...	12.15-16.15-19.00-22.00
Harry Potter y las reliquias...	12.40
Kung Fu Panda 2	12.55-16.00
La boda de mi mejor amiga	12.45-16.30-18.30-19.15-22.10
La víctima perfecta	19.25-21.25
Linterna Verde	12.35-15.15-17.30-19.45-22.05
Los pingüinos del Sr. Poper...	12.50-15.10-17.10-19.10
Los pitufos	12.10-16.10
Los pitufos	12.25-16.10-18.10-20.10-22.10
Medianoche en París	12.30-16.30-18.40-21.30
Paul	12.40-16.20-18.30-21.15
Piratas del Caribe 4	18.40-21.30
Resacón 2: ¡Ahora en Tailandia!	12.35-16.40-19.05-21.15
Sin identidad	21.20
Super 8	12.00-12.45-16.00
	16.30-17.00-18.15-19.00-19.45-20.30-21.30-22.15
Templario	12.20-16.45-19.10-21.35

Transformers 3	12.00-16.35-19.30
----------------	-------------------

Zooloco	12.30-15.00-17.15-19.50-22.20
---------	-------------------------------

Av. Can Jofresa, 85. 93 745 41 01. www.amccines.com. Dimecres no festius dia de l'espectador.

■ CATALUNYA

Silencio de amor	17.30-19.45-22.15
------------------	-------------------

Sant Pere, 9. 93 788 53 76. www.cinemacatalunya.com. Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ CLUB CATALUNYA

El caso Farewell	17.00-19.30-22.00
------------------	-------------------

Ptge. Tete Montoliu, 14. 93 788 53 76. www.cinemacatalunya.com. Venda anticipada: www.servicaixa.com

■ SEGLE XXI ACEC

Capitán América: El primer...	16.00-18.15-20.30-22.45
Conan el bárbaro	16.00-18.15-22.30-22.45
Conan el bárbaro	17.00-19.30-22.30
El origen del planeta de...	16.00-18.00-20.15-22.30
Harry Potter y las reliquias...	16.00-18.15
Jackboots on Whitehall	22.30
La boda de mi mejor amiga	16.00-18.15-20.30-22.45
La víctima perfecta	20.30-22.30
Los pitufos	16.00-18.00-20.00
Super 8	16.00-18.00-20.15-22.30
Zooloco</	

Agenda

<<
Música
Josmar tanca l'última nit de les festes de Gràcia (carrer de la Perla, 23.00 h).

<<
Música
La contralt Nathalie Stutzmann actua avui al Festival de Torroella de Montgrí (22.00 h).

BARCELONA 10.00 a 20.00 EXPOSICIÓ

Les tres erres. L'exposició *Reciclatge, reduir, reutilitzar i reciclar* que proposa el Cosmocaixa i és gratuïta, explica quin és el procés que se segueix per tractar el vidre, el paper, els envasos i la matèria orgànica. A través del joc de pistes *Les tres erres*, la mostra ens ajuda a descobrir què podem fer per minimitzar l'impacte de la brossa.

BARCELONA 22.30 MÚSICA

Tangos i milongas. Tango Dúo són dos germans que, amb una guitarra i un violí, potencien un repertori de tangos i milongas d'autors coneguts, com Gardel, Mariano Mores, Piazzolla, etc. El concert és al Bel·luna (rambla de Catalunya, 5) a partir de les 22.30 h.

DELTEBRE 18.30 BOUS

Festa major. Bous amb la ramaderia d'Arriazu d'Ablitas (Navarra). Retallen Andreu i Chesket; música a càrrec de l'Associació Musical Sol del Delta. I, a les 22.00 h, a la plaça de bous de Deltebre, bou embolat de la ramaderia de Pedro Fumadó *Lo Xarnego*.

RODA DE BARÀ 22.00 MÚSICA

Festa major. Concert del grup Marditos Roedores a l'avinguda Fèlix Martorell dins els actes de la festa. Actuació musical de rumba i rock, amb els teloners Némesis (grup de pop).

SANT PERE DE RODES 20.00 MÚSICA

Duet al monestir. El duet de pianistes gironins Carles Lama i Sofia Cabruja, coordinadors del festival al monestir de Sant Pere de Rodes, ofereixen un programa d'obres per a piano a quatre mans d'autors com ara Brahms i Rakhmaninov. L'actuació comença a les 20.00 h.

SANT POL DE MAR 19.00 CERCAVILA

Firamar. Arribada del rei Neptú i cercavila fins a la

Tom Jones, vital encara als 71 anys, presenta aquest cap de setmana el seu nou disc 'Praise & Blame' ■ EL PUNT

La llegenda Tom Jones a Cap Roig

CALELLA DE PALAFRUGELL MÚSICA

Tom Jones arriba amb la gira de presentació del seu últim àlbum *Praise & Blame* (Island / Lost Highway / Universal). Els crítics es mostren d'acord en l'aprovació tant del treball registrat com de l'exercici de Jones en concert i en l'admiració que ha despertat el cantant, la intenció del qual era "tornar al que és bàsic". Produït per Ethan Johns (Kings of Leon,

Ryan Adams, Ray Lamontagne, Laura Marling, Paolo Nutini, etc.), l'àlbum va ser gravat a l'estudi de Peter Gabriel a Bath, Anglaterra.

Tom Jones, de 71 anys, té a punt un repertori de disset cançons, entre les quals no falten alguns dels èxits de les gairebé cinc dècades en què ha estat en actiu, com ara *Sex bomb*, *Delilah*, *It's not unusual* i les versions de *Kiss*, de Prince, i el *You can leave your hat on*, de Randy Newman. Al llarg d'una carrera de 46 anys, Jo-

nes ha aconseguit molts èxits i reconeixements, entre els quals destaca el nomenament com a cavaller per la reina Elisabet II d'Anglaterra el 2006. Es tracta, sens dubte, d'una llegenda vivent.

L'espectacle, que travessa diversos gèneres i èpoques, és una crida a joves i grans, homes i dones, siguin convencionals o siguin avantguardistes. *Sir* Jones és un abanderat de la força de la veu, més enllà del poder de la cançó.

REDACCIÓ

Els Manel, un dels èxits musicals de l'estiu ■ EL PUNT

Els Manel actuen a Sitges amb un ple assegurat

SITGES MÚSICA

Els Manel, un dels grups de més èxit en directe de l'estiu, actuen a Sitges. El concert és a l'Auditori Melià, a les 21.00 h, amb les entrades exhaurides.

La incombustible Big Mama, en una actuació ■ EL PUNT

Una bona combinació per gaudir del 'blues' genuí

BARCELONA MÚSICA

Big Mama, referent del blues, s'ajunta amb Víctor Puertas en el Mas i Mas Festival per oferir un còctel musical. Al Jamboree, a les 21.00 h i a les 23.00 h.

plaça del Pou, dins els actes del Firamar i Festival d'Havaneres de Sant Pol de Mar. A les 21.00 h, a la plaça Torrent Arrosser, hi haurà una mostra de cuina de plats tradicionals amb productes del mar.

L'AMETLLA DE MAR

16.00

GASTRONOMIA

L'Ametlla de Mar té a l'agost una cita gastronòmica amb un clar protagonista: l'arròs. La diada del rossejat és un dels actes més concorreguts de l'estiu i ret homenatge a aquest element destacat de la cuina de la zona marítima del Delta. A més, segons els entesos, a causa de la proximitat de la desembocadura del riu Ebre, el peix i el marisc de l'Ametlla adquireixen un gust especial, ple de matisos. Els plats més típics són el rossejat, la fideuada i el suquet de peix caler.

TORROELLA DE MONTGRÍ

22.00 CORREFOC

Festa major. Després del correfooc d'ahir pels carrers de la vila, amb motiu de la festa major de Torroella, aquesta nit hi ha el correfooc d'Els Mussolets, a la plaça de la Vila.

PINEDA DE MAR TOT EL DIA

GASTRONOMIA

Festa major. Des de dijous se celebren unes festes a Pineda que inclouen una setmana de propostes, i en què el més important, segons els organitzadors, és potenciar la participació de ciutadania i entitats. Per avui hi ha les jornades gastronòmiques del tomàquet, amb la participació dels restaurants Can Gil, Massamare, Can Formiga, Diagonal i Pepet. Més informació a www.pinedademar.org.

PARC NATURAL DEL MONTSENY

Tot el dia. VISITES

En Serrallonga i la Sala. El Parc Natural del Montseny ofereix un itinerari guiat pels boscos i camins on va néixer el famós bandoler Joan Sala i Ferrer, conegut amb el nom de Serrallonga. Les places són limitades.

Agenda

<<
Música
Iku Trio porta el seu jazz aquesta nit (21.00h) a l'Elèctric Bar de Gràcia.

<<
Música
Concert d'Hotel Cochambre (23.00 h) en la festa major de Vilanova del Vallès.

'Recordant Franz Liszt', amb Cecilio Tieleles ■ EP

El cubà Cecilio Tieleles evoca Franz Liszt a La Pedrera

BARCELONA MÚSICA

El cubà Cecilio Tieleles, professor del Conservatori de Vila-Seca, dedica l'actuació d'avui (19.00 h) a l'hongarès Franz Liszt, un dels millors pianistes de la història, en els 200 anys del seu naixement.

Barcelona Gospel Messengers, a Cabriels ■ EL PUNT

La festa major de Sants aposta pel 'gospel'

BARCELONA MÚSICA

La formació barcelonina Barcelona Gospel Messengers dirigits per Ramon Escalé desprenen una energia desbordant. Aquesta nit ho demostraran a les festes de Sants (parc de l'Espanya Industrial, 22h).

Els Randellaires durant una actuació ■ EL PUNT

Deu anys de folk amb Els Randellaires

BARCELONA MÚSICA

Els ripollesos Els Randellaires fa deu anys que aposten pel folk i avui (plaça del Sol, 22.00 h) tancaran el cicle del folk de les Festes de Gràcia. El nou disc amb motiu dels deu anys es titula *Entamarrats*.

CASTELL D'ARO
D'11.00 a 14.00 i de 18.00 a 23.00

MERCAT MIEVAL

Tradicció. Castell d'Aro celebra el segon i últim dia del dotzè mercat medieval de la vila al nucli històric. Aquest any, es potenciarà especialment l'animació musical, els espectacles de carrer i les activitats infantils. També hi haurà una cinquantena de parades amb productes artesanals i d'alimentació. Tot aquest món estarà emmarcat amb vestuari de l'època, escenografia medieval i animació permanent.

grafia medieval i animació permanent.

BORDILS
19.30 MÚSICA

Festa major. Concert de l'Orquestra Selvatana; en la mitja part, 30 minuts d'exhibició de balls de saló, de l'escola Buenavida, i seguidament gran ball de festa major amb la Selvatana.

GELIDA
21.15 CORREFOC

Festa major. Correfoc amb la colla Diablers de Gelida i el drac de Gelida, i

amb membres de la desapareguda entitat Correfocs de Gelida UCG. També, per primer cop a Gelida, el bou de foc dels Països Catalans. Des del carrer Marquès de Gelida fins a la plaça de la Vila.

CASTELLBISBAL
24.00 FOCES

Festa major. Castell de focs a càrrec de Pirotècnia Igual a la plaça Folch i Torres, en un acte patrocinat per Aigües de Castellbisbal. Aquest any, els organitzadors crearan dos petits espectacles pi-

rotècnics en el castell de focs, abans de la tronada final, que faran referència a l'aigua i la llum.

MOLLET DEL VALLES
22.00 MÚSICA

Festa major. Dins els actes de la festa major, aquesta nit, l'Ajuntament ha programat jazz a la terrassa del Museu Abelló amb el grup Jazz Chamber Orchestra. A la mateixa hora, a l'envelat, hi haurà el *mondleg torrat* amb el duet Pedro Jiménez i David Guapo.

L'acudit

XAVI TORRENT

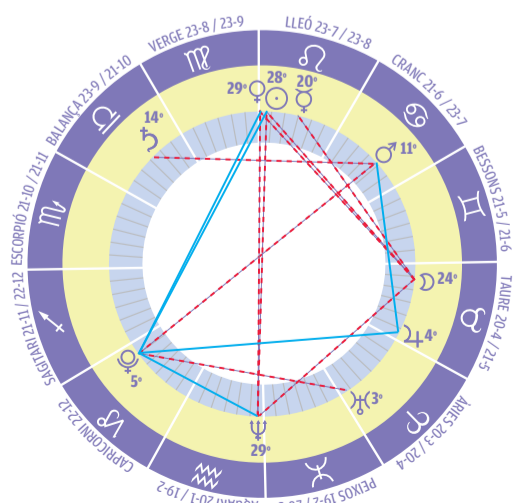

La setmana astral

Gemma Blat

gemmaflat@terra.es

SOL	☉	JÚPITER	♃
LLUNA	☾	SATURN	♄
MERCURI	☿	URÀ	♅
VENUS	♀	NEPTÚ	♆
MART	♂	PLUTÓ	♇

ASPECTES MAJORS

Conjunció	0 graus
Sextil	60 graus
Quadratura	90 graus
Trígon	120 graus
Oposició	80 graus

Durant aquesta setmana Mercuri ja es posarà directe, exactament a partir de divendres, i això accelerarà els nostres ànims i també les decisions que prenguem. A més, també durant aquesta setmana s'establirà al cel un gran trígon de terra que resultarà reparador i que

ens ajudarà a materialitzar tots els nostres projectes, postergats durant algunes setmanes. El dimarts el Sol arribarà al signe de la Verge, exactament a les 13 hores i 21 minuts, i això també comportarà que l'esperit laboral retorni a casa nostra i ens faci posar en marxa. Ara també les posicions més dures del

cel s'hauran relaxat, i això es farà visible a tot arreu, fins i tot a dintre nostre. I com que el Sol i Venus continuaran conjuntats, encara estarem sol·lícits i ben amorosos. Dijous estarem ben resolusius, malgrat que estiguem susceptibles, i dissabte ens pot resultar un dia especialment plaent.

Agenda

<<
Juan Manuel Mora i Alberto Fernández
Actuen aquesta tarda, a 2/4 de 7, al Palau de la Música Catalana

<<
'Hip hop' a la festa major de Sants
Al parc de l'Espanya Industrial hi actua el grup Anarkattack

BARCELONA TEATRE

► **Almeria Teatre.** Sant Lluís, 64. Properament, *The Vinegar Dances (Tribute to Gorey)*. De l'1 a l'11 de setembre. I *Dies feliços*, a partir del 17 de setembre.

► **Club Capitol, sala Pepe Rubianes,** Rambla, 138. Propers espectacles, a partir del 8 de setembre: Toni Mog a *Facemoog*, i a partir del 15 de setembre, *El xarlatan*, amb Quim Masferrer (Teatre de Guerrilla).

► **Club Capitol, Sala 2,** Rambla, 138. Propers espectacles, a partir del 7 de setembre, *Pegados*, un musical diferent!. I a partir del 15 de setembre, *El cavernícola*.

► **Condal,** Av. Paral·lel, 91. Del 16 d'agost al 4 de setembre, dins Dansalona 2011, Cia Trànsit Dansa - Maria Rovira presenta *Somrorostro*, la memòria d'un barri de Barcelona. Horaris: de dimarts divendres, 21.00; dissabtes, 18.30 i 21.00, i diumenges, 18.30.

► **Gran Teatre del Liceu.** La Rambla, 51-59. *Faust*, fragments en versió concert, de Charles Gounod. Els fragments més coneguts i celebrats de *Faust* interpretats per les grans veus del moment. Octubre: dies 7, 10, 11, 15, 18, 20, 22, 25 i 28. *Jo, Dalí*, de Xavier Benguerel, una òpera catalana sobre la relació entre Dalí i la seva musa Gala. Octubre: dies 19, 21 i 23.

► **Guasch Teatre,** Aragó 140. Tancat per vacances fins al setembre.

► **La Seca Espai Brossa,** Flassaders, 40. El 24 de setembre s'obre *La Seca Espai Brossa amb Les 12 hores de màgia de Barcelona*.

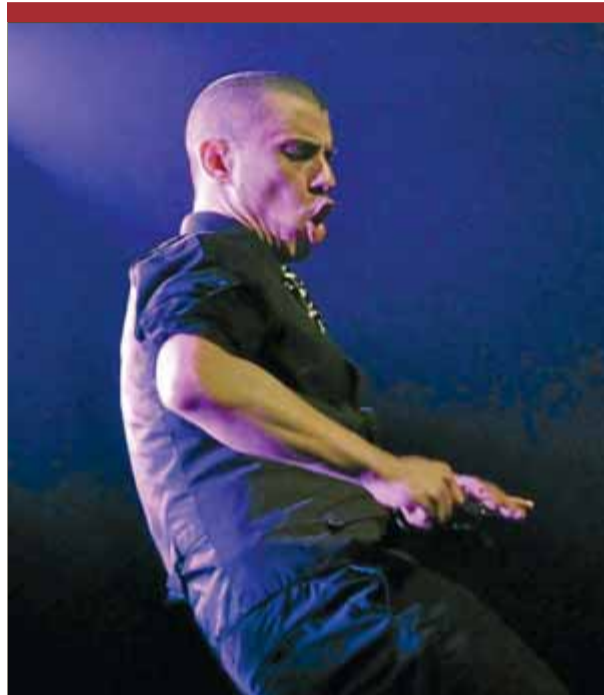
► **La Villarroel,** Villarroel, 87. Del 23 d'agost al 4 de setembre, dins Dansalona 2011, *Aquí amanece de noche*, de la Cia. Mar Gómez. De dimarts a dissabtes, 21.00; i diumenge, 19.00. I del 5 al 18 de setembre, *Èxits* de Titzina Teatre, creació, direcció i interpretació Diego Lorca i Pako Merino. De dimarts a dijous, 21.00; divendres, 21.30; dissabtes, 18.30 i 21.00; i diumenges, 18.30 (dia 7/09, no hi ha funció)

► **Romea,** Hospital, 51. Del 6 de setembre al 9 d'octubre, *Llum de guàrdia (Light Ghost)*, de Sergi Pompermayer, direcció Julio Manrique, amb Mireia Aixalà, Ivan Benet, Cristina Genebat, Oriol Guinart, Xavier Ricart, Marc Rodríguez i Andrew Tarbet. Horaris: de dimarts a divendres, 21.00; dissabtes, 18.30 i 21.30, i diumenges, 18.30.

► **Sala Beckett,** Alegre de Dalí, 55 bis. A partir del 6 de setembre, Dansalona: *Sola*, de Carles Salas (Cia. Búbulus).

► **Sala Muntaner,** Muntaner, 4. Tancat per vacances. En preparació la propera temporada.

► **Tantarantana Teatre,** Carrer de les Flors, 22. II Cicle Compli-

El 'showman' Niko Costello ■ ELPUNT

'El hombre de las 1.000 voces', al Versus Teatre

BARCELONATEATRE

Avui, a les 7 de la tarda, al Versus Teatre el músic i showman Niko Costello interpreta l'espectacle *El hombre de las 1000 voces*, una combinació de música, imitacions i humor.

citats en xarxa. Del 18 al 21 d'agost, *La cantant calva*, d'Estudi Zero (Balears). En català. Horaris: de dijous a dissabte, 21.00, i diumenge, 19.00.

► **Teatre Borràs,** Pl. Urquinaona, 9. A partir del 22 de setembre, *Un fantasma en casa*.

► **Teatre Coliseum,** Gran Via, 595. A partir del 8 de setembre, 2a temporada de sarsuela amb *La tabernera del puerto*, *La Revoltosa*, i *Marina*. I a partir del 28 de setembre, Los Morancos presenten *Risoterapia*.

► **Teatre Gaudí Barcelona,** Sant Antoni Maria Claret, 120. *La importància de ser Frank*, d'Òscar Wilde, a càrrec de la companyia Lazzigags. Dir. Ivan Campillo. De dimecres a dissabtes, 20.45, i diumenges, 19.00.

► **Teatre Goya,** Joaquim Costa, 68. Del 7/09 al 9/10, *La sonrisa etrusca*, de José Luis Sampedro, dir. José Carlos Plaza, interpretada per Héctor Alterio i Julieta Serrano. De dimarts a dissabtes, 21.00, i diumenges, 18.30.

► **Teatre Lliure: Gràcia,** Montseny, 47. Temporada 2011/2012 ja a la venda per internet.

► **Teatre Lliure: Montjuïc,** passeig de Santa Madrona, 40-46 / plaça Margarida Xirgu, 1. Temporada 2011/2012 ja a la venda per internet.

► **Teatre Nacional de Catalunya,** Plaça de les Arts, 1. Tancat per vacances. Tornem a obrir les portes el 29 d'agost.

► **Teatre Poliorama,** La Rambla, 115. Opereta, música a capella, teatre i humor. De l'1 al 8 de setembre.

► **Teatre Tívoli,** Casp 8. A partir del 7 de setembre, Ballet Nacional de Cuba, amb *El lago de los cisnes*.

► **Teatreneu. Sala Cafè-Teatre, Terol,** 26 (Gràcia). *Rock&Risas*, Albert Boira, dilluns, 21.00. *El Club de la Magia 2*, dimecres i dissabte, 22.00. *Magia de cerca*, dijous 22.00. *La madre que te parió*, divendres, 20.30; *Graciosos amorosos*, divendres, 22.00. *Encorseté*, divendres, 23.30; *Magic Fabra: ilusión o mente*, dissabte, 20.30; *Los Martínez*, dissabte, 19.00.

► **Teatreneu. Sala del Mig,** Terol, 26 (Gràcia). *Optimisme global*, diumenge, 18.30.

► **Teatreneu. Sala Xavier Fàbregas,** Terol, 26 (Gràcia). *¿Pero esto qué es? Don Juan al desnudo*, dimecres, 21.00. *Impro Show*, dijous, 21.00, i diumenge, 19.00. *El Club de la Magia Júnior* (infantil), dissabte, 18.30, i diumenge, 17.15. *Monólogos 10*, dissabte, 22.00. *Zzapping, el concurso*, dissabte, 20.00. *Impro Horror Show*, dissabte, 23.30.

► **Versus Teatre,** Castillejos, 179. *El hombre de las 1000 voces*, de Niko Costello. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00; i diumenges, 19.00. Properes estrenes: *Des-penjades* i *Planeta Eso*.

El joc

0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
41600	600	41601	660	41602	600	41603	600	41604	600	41605	600	41606	600	41607	660	41608	600	41609	660
41610	600	41611	660	41612	600	41613	600	41614	720	41615	600	41616	600	41617	660	41618	600	41619	660
41620	600	41621	660	41622	600	41623	600	41624	600	41625	600	41626	600	41627	660	41628	600	41629	660
41630	600	41631	660	41632	600	41633	600	41634	600	41635	600	41636	600	41637	660	41638	600	41639	660
41640	600	41641	660	41642	600	41643	600	41644	600	41645	600	41646	600	41647	660	41648	600	41649	660
41650	600	41651	660	41652	600	41653	600	41654	600	41655	600	41656	600	41657	660	41658	720	41659	660
41660	600	41661	660	41662	600	41663	600	41664	600	41665	600	41666	600	41667	660	41668	12.600	41669	600.000
41670	12.900	41671	660	41672	720	41673	600	41674	600	41675	600	41676	600	41677	660	41678	600	41679	660
41680	600	41681	660	41682	600	41683	600	41684	600	41685	600	41686	600	41687	660	41688	600	41689	660
41690	600	41691	660	41692	600	41693	600	41694	600	41695	600	41696	600	41697	660	41698	600	41699	660
90200	600	90201	660	90202	600	90203	600	90204	600	90205	600	90206	600	90207	660	90208	600	90209	660
90210	600	90211	660	90212	600	90213	600	90214	720	90215	600	90216	600	90217	660	90218	600	90219	660
90220	7.680	90221	120.060	90222	7.680	90223	600	90224	600	90225	600	90226	600	90227	660	90228	600	90229	660
90230	600	90231	660	90232	600	90233	600	90234	600	90235	600	90236	600	90237	660	90238	600	90239	660
90240	600	90241	660	90242	600	90243	600	90244	600	90245	600	90246	600	90247	660	90248	600	90249	660
90250	600	90251	660	90252	600	90253	600	90254	600	90255	600	90256	600	90257	660	90258	720	90259	660
90260	600	90261	660	90262	600	90263	600	90264	600	90265	900	90266	600	90267	660	90268	600	90269	960
90270	600	90271	660	90272	720	90273	600	90274	600	90275	600	90276	600	90277	660	90278	600	90279	660
90280	600	90281	660	90282	600	90283	600	90284	600	90285	600	90286	600	90287	660	90288	600	90289	660
90290	600	90291	660	90292	600	90293	600	90294	600	90295	600	90296	600	90297	960	90298	600	90299	660
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
340	300	8141	1.560	312	300	093	300	14	120	5535	1.500	8977	1.560	008	300	9209	1.560	669	960
670	300	421	360	72	120	743	300			065	300	007	360	908	300	69	360		
		581	360			773	300			265	300	297	360	58	120				
		1	60							575	300	7	60						

AQUEST SORTEIG ADJUDICA 3.584.100 DÈCIMS PREMIATS PER UN IMPORT TOTAL DE 42.000.000 €

PREMI ESPECIAL 2.940.000 €	Núm. 41669 PRIMER PREMI	FRACCIÓ 10a	SÈRIE 9a	PREMI ACUMULAT 3.000.000 €
-------------------------------	----------------------------	----------------	-------------	-------------------------------

Les necrològiques

avui.elpunt.cat/serveis/necrològiques

Badalona

Juan Caballeria Pla. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a la 1 del migdia, a l'església de Santa Maria de Badalona.

Luisa García Tello. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a les 10 del matí, al tanatori de Badalona.

Rosa Parcet Vilaseca. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a 1/4 de 12 del matí, a l'església de Santa Maria de Badalona.

Barcelona-Collserola

Aurora De La Morena García. Va morir als 74 anys. Exèquies, avui, a 3/4 d'1 del migdia.

Francisco González González. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí.

José María Romero González. Va morir als 63 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 10 del matí.

Barcelona-les Corts

Alfonso Jiménez Martín. Va morir als 79 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 2 del migdia.

Rosa Marquet Roca. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 12 del matí.

Maria Martínez Martínez. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a les 9 del matí.

Hipolita Orio Duque. Va morir als 92 anys. Exèquies, avui, a les 12 del migdia.

Montserrat Pascuet Montserrat. Va morir als 80 anys. Exèquies, avui, a la 1 del migdia.

Luis Roig Duran. Va morir als 70 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí.

Alicia Santos Monso. Va morir als 70 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 10 del matí.

Adriana Sentis Hortet. Va morir als 46 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'1 del migdia.

Ramon Tena Marco. Va morir als 74 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 9 del matí.

Joan Tort Martí. Va morir als 86 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí.

Blas Vázquez Ruiz. Va morir als 86 anys. Exèquies, avui, a 1/4 de 10 del matí.

Marcelo Ventura Rodríguez. Va morir als 89 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 2 del migdia.

Barcelona-Ronda Dalt

Concepción Iglesias Moledo. Va morir als 91 anys. Exèquies, demà, a les 10 del matí.

Petra Martín Jiménez. Va morir als 66 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a 2/4 d'1 del migdia.

Dolores Masdemont García.

Va morir als 65 anys. Exèquies, avui, a les 9 del matí.

Jesús Raluy Grau. Va morir als 82 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí.

Fernando Rodríguez Martínez. Va morir als 31 anys. Exèquies, avui, a la 1 del migdia.

Jaume Sala Sole. Va morir als 83 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí.

Francisco Javier Sánchez Buj. Va morir als 52 anys. La cerimònia exequial, avui, a les 11 del matí.

Antonio Sánchez Rúa. Va morir als 78 anys. Exèquies, avui, a les 12 del migdia.

Barcelona-Sancho Àvila

Antonio Barriga Herrera. Va morir als 57 anys. Exèquies, avui, a 3/4 d'1 del migdia.

Ramon Bielsa Monsec. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a 1/4 de 9 del matí.

Leovigilda Buhat Gempes. Va morir als 51 anys. Exèquies, avui, a la 1.25 del migdia.

Patrocínio Burgos Ruiz. Va morir als 99 anys. Exèquies, avui, a les 9.25 del matí.

Josefa Delgado Pajaro. Va morir als 74 anys. Exèquies, avui, a la 1.50 del migdia.

Francisca Fita Saavedra. Va morir als 73 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí.

Eliseo Galdon Gandía. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a les 11.10 del matí.

Manuela Gracia Berge. Va morir a l'edat de 79 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a 3/4 d'11 del matí.

Maria del Carmen Herce Se-co. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a les 12.05 del migdia.

Pilar Homs Carot. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'1 del migdia.

Luisa Querol Guxens. Va morir als 75 anys. Exèquies, avui, a la 1.10 del migdia.

Manuel Romero Libroero. Va morir als 76 anys. Exèquies, avui, a les 11.50 del matí.

Teresa Rumech Cabanas. Va morir als 88 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a 3/4 de 9 del matí.

Juanita Mercedes Carmen Salud Jaumot. Va morir als 93 anys. Exèquies, avui, a les 10.05 del matí.

Rita Seguer Tomas. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a les 11.25 del matí.

Barcelona-Sant Gervasi

Matilde Rodríguez Carbonell. Va morir als 97 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí.

Bonastre

Josep Robert Godall. Va morir als 93 anys. Exèquies, avui, a la 1 del migdia, a la parròquia de Bonastre.

Canovelles

Agustina Hernández Martín. Va morir als 88 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí, a l'església de Nostra Senyora de Fàtima de Canovelles.

Fontscaldes

Josep Gabarró Llenas. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a les 5 de la tarda, a la parròquia de Fontscaldes.

Gavà

Luzdivina Álvarez Pereda. Va morir als 74 anys. Exèquies, demà, a 1/4 de 10 del matí, al tanatori Ponent de Gavà.

Sebastian Mellado Marín. Va morir als 51 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 10 del matí, al tanatori Ponent de Gavà.

José María Vendrell Lapuyade. Va morir als 78 anys. Exèquies, avui, a les 11 del matí, al tanatori Ponent de Gavà.

Granollers

Teresa Torruella Rocasbas. Va morir als 85 anys. La cerimònia exequial, avui, a 2/4 d'1 del migdia, al tanatori de Granollers.

L'Hospitalet de Llobregat-Gran Via

Domingo López Aijon. Va morir als 62 anys. Exèquies, avui, a les 12 del migdia.

Diego López Romero. Va morir als 72 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 10 del matí.

Oscar Martín Felipe. Va morir als 34 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 12 del matí.

Ramon Mendéz Montilla. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí.

Manuel Serrano Pastor. Va morir als 63 anys. Exèquies, avui, a la 1 del migdia.

Juan Valls Dalmau. Va morir als 90 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 9 del matí.

Malgrat de Mar

Marina Serret Solé. Va morir als 75 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a les 9 del matí, a l'església de Sant Nicolau de Malgrat de Mar.

Manresa

Antonio Bejarano Vela. Va morir als 81 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a les 11 del matí, a la sala Montserrat de la Funerària Fontanova de Manresa.

Felicidad Mateo Chumillas. Va morir als 77 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 10 del matí, a l'església parroquial de la Sagrada Família de Manresa.

Mataró

Ferran Centena Martí. Va morir als 77 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí, a l'església de Santa Maria de Mataró.

Antonio Tomé Martínez. Va morir als 63 anys. Exèquies, avui, a 1/4 de 12 del matí, al tanatori de Mataró.

Pineda de Mar

Antonio Pérez Valls. Va morir als 73 anys. Exèquies, avui, a les 12 del migdia, a la parròquia de Santa Maria de Pineda de Mar.

Reus

Catalina Torralbo Molina. Va morir als 77 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Sant Francesc de Reus.

Rubí

Josefa Fernández Carmona. Va morir als 91 anys. Exèquies, avui, a les 9 del matí, a l'església de Sant Pau de Rubí.

Juan de Dios Gómez Sánchez. Va morir als 64 anys. Exèquies, demà, a 2/4 de 10 del matí, a l'església de Sant Pere de Rubí.

Joaquina Molins Torrent. Va morir als 97 anys. Exèquies, demà, a les 11 del matí, a l'església de Sant Pere de Rubí.

Sabadell

Luis Bautista Pino. Va morir als 66 anys. Exèquies, avui, a 2/4 de 12 del matí, al tanatori de Sabadell.

Maria Collado Torres. Va morir als 92 anys. Exèquies, avui, a les 12 del migdia, al tanatori de Sabadell.

Paulino Colungo Vela. Va morir als 71 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí, al tanatori de Sabadell.

Maria Garbayo Echaury. Va morir als 84 anys. Exèquies, avui, a les 11 del matí, al tanatori de Sabadell.

Juan Granero Fernández. Va morir als 81 anys. Exèquies, demà, a les 11 del matí, al tanatori de Sabadell.

Manuel Marín Pouget. Va morir als 65 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí, al tanatori de Sabadell.

Restituta Bernardina Ortíz Punzano. Va morir als 85 anys. Exèquies, avui, a 2/4 d'11 del matí, al tanatori de Sabadell.

Sant Adrià de Besòs

Joan Giralt Banus. Enterrament, avui, a les 11 del matí, a Sant Adrià de Besòs.

Sant Boi de Llobregat

Isidro Chaparro Hurtado. Va morir als 71 anys. Exèquies, avui, a 3/4 de 10 del matí, al tanatori Baix de Sant Boi de Llobregat.

Francisco Cruz Bermudez. Va morir als 52 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 2/4 de 10 del matí, al tanatori Baix de Sant Boi de Llobregat.

Joaquín José Pardo Granero. Va morir als 54 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 2/4 de 12 del matí, al tanatori Baix de Sant Boi de Llobregat.

Montserrat Torras Noguera. Va morir als 94 anys. Exèquies, demà, a 2/4 de 12 del matí, al tanatori Baix de Sant Boi de Llobregat.

Sant Cugat del Vallès

José Antonio Goitia Duro. Va morir als 65 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 10 del matí, al reial monestir de Sant Cugat del Vallès.

Sant Feliu de Llobregat

Concepción Casas Ramón. Exèquies, avui, a les 11 del matí, a la catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

Sant Just Desvern

Dolores Valles Albi. Va morir als 90 anys. Exèquies, demà, a 3/4 de 12 del matí, al tanatori de Sant Just Desvern.

Santa Coloma de Gramenet

Eduardo Machado Alejo. Va morir als 87 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a l'oratori del tanatori de Santa Coloma de Gramenet.

Seva

Carme Suriñà Ordeig. Va morir als 84 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 2/4 de 12 del matí, a la parròquia de Sant Miquel de Balaunya de Seva.

Sitges

Fèlix Batlle Guasch. Va morir als 92 anys. Incineració, avui, a les 10 del matí, al cementiri de les Pruelles de Sitges.

Mercedes Ventura Planas. Va morir als 97 anys. La cerimònia exequial se celebrarà, avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges.

Taradell

Josefa Solà Hernández. Va morir als 76 anys. La cerimònia exequial se celebrarà demà, a les 10 del matí, a la parròquia de Sant Genís de Taradell.

Tarragona

Rafaela Martínez García. Va morir als 77 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 1/4 d'11 del matí, a l'església de Santa Clara de Tarragona.

Terrassa

Francisco Caballero Moyano. Va morir als 76 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 11 del matí, al Temple de Terrassa.

Maruja Flores Reboledo. Va morir als 81 anys. La cerimònia exequial se celebrarà demà, a les 10 del matí, al Temple de Terrassa.

Peral Riera García. Va morir als 93 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 10 del matí, al Temple de Terrassa.

Ullastrell

Pere Cañadell Rodó. Va morir als 76 anys. La cerimònia exequial se celebrarà demà, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Maria d'Ullastrell.

El Vendrell

Manuel Medina Vázquez. Va morir als 65 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 10 del matí, a l'església parroquial del Vendrell.

Vilafranca del Penedès

Fèlix Batlle Guasch. Va morir als 92 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a les 10 del matí, al tanatori de Vilafranca del Penedès.

Vilanova i la Geltrú

Mariano Espinosa Lara. Va morir als 68 anys. Exèquies, avui, a les 10 del matí, al tanatori de Vilanova i la Geltrú.

José Andres López Cañis. Va morir als 63 anys. La cerimònia exequial se celebrarà demà, a 2/4 de 10 del matí, al tanatori de Vilanova i la Geltrú.

Vilassar de Mar

Emili Oliva Carpi. Va morir als 77 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 2/4 de 2 del migdia, a la parròquia de Sant Joan de Vilassar de Mar.

Vinallop

Eduardo Espuny Miró. Va morir als 86 anys. La cerimònia exequial se celebrarà avui, a 2/4 de 6 de la tarda, a la parròquia de Vinallop.

Anton Alemany Pous

Va morir cristianament als 90 anys.

La seva família comunica als seus amics i coneguts la seva pèrdua i participen que la cerimònia religiosa del seu enterrament tindrà lloc el dia 21, a les 10 hores, a l'església parroquial de Santa Maria de Martorell. Per desig de l'Anton no hi haurà vetlla.

Martorell, 21 d'agost del 2011

EL PUNT AVUI+

Esqueles

933 163 900

Comunicació

Els dos últims capítols de 'Camelot', a mitjanit

Antena 3 relega al 'late night' el final de la sèrie protagonitzada per Jamie Campbell Bower, Eva Green i Joseph Fiennes

Radiografia de les principals televisions públiques europees

La primera cadena de televisió pública alemanya és un reflex del sistema federal del país malgrat les retallades que hi ha arran de la crisi econòmica

ARD, la televisió federal

Gemma C. Serra
BERLÍN

Informativa, al servei del públic i d'acord amb el model del federalisme alemany, on cada *land* té mecanismes de control equiparables al poder central. Aquestes són les línies mestres de la ARD, la primera cadena de la televisió pública, defensora d'una "capitalitat" múltiple. Va néixer el 1950, cinc anys després de la fi de la Segona Guerra Mundial, i sense el pes d'una capitalitat forta. Berlín era una ciutat partida entre quatre potències ocupants –la Unió Soviètica, els Estats Units, França i el Regne Unit– i l'anomenada "aldeia federal" –Bonn– no tenia la força centrífuga pròpia de les grans capitals.

Nou televisions regionals

La reunificació i la recuperació de la capitalitat a Berlín no ha malversat aquesta distribució. La ARD té ara un estudi i redacció central berlineses, però conserva l'estructura diversificada dels temps fundacionals: és la suma de nou televisions regionals, cadascuna amb la seva seu, representatives dels 16 *länder* o estats federats de la República Federal Alemanya (RFA). És a dir, nou cadenes públiques, algunes de les quals agrupen dos o més *länder* –com és el cas de Berlín i Brandenburg, representants per la mateixa RBB–. Entre totes conformen la ARD, la primera cadena, la programació de la qual combina produccions i treball redaccional de totes nou televisions regionals. Cadascuna d'aquestes cadenes té el seu director general i òr-

gans de control –emanats del poder polític de cada *land*–, de manera que la resultant té una sòlida garantia d'independència respecte, si més no, del govern central.

Que un engranatge així funcioni depèn d'una estructura evidentment complexa: 23.000 treballadors fixos, i 20.000 més d'autònoms, amb un pressupost anual de 6.300 milions d'euros. Tot un transatlàntic, que es finança a través d'un cànon de

17,85 euros mensuals que ha de pagar cada llar alemanya que tingui un aparell de televisió. Només pot emetre anuncis de cinc de la tarda a vuit del vespre –al marge de pautes publicitàries a l'inici dels partits de futbol i de la informació del temps, per exemple–, de manera que tampoc no ha notat la caiguda d'ingressos publicitaris que afecta les privades. Tot i així, en els últims cinc anys la plantilla de la ARD s'ha encongit d'uns

4.000 treballadors, via acomiadaments pactats.

La ZDF, l'altra pública

La ARD no és l'única destinataria del cànon mensual que aporten uns 36 milions de llars a la GEZ (Gebühreneinzugszentrale o central de pagament del cànon). També en viu la ZDF, la segona cadena, pública i d'abast nacional, que a diferència de la primera sí que té una seu única i que tampoc no és a Berlín, sinó a Magú-

cia, la capital del *land* de Renània-Palatinat.

La directa competència de la ARD no són les privades, sinó la ZDF. Tots dues tenen redaccions pròpies, totes dues estan subjectes a uns estatuts que diuen que han de complir la seva funció de ser un servei públic i totes dues estan al marge de l'anomenada teleporqueria; és a dir, no emeten *realitys*, com fan les privades, que per això mateix tampoc no es barallen per un repartiment

global del cànon televisiu. A Alemanya hi ha una parcel·lació estricta entre les cadenes públiques i les privades, de manera que no es fan mal entre elles.

El màxim exponent de programació de masses en la pública era l'anomenat *Wetten dass... –Què ens hi juguem–*, presentat pel popularíssim Thomas

Hi ha una estricta parcel·lació entre públiques i privades

Gottschalk, en què durant trenta anys concursaven setmana rere setmana, en directe i a hores de màxima audiència, ciutadans disposats a proves increïbles. L'accident que va tenir, el desembre passat, un jove, que es va trencar el coll quan intentava saltar amb unes pròtesis a les cames per damunt de cinc cotxes en marxa, va retirar el llegendari concurs de programació.

Ni la ARD ni la ZDF entren en guerres per l'audiència contra les privades, sinó que l'àmbit que els fa guanyar públic és l'informatiu. Les cobertures especials, a més dels informatius diaris, amb una xarxa d'enviats especials i corresponsals impensable per a les privades, són el que els imprimeix una personalitat pròpia. La quota de la ARD és del 13,4% –en xifres del 2010–, la de la ZDF és del 13,1%, mentre que la primera entre les privades, la RTL, se situa en l'11%. ■

La graella

TV3

- 06.00 **Notícies 3/24.**
10.00 **Signes dels temps.**
10.50 **Travelogue of masterpieces.**
11.05 **Planetari.** Inclou: *Els últims espais verges / Viatges de disseny / Faizet i les noces de la llacuna.*
13.35 **Rex.** Cap. 105 *La mòmnia.*
-
- 14.30 **Telenotícies migdia.**
15.40 **Tarda de cine.** *Anacondes: la recerca de l'orquídia de sang.*
17.20 **Pel·lícula.** *Real com la vida.*
19.00 **Erica.**
20.30 **Export.cat.** Cap. 23 *El Cava. Òdena-Miami.*
-
- 21.00 **Telenotícies vespre.**
21.50 **30 minuts.** *Hisenda no som tots.*
22.30 **Els visitants.** Cap. 17 *Concòrdia / Cap. 18 El setge.*
00.00 **Fringe.** Cap. 39 *La tulipa blanca.*

Els passatgers a bord d'un tren han mort sobtadament

- 00.50 **Dies perillosos: com es va fer Blade runner.**
02.30 **Notícies 3/24.**

33

- 08.20 **Lorca, el mar deixa de moure's.**
09.15 **Clàssica.** *Concert d'Europa des d'Oxford / Johannes Brahms, el portador de la flama clàssica.*
11.10 **Cançons d'una illa.**
11.40 **Espai Terra 33.** - 18 d'agost.
12.10 **A peu per Europa.** *Zakopane / Cracòvia.*
13.02 **El món perdut de la Gran Bretanya.**
13.30 **Km33.** *Mèxic entre amics.*
-
- 14.15 **Km33.** *Guatemala.*
14.50 **TR3S C.**
15.00 **Herois quotidians.** Cap. 4.
15.25 **Premis nacionals de cultura (peces).**
15.30 **Tot un món.**
15.35 **Afers exteriors.** *Jordània / Holanda.*
16.35 **El Big Bang de Joao Magueijo.**
17.19 **Siberian odyssey, the challenge of a lifetime.**
18.12 **Paul Merton a Europa.** *Alemanya i Irlanda.*
19.00 **A peu per Europa.** *Zakopane / Cracòvia.*
19.55 **Bon viatge.**
20.10 **La vida després dels humans.** *Armats i indefensos.*
-
- 21.00 **GR. Cami de Sant Jaume.**
22.00 **Karakia.** *El Raval fèrtil / Cent mil benvingudes-1.*
23.10 **Una nit al Liceu.** *El rapte en el serrall, acte I.*

Òpera en tres actes de Mozart

Super 3/3XL

- 09.05 **mic 3.**
09.35 **Doraemon.**
10.25 **La família del Super3.**
10.50 **Els pingüins de Madagascar.**
12.00 **Els germans Kratt.**
12.50 **Tags.**
13.15 **Jo sóc així.**
-
- 14.05 **Espies de veritat.**
15.10 **Els Dalton.**
15.45 **Bugs Bunny i els seus amics.**
16.30 **Els Tom i Jerry petits.** *Els arquers caiguts / Uns cavallers valents i atrevits / Vist i no vist.*
17.00 **Els Extra-Ordinaris.** *El got.*
17.05 **Léonard.**
17.15 **mic 3.**
17.55 **Glumpers.** *Discoteca.*
18.00 **Suckers.** *Quim ritme!*
18.05 **Marsupilami.**
19.00 **El club dels caçamontres.**
19.45 **Els pingüins de Madagascar.**
20.35 **Tom i Jerry.**
20.50 **El xou de Tom i Jerry.**
-
- 21.30 **APM? Extra.**
22.15 **Pel·lícula.** *Cors solitaris.*
00.00 **Torchwood.** *Grecs que porten regals.*
00.45 **Arròs covat.** *Pastís d'arròs / Arròs d'Arenys amb mostassa a la mel / Super arròs.*
01.20 **APM? Extra.**

Esport 3

- 09.55 **Rugbi.** *Dragons Catalans - Warrington.*
11.45 **Champions Magazin.**
12.10 **Supercampions.**
12.55 **Volei Platja.** *3r i 4t lloc masculí a Finlàndia/Suècia.*
13.55 **Automobilisme.**
15.00 **Cliff diving.**
15.25 **Volei Platja.** *Final masculina a Finlàndia/Suècia.*
16.30 **Champions Magazin.**
17.00 **Esport Club.**
17.30 **Futbol.** *U. E. Llagostera - Ontinyent C. F.*
19.30 **Esport Club.**
19.55 **Supercampions.**
20.35 **Motor a fons.**
21.00 **Hat trick Espanyol.**
21.45 **Hat trick Barça.**
23.00 **Hat trick Total.**

8tv

- 11.10 **Ladrones de identidad.**
12.40 **Ángel.**
13.30 **Roswell.**
15.00 **Inspector Wolff.**
15.45 **La pel·lícula.** *Asalto al último tren.*
17.30 **Ladrones de identidad.**
19.15 **La pel·lícula.** *El silencio de un hombre.*
20.45 **Notícies 8.**
21.00 **Comisario Brunetti.** *Donna Leon.*
22.45 **Cinestudi.** *La serpiente y el arco iris.*

BTV

- 15.00 **Boig per tu.** 15.30 **Inspector Wallander.** 16.55 **Star Trek voyager.** 18.30 **Deu cites.** 19.05 **36,5 amb el Dr. Estivill.** 19.35 **Les flors del mal.** 20.05 **Barcelona any zero.** 20.35 **Música moderna.** 21.30 **BTV Notícies nit.** 22.05 **Construint Barcelona.** 22.35 **Inspector Wallander.**

El 9

- 15.00 **XS Esports.** 17.00 **PSP Resum.** 17.30 **Festa Major Manlleu.** 18.00 **Pica lletres.** 19.00 **Què li ve de gust?** 19.30 **La terrassa.** 21.30 **Al dia.** 21.45 **Esports en xarxa.** 22.00 **Doc's.** 22.30 **Festibad xarxa 2011.** 23.30 **DO.** 00.30 **La terrassa.**

TAC 12

- 15.00 **Castells.** *Diada de Sant Magí.* 17.00 **Resum informatiu.** 17.30 **Identitats.** 18.00 **Auditori.** 18.30 **Muntanyes d'aventura.** 19.00 **Resum informatiu setmanal.** 19.30 **Evolució.** 20.00 **Estiu 12.** 21.00 **Menja SA.** 21.15 **Al diacap de setmana.** 21.30 **Esports en xarxa.** 22.00 **Castells.**

Canal Reus

- 17.30 **Furgoaddictes.** 17.45 **10 cites.** 18.00 **Muntanyes d'aventura.** 18.30 **Va de castells.** 19.00 **Tocats de l'hort.** 19.15 **Al ras.** 19.30 **I... tu què fas?** 20.00 **Notícies.** 20.30 **Remenana.** 21.00 **Furgoaddictes.** 21.15 **10 cites.** 21.30 **10 comarques.** 22.00 **Doc's.** 22.30 **Telemonegal.**

Lleida TV

- 17.00 **La setmana.** 17.30 **Què li ve de gust?** 18.00 **Bat de sol.** 21.00 **Socarrats.** 21.29 **Anem a dormir.** 21.30 **Al dia.** 22.00 **Esports en xarxa.** 22.30 **Fanzivid cartellera.** 22.45 **L'altra pantalla.**

Cinema a casa

▶ SENSE QUALIFICAR / ★ DOLENTA / ★★ REGULAR / ★★★ BONA / ★★★★★ MOLT BONA

PHENOMENON II

La 1 / 12.30
Phenomenon II. EUA, 2002. 83'. Gèn.: Ciència-ficció. Dir.: Ken Olin. Int.: Terry O'Quinn, Christopher Shyer.

Un jove d'una petita ciutat, llest però no un geni, veu una llum brillant al cel que sembla que l'emboliqui. Des d'aleshores comença a tenir poders mentals, percepcions extrasensorials, premonicions i telepatia.

ANACONDES: LA RECERCA DE L'ORQUÍDEA DE SANG
TV3 / 15.40

Anacondas: The hunt for the blood orchid. EUA, 2004. Gèn.: Terror. Dir.: Dwight H. Little. Int.: James Marsden.

Una expedició científica s'uneix a un grup d'una poderosa companyia farmacèutica per buscar una orquídia negra, la qual conté una substància amb què s'obté l'eterna joventut. Però aviat descobreixen que l'orquídia és utilitzada per unes serps gegants per augmentar la seva força, mida i vitalitat.

PEL·LÍCULA	HORA	CADENA	CRÍTICA	PÚBLIC	GÈNERE	DIRECCIÓ	INTÈRPRETS
Phenomenon II (2002)	12.30	La 1	★	★★	Ciència-ficció	Ken Olin	Terry O'Quinn, Helmar Augustus Cooper
La misión (1986)	15.30	La Sexta	★★★	★★★★	Drama	Roland Joffe	Robert De Niro, Jeremy Irons
Anacondes: la recerca de... (2004)	15.40	TV3	★	★★	Terror	Dwight H. Little	Johnny Messner, KaDee Strickland
Asalto al último tren (1971)	15.45	8tv	★★	★★	Western	Andrew McLaglen	George Peppard, Diana Muldaur
Factor 8 (2009)	15.45	Cuatro	★★	★★	Acció	Rainer Matsutani	Andre Hennicke, Muriel Baumeister
Tienes un e-mail (1998)	16.00	La 1	★★	★★★	Romàntica	Nora Ephron	Tom Hanks, Meg Ryan, Parker Posey
Sin vía de escape (2009)	16.00	Antena 3 TV	★	★	Thriller	John Murloski	Meredith Monroe, Brian Dietzen
Real com la vida (2007)	17.20	TV3	★	★	Comèdia	Peter Hedges	Steve Carell, Juliette Binoche, Dane Cook
A todo gas (2005)	17.45	Cuatro	★	★★	Acció	Lars Montag	Valerie Niehaus, Jan Sosniok
Robo de identidad (2004)	17.45	Antena 3 TV	★	★	Intriga	Robert Dormhelm	Kimberly Williams, Annabella Sciorra
Golpe en la pequeña China (1986)	18.00	La Sexta	★★★★	★★	Aventures	John Carpenter	Kurt Russell, Kim Cartrall, Dennis Dun
El último cuplé (1957)	19.00	La 1	★★	★★	Musical	Juan de Orduña	Sara Montiel, Armando Calvo
El silencio de un hombre (1967)	19.15	8tv	★★	★★★	Drama	Jean Pierre Melville	Alain Delon, Nathalie Delon, Cathy Rosier
Seducción obsesiva (2003)	19.45	Antena 3 TV	★★	★★	Drama	Peter Svatek	Elizabeth Berkley, Rick Roberts
Adiós pequeña adiós (2007)	22.00	Antena 3 TV	★★★	★★★	Thriller	Ben Affleck	Casey Affleck, Morgan Freeman
Constantine (2005)	22.15	La 1	★★	★★★	Fantàstic	Francis Lawrence	Keanu Reeves, Rachel Weisz
Cors solitaris (2007)	22.15	3XL	★★	★★	Drama	Todd Robinson	Salma Hayek, John Travolta
La serpiente y el arco iris (1987)	22.45	8tv	★★	★★	Terror	Wes Craven	Bill Pullman, Cathy Tyson, Zakes Mokae
Pluto Nash (2002)	00.10	La 1	★★	★★	Drama	Ron Underwood	Eddie Murphy, Jay Mohr, Randy Quaid

C/ Sant Josep, 107-109 local
08340 Vilassar de Mar
www.perelangel.com
93 750 20 71
93 750 63 77

INSPECCIÓ TV CLAVEQUERAM
DESEMBUSSOS
FOSSES SÈPTIQUES
TRANSPORTS DE RESIDUS (ADR)
DE GRANS I PETITS VOLUMS

ASALTO AL ÚLTIMO TREN
8tv / 15.45
One more train to rob. EUA, 1971. 103'. Gèn.: Western. Dir.: Andrew McLaglen. Int.: George Peppard, Diana Muldaur, John Vernon.
Un home surt de la presó després de complir condemna com a lladre de trens.

TIENES UN E-MAIL
La 1 / 16.00
You've got mail. EUA, 1998. 115'. Gèn.: Romàntica. Dir.: Nora Ephron. Int.: Tom Hanks, Meg Ryan, Parker Posey.
Joe i Kathleen són dos ciutadans de Nova York que fan de llevar-se és seure davant l'ordinador des d'on, amb

noms secrets, s'intercomuniqueu i comenten la jornada anterior. El que Kathleen no sap és que Joe és el propietari de la Fox Books, empresa que té previst obrir una llibreria immensa just al costat de la seva, un petit refugi per a amants de la literatura. El dia que Kathleen i Joe es coneixen sorgeix l'odi.

SIN VÍA DE ESCAPE
Antena 3 TV / 16.00
Nowhere to hide. EUA, 2009. 89'. Gèn.: Thriller. Dir.: John Murloski. Int.: Meredith Monroe, Brian Dietzen, Lochlyn Munro.
Després de l'assassinat d'un inspector de policia, la seva vídua descobreix que la seva filla única ha estat segrestada.

La 1	La 2	Antena 3	Cuatro	Tele 5	La Sexta
06.00 Notícies 24H. 08.00 Lo que hay que ver. 08.30 Jornada Mundial de la Juventud 2011. Santa Misa desde Cuatro Vientos. 12.30 Cine para todos. Phenomenon II.	10.00 Espíritu flamenco. 10.30 Imprescindibles. 12.00 Babel en TVE. 12.30 Los oficios de la cultura. 13.00 Catálogo de el-Bulli. 13.55 Sorteo Gordo Primitiva.	07.00 Megatrix. 09.00 JMJ2011. Santa Misa de clausura. 12.30 La cara divertida. 13.30 Decogarden. 14.00 Los Simpson. Por favor, quítame la vida / La conquista del examen. 15.00 Antena 3 Noticias 1. 15.30 Deportes fin de semana. 15.45 El tiempo. 16.00 Multicine. Sin via de escape. 17.45 Multicine. Robo de identidad. 19.45 Multicine. Seducción obsesiva.	06.45 Puro Cuatro. 06.45 Vida secreta de una adolescente. Tarta de chocolate / Sin perdón / Reconciliarse es difícil. 09.00 El zapping de Surferos. 10.45 El último superviviente. 12.00 El encantador de perros. 14.00 Noticias Cuatro. 14.50 Deportes Cuatro. 15.45 Home Cinema. Factor 8. 17.45 Home Cinema. A todo gas. 20.00 Noticias Cuatro. 20.45 Deportes Cuatro. 21.30 Ola Ola. 22.30 Callejeros Viajeros. Playas de Italia / Puerto Rico / Costa Rica. 01.30 Los 4.400. Uno de los nuestros. 04.30 Cuatro Astros.	06.30 Sensación de Vivir. Hogar es donde está la golfa / Las chicas de búfalo / Debe ser cosa de chicos / Todo es un lecho de . 10.00 El coche fantástico. Círculos de fuego / Pesadillas. 12.00 Más Que Coches GT. 13.00 I Love TV. 15.00 Informativos Telectinco. 16.00 Vuélveme loca. 18.00 iQué tiempo tan feliz! 20.55 Informativos Telectinco. 22.00 Palomitas. 22.45 La que se avecina. Una ex mujer, un ex presidente y la madre que parió al vividor follador. 00.45 La que se avecina. Un trilerero, dos tortillas y el capricho de los Borbones. 02.30 Locos por ganar. 04.00 Nosolomusica. 04.30 Infocomerciales. 05.30 Fusión sonora.	07.15 laSexta en concierto. 08.25 Fronteras de la construcción. 09.20 MegaWorld. 10.15 America's Port. 11.15 Las reparaciones más difíciles del mundo. 12.15 Big, el tamaño sí que importa. 13.15 El guerrero más letal. 14.15 laSexta Noticias Fin de Semana. 14.55 laSexta Deportes. 15.30 Cine. La Misión. 18.00 Cine. Golpe en la pequeña China. 19.55 laSexta Noticias Fin de Semana. 20.55 laSexta Deportes. 21.30 Vuelve La Roja. Gira 2011: España-Eslovenia. 23.15 El club de la comedia. 00.15 El club de la comedia Gran Selección. 01.15 Chase. Episodio 8. 02.15 Astro TV.
14.00 L'Informatiu. 14.30 Corazón. 15.00 Telediario 1. 15.50 El tiempo. 16.00 Sesión de tarde. Tienes un e-mail. 17.50 Españoles en el mundo. 18.30 Jornada Mundial de la Juventud 2011. Despedida aeropuerto. 19.00 Cine de barrio. El último cuplé.	14.00 El escarabajo verde. 14.30 Naturalmente. 15.00 Espacios naturales: las costas españolas. Espacios naturales. 16.00 Grandes documentales. Monos ladrones. 16.50 Biodiario. 16.55 Documentales culturales. El arte y la comida. 17.45 Miradas 2. 18.00 Página 2. 18.30 Crónicas. 19.15 Zoom net. 19.30 Juncal. 20.30 Tres14.	21.00 Antena 3 Noticias 2. 21.30 Deportes fin de semana. 21.45 El tiempo. 22.00 Cine. Adiós, pequeña adiós. 00.00 Camelot. 02.00 Aquí no hay quién viva. 02.45 Se estrena. 02.50 Adivina quién gana esta noche. 04.20 Únicos.	01.30 Los 4.400. Uno de los nuestros. 04.30 Cuatro Astros.	00.15 La que se avecina. Un trilerero, dos tortillas y el capricho de los Borbones. 02.30 Locos por ganar. 04.00 Nosolomusica. 04.30 Infocomerciales. 05.30 Fusión sonora.	00.15 El club de la comedia Gran Selección. 01.15 Chase. Episodio 8. 02.15 Astro TV.
21.00 Telediario 2. 22.05 El tiempo. 22.15 La película de la semana. Constantine. 00.10 Especial cine. Pluto Nash. 01.35 Ley y Orden: Unidad de Víctimas Especiales. Vida salvaje. 02.15 Estudio estadio. 03.30 TVE es música. 04.00 Noticias 24H.	21.00 Música para tus ojos. 21.30 Redes 2.0. 22.00 Documentos TV. Una dieta de desechos. 23.00 Imágenes prohibidas. 23.30 Musical.es.				

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Rere els passos d'en Benet

Les televisions espanyoles informen amb notable delit de la visita del papa a Madrid. Expliquen l'arribada dels pelegrins, les manifestacions favorables i contràries a l'esdeveniment, la seva preparació, el recorregut del pontífex, la missa, els aldarulls, les reivindicacions, els discursos, etc. D'entre totes les emissores, una es mostra especialment entregada. Per Telecinco sembla que durant dos dies no hagi existit res més al món. Tot ha girat al voltant de Benet XVI, el *papamòbil* i els acòlits. Res més no valia gaire la pena que fos explicat. Se m'acudeixen lectures una mica suspicaces sobre això. Tal vegada van considerar oportú fer-se perdonar la sobredosi de Belén Esteban, Aída Nizar i Víctor Sandoval. Una mica de penitència mai no va malament, oi? Enviar un

Per Telecinco sembla que no hagi existit res més al món

estol de reporters a donar fe de qualsevol detall de la manifestació és una estratègia infal·lible per poder omplir tantes hores de televisió. I el to? Doncs ben vulgar, com sempre. Serveix igual per explicar l'última hora sobre els desamors de Rosa Benito que per descriure que el papa puja al *papamòbil* amb el peu dret o l'esquerra.

I saben què és el millor de tot plegat? Que no cal tenir cap doctorat per endevinar d'on prové aquest delit papal. Home, això de segur que són ordres de ben amunt, de dalt de tot. El cap suprem, el *capo di tutti capi* deu haver deixat ben clares quines havien de ser les prioritats per a aquests dies. Berlusconi *in person*, *Il Cavaliere*. La seva voluntat va a missa. I perdó pel joc de paraules.

Cinema a casa

▶ SENSE QUALIFICAR / ★ DOLENTA / ★★ REGULAR / ★★★ BONA / ★★★★★ MOLT BONA

REAL COM LA VIDA TV3 / 17.20

Dan in real life. EUA, 2007. 98'. Gèn.: Comèdia romàntica. Dir.: Peter Hedges. Int.: Steve Carell, Juliette Binoche, Dane Cook.

Dan és un columnista vidu que, juntament amb les seves dues filles, va a passar un cap de setmana amb la família.

A TODO GAS

Cuatro / 17.45
Full throttle. Alemanya, 2005. 88'. Gèn.: Acció. Dir.: Lars Montag. Int.: Valerie Niehaus, Jan Sosniok.

Ben és acomiadat com a conductor d'ambulàncies i aconsegueix una altra feina com a xofer particular. El seu cap li mana que dugui la seva dona a una casa de camp. El que no saben és que no es podran escapar del vehicle i que el cap vol matar la seva dona per solucionar així alguns problemes.

ROBO DE IDENTIDAD

Antena 3 TV / 17.45
Identity theft. EUA, 2004. 83'. Gèn.: Intriga. Dir.: Robert Dormhelm. Int.: Kimberly Williams,

Annabella Sciorra.

Una treballadora d'una immobiliària compra compulsivament utilitzant el número de targeta de crèdit de Michelle, una jove professora a qui acaben de concedir el crèdit per a la compra d'una casa.

GOLPE EN LA PEQUEÑA CHINA

La Sexta / 18.00
Big trouble in little China. EUA, 1986. 94'. Gèn.: Aventures. Dir.: John Carpenter. Int.: Kurt Russell.
Jack Burton és un camioner fornit que un dia coneix un xinès molt estrany que l'introdueix en una ciutat sorprenent i sobrenatural situada sota el barri xinès de San Francisco.

EL SILENCIO DE UN HOMBRE

8tv / 19.15
Le samourai. Itàlia-França, 1967. 100'. Gèn.: Drama. Dir.: Jean Pierre Melville. Int.: Alain Delon, Nathalie Delon, Cathy Rosier, Lola Beltrán.
Jeff Costello és un assassí a sou. Un cop finalit-

zat un treball, està a punt de ser eliminat pels mateixos que el varen contractar, la identitat dels quals no coneix, com és costum en el món de l'hampa.

SEDUCCIÓN OBSESIVA

Antena 3 TV / 19.45
Student seduction. EUA, 2003. 85'. Gèn.: Drama. Dir.: Peter Svatek. Int.: Elizabeth Berkley, Rick Roberts.
Un alumne d'un institut se sent cada vegada més atret per la seva professora de química, la qual en adonar-se dels sentiments del noi intenta mantenir-lo a ratlla.

ADIÓS PEQUEÑA ADIÓS

Antena 3 TV / 22.00
Gone baby Gone. EUA, 2007. 114'. Gèn.: Thriller. Dir.: Ben Affleck. Int.: Casey Affleck, Michelle Monaghan.
Els detectius Patrick Kenzie i Angie Gennaro busquen la petita Amanda McCready, una nena de 4 anys segrestada en un dels barris més sordids de la ciutat de Boston. La investigació es complica.

Irons i De Niro a 'La misión'

Producció luxosa

LA MISIÓN

La Sexta / 15.30
The mission. Regne Unit, 1986. 120'. Gèn.: Drama. Dir.: Roland Joffe. Int.: Robert De Niro, Jeremy Irons, Ray McAnally, Beah Richards.

A mitjan segle XVIII, un traficant i aventurer troba a les terres de l'interior del Paraguai un jesu-

ïta, el pare Gabriel, que el convenç perquè visqui en una petita comunitat ajudant els nadius. El millor del film és la fotografia i la interpretació del duo principal, format per Robert De Niro i Jeremy Irons. Roland Joffé, que ja havia demostrat el seu bon ofici a *Els crits del silenci*, va saber conjugar la crònica històrica amb el gran espectacle.

L'estiu a escena

- ▣ Raimon, 'Relotge d'emocions'
- ▣ Festival ETC
- ▣ Tarragona
- ▣ Divendres, 19 d'agost Teatre Auditori del Camp de Mart

JOSÉ CARLOS LEÓN

Emoció pertorbada

Raimon va tancar l'ETC davant d'un auditori mig buit però que va omplir amb una intensitat que supera el pas dels anys i les alarmes inoportunes

Azahara Palomares

No enganyaré pas ningú: divendres em vaig asseure a l'Auditori del Camp de Mart de Tarragona sent una persona totalment profana en el món de Raimon. No negaré tampoc que al cantautor de Xàtiva i a mi ens separa un buit generacional considerable. I no els dic això com a *captatio benevolentiae* a l'estil shakespearà, sinó perquè no trobo cap altra manera de descriure com per a mi aquella hora i mitja de concert va ser un privilegi. El privilegi de poder descobrir Raimon, encara avui.

El seu recital a Tarragona servia per posar el punt final al festival ETC, i tot i que es va quedar lluny

d'omplir aquestes grades a l'aire lliure i a recer de les muralles, quan es va plantar auster, destacat per una llum clara sobre camisa blanca, al centre dels músics, Raimon va ser capaç d'omplir amb la intensitat que manté tot i tenir ja 70 anys. En la xafogosa nit de Sant Magí a Tarragona, va arrencar sense complexos amb un tema del seu nou disc, *Relotge d'emocions*, titulada apropiadament *A l'estiu quan són les nou*. I va ser amb aquestes primeres notes que vaig entendre el secret del cantautor: l'emoció que és capaç de posar en cada nota, els matisos d'indignació, tristesa o fins i tot humor negre que fan que l'auditori fidel el segueixi en silenci, com si tingués por de trencar l'encant.

Amb la tercera cançó, el poema de Salvador Espriu *La mar respira calma*, va aconseguir arrencar els

primers braves, però va ser quan, guitarra en mà, va entonar clàssics com ara *Quan jo vaig nàixer* a l'equador de l'actuació que va aconseguir un auditori rendit, que aplaudia fervorosament aquelles frases protesta que encara avui tenen vigència.

La nota negativa la va posar la impertinent alarma que va sonar des de mig concert i que fins i tot va fer que el cantautor es plantegés cloure l'actuació. L'insistent so va pertorbar la màgia que tan curiosament s'havia construït damunt de l'escenari, tot i que Raimon va demostrar ser capaç de superar-lo i acabar amb el públic dempeus amb la traca irresistible que formen *Diguem no* i *Al vent*. Una imatge de professionalitat que, com a mínim aquest cop, no podem atorgar a l'organització del festival, que va ser incapaç de reaccionar.

EL PUNT AVUI+

AVUI ÉS FESTA

Miquel Berga

No fer res

Entre les múltiples activitats que s'ha empescat la humanitat potser la més curiosa és la de no fer res. Es tracta d'una ocupació gairebé enigmàtica. Chesterton la va defensar amb dents i ungles des de la seva posició preferida: ajagut al llit. Si tan sols aquell fatídic agost de 1914 generals i polítics no s'haguessin aixecat del llit, potser el segle XX s'hauria estalviat les seves esgarrifoses guerres. El benaurat Chesterton se'n planyia ja sense remei. Pobre Chesterton, pobres de nosaltres.

I és que l'art de no fer res, com tantes empreses nobles, ha entrat en un declivi potser indefectible. Hi ha una injustificada animadversió del públic en general contra aquesta ocupació pròpia dels éssers més desenvolupats del regne animal. Contra el feinejar frenètic de les diminutes formigues o el desfici malèvol dels invisibles mosquits, podem observar la majestàtica immobilitat del rei lleó o la parsimònia imponent de l'elefant. La gent dóna per fet que el treball va lligat al moviment i que els belluguets són el motor del món, però les aparences enganyen. Sense anar més enllà d'aquesta pàgina: aquest article ha estat confegit de la primera a l'última paraula mentre aquest esforçat redactor era ajagut, bocaterrosa, damunt d'una tovallola en una platja qualsevol i en una posició molt pròxima a la de qui

és portat de visita al forense.

La gent del voltant, si és que ha notat aquest cos en repòs absolut, deu haver

I si tot ho deguéssim a una tropa de mandrosos? Pensem-hi

pensat que dormia com un beneït. Només l'improbable lector d'aquesta secció sap que el cap em bullia en la redacció frisosa d'aquest article dominical. Tot i que aquest esforç desapercbut no signifiqui un gran pas en la història de la humanitat, almenys a l'agost els indolents vocacionals ens permetem alçar el cap contra la hipocresia general dels enfeïnats compulsius, dels dubtosos profetes del progrés. I si el progrés no fos cosa dels que s'aixequen aviat? I si tot ho deguéssim a una tropa de mandrosos sempre ocupats a trobar la manera de fer més fàcils les coses que requereixen massa esforç? Pensem-hi i reposem.

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976

ORTOPEDIA PODOLOGIA MOLINA

Sempre cuidant els seus peus

Li subministrem tots els articles ortopèdics
receptats pel CATSALUT.

Recordi que vostè és lliure de triar la seva ortopèdia.

A Tarragona: Av. M. Cristina, 13 // 43002 Tarragona // Tel. 977 237 399 / 977 233 318 - A Reus: C/ St. Elies, 34 // 43201 Reus // Tel. 977 313 568

142005-1038812.W